

València, gran festa mundial de les famílies

Benet XVI tanca la V TMF amb un milió i mig de participants

De l'1 al 9 de juliol València va acollir la V Trobada Mundial de les Famílies. Dels quatre punts cardinals van arribar fins a un milió i mig de persones per viure una setmana intensa que tenia com a lema «La transmissió de la fe en la família». Els dies previs a la visita de Benet XVI es van desenvolupar entorn del Congrés Teologicopastoral i la Fira de les Famílies. Milers de participants van gaudir d'uns dies compartits en família tot esperant el punt àlgid de la trobada: l'arribada del Papa.

Benet XVI va llençar un missatge d'esperança i d'alè a les famílies, i les va definir com a «santuari de l'amor, de la vida i de la fe». El dissabte 8 el Papa va presidir una vetlla de pregària i de testimoni de les famílies, a les quals va recordar que aquesta institució és «un bé necessari per als pobles, un fonament indispensable per a la societat i un gran tresor dels esposos durant tota la vida. És un bé insuperable per als fills, que han de ser fruit de l'amor, de la donació total i generosa dels pares».

En l'eucaristia conclusiva del diumenge 9, el Papa va defensar que «la família, basada en el matrimoni indissoluble entre un home i una dona, expressa una dimensió relacional, filial i comunitària, i és l'àmbit on l'home pot néixer amb dignitat, créixer i desenvolupar-se d'una manera integral».

Una paraula descriu perfectament l'esdeveniment del 8 i 9 de juliol a València: joia. Joia de trobar-se

amb el Successor de Pere, joia de coincidir amb catòlics d'arreu del món, joia per la comunió amb cristians d'altres Esglésies i confessions, joia, en definitiva, de celebrar en família la joia rebuda.

Benet XVI va finalitzar la seva estada a València convocant totes les famílies del món a la propera trobada a la ciutat de Mèxic el 2009.

En aquest número us oferim un ampli reportatge sobre aquesta trobada, elaborat pel nostre enviat especial Guillem Farré, en el qual podreu trobar els missatges de Benet XVI, els testimonis d'algunes famílies, així com un recorregut fotogràfic per la visita del Papa a terres valencianes.

Pàg. 2, 3, 4, 5, 6, 16, 17 i 32

La imatge de la Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València, va ser present als dos grans actes presidits pel Papa.

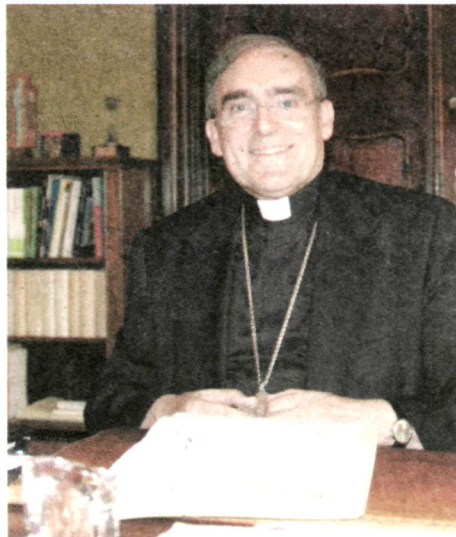
El P. Lombardi pren el relleu de Navarro-Valls

Vaticana. Navarro-Valls ha declarat que «estic molt agraït al Sant Pare per haver acceptat la meua disponibilitat, manifestada diferents cops, per deixar el càrrec de director de l'Oficina de Premsa de la Santa Seu després de tants anys».

Pàg. 7

Mons. Martínez Sistach, nou membre de la Signatura Apostòlica

L'arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach, ha estat nomenat pel papa Benet XVI membre del Tribunal Suprem de la Signatura Apostòlica. L'anunci oficial es va fer públic el 8 de juliol passat, durant la Trobada Mundial de les Famílies a València. La Signatura Apostòlica és el màxim organisme jurídic de la Santa Seu i està per damunt de tots els altres tribunals de l'Església. La nova responsabilitat de Mons. Martínez Sistach a la Cúria romana s'afegeix a les que ja tenia com a vocal del Consell Pontifici per als Textos Legislatius i consultor del Consell Pontifici per als Laics.

Pàg. 19

Editorial

El Papa a València

Benet XVI ha estat per primera vegada en territori espanyol. Ho ha fet amb motiu de la V Jornada Mundial de les Famílies. La visita va tenir un trist preludi amb el tràgic accident al metro valencià. Encara així, amb el màxim respecte i la pregària per les víctimes de la tragèdia, l'emoció i l'alegria dels milers d'assistents —un milió i mig segons les fonts oficials— en trobar-se amb el Sant Pare ha estat impressionant.

El Papa continua sorprenent algunes persones, però només algunes. Ja n'hi ha molts que han assimilat l'estil del nou pontífex i veuen en tot el que fa una gran línia de coherència. Però en àmbits no massa propers a l'Església s'havien fet centenars d'especulacions sobre el que el Papa diria o faria a València. Alguns confiaven que de les paraules del Pontífex es derivaria una forta reprimenda al govern de Rodríguez Zapatero, per les seves lleis i actuacions allunyades del model de família defensat per l'Església, altres esperaven unes paraules sobre la treva d'ETA i el procés de pau al País Basc, i fins i tot n'hi havia que pensaven que el Papa es pronunciaria sobre el polèmic debat entorn de la unitat d'Espanya.

Res més lluny de la realitat. Totes aquestes previsions estaven fetes en clau política, i el Papa no ha vingut a Espanya a fer política, ha vingut com a pastor, a confortar en la fe les ovelles que se li han confiat. Per això la Trobada Mundial de les Famílies no va ser un míting polític, sinó una trobada de cristians presidida pel seu pastor en la fe, on es va parlar lògicament de la família, però no des d'una perspectiva ideològica sinó simplement apel·lant a la voluntat de Déu sobre aquest tema i a la idea de família pensada pel Creador, és a dir, la formada per home i dona de forma indissoluble.

La voluntat de Benet XVI en les seves paraules a València no ha estat en cap moment la d'anar contra ningú. Sinó la d'anar a favor de... Els cristians, els catòlics i també molts germans separats, alguns

representats en la trobada, estem a favor de la família, de la família de debò, d'aquesta institució insubstituïble i tan necessària per a l'estabilitat de la societat, com recordava el mateix Pontífex.

Així doncs, aquesta trobada, com havia de ser, ha estat una reafirmació del model cristià de família. Unes paraules d'ànim i alè per a tants milers de famílies presents a València, que lluiten cada dia en les seves llars per ser fidels al pla previst per Déu per a elles. L'alegria de tantes famílies unides al voltant del seu pastor és una escena entranyable tant, que alguns no van dubtar a qualificar Benet XVI com «l'avi» de tots ells. Per tant, malgrat les espectaculars xifres d'assistència, és evident que la trobada va ser sobretot familiar, en tots els sentits, perquè els protagonistes eren les famílies, perquè el tema principal evidentment va ser la família i perquè els milers de participants es van sentir molt a prop, molt propers, al cap d'aquesta gran família de batejats que és el Successor de Pere.

Els mitjans de comunicació van continuar els dies següents intentant fer balanços polítics de la trobada; van buscar respondre ficticiament què és el que li va dir el Papa al president Rodríguez Zapatero o al líder de l'oposició, Mariano Rajoy, o donar voltes sobre la conveniència o no que el president del govern estigués a la missa papal o en el comiat de l'aeroport de Manises. N'hi ha que van veure pactes secrets entre el Papa i Zapatero i les més variades especulacions politicoreligioses possibles.

Als creients, ens queda l'alegria en els rostres dels participants de la trobada i les paraules del Pontífex que ens animen a seguir defensant i treballant per la institució de la família, i per les famílies concretes. El Papa és signe d'unitat i comunió entre els catòlics, i en aquesta trobada sobre la família aquesta realitat s'ha tornat a posar de manifest. Els temes que no són comuns a la fe i a la doctrina de l'Església són opinables, i cada creient pot dir-hi la seva.

CATALUNYA CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez

Redactors: Eduard Brufau, Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosà M. Jané, Carme Munté, Rosa Pèraire

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Consuelo Chaves, BARCELONA; Guillem Farré, CASTELLÓ; Carles Sánchez, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Cristina Sánchez, MALLORCA; Guillem Ferrer, MENORCA; Miriam Díez, ROMA; Antoni Mirabet i Cristina Orduña, SEU D'URGELL; Ramon Estany, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Víctor M. Cardona, TORTOSA; Jordi Castellet, VIC

Col·laboradors externs: Pilarín Bayés, Joan Carrera, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Dani Majà, Joan Antoni Mateo, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrrias, Lluís Serra, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, P-J Ynaraja

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 BARCELONA
Tel. 934 092 810, Fax 934 092 820

a/e: redaccio@catcrist.com (Redacció)

a/e: administracio@catcrist.com (Administració i subscripcions)

a/e: publicitat@catcrist.com (Publicitat)

Pàgina web: www.catalunyacristiana.com

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Josep Harris

Promoció: Alfons Miralles

Administració: Isabel Giralt (comptabilitat), Eduard Masllorens (subscripcions)

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol i Andorra: 95,90 €

Gibraltar i Portugal: 99,51 €

Resta d'Europa: 164,61 €

Amèrica i Àfrica: 197,32 €

Àsia i Oceania: 265,13 €

La Frase / Rogelio Garrido Montañana

«L'alegria i l'amor representen les ales per als grans fets»

(Goethe. Poeta, novel·lista i crític alemany. 1749-1832).

La bona salut física es manifesta de diverses maneres, sobretot —encara que sembli una ximpleria— pel fet de no tenir malalties ni dolors amoinadors. De la mateixa manera, l'alegria i l'amor són símptomes positius d'una consciència saludable. Observeu les persones amb predisposició constant per ajudar els altres, que posen amor en allò que fan, que «gaudeixen fent el bé»: solen somriure sovint i creen una atmosfera de confiança perquè parlen i actuen en positiu, constructivament. Per als «grans fets» —que són «de

gran volada», remuntant-nos sobre la mediocritat, els interessos partidistes i l'egoisme personal—, l'alegria i l'amor, com diu Goethe, representen les ales per aconseguir-ho. Les grans aventures de naturalesa espiritual i humanista han hagut d'esquivar obstacles i no sempre petits, de vegades insidiosos i descoratjadors, que només amb una gran reserva d'optimisme, alegria i amor, s'han pogut superar. Però recordeu que l'alegria i l'amor són fruits deliciosos d'una bona consciència.

LA TIRA DEL PRIMER PLA

Per Pilarín

en primer pla

Benet XVI, amb les famílies

■ Un milió i mig de pelegrins participen en la V TMF

De l'1 al 9 de juliol es va celebrar la V Trobada Mundial de les Famílies amb el lema «La transmissió de la fe en la família». Benet XVI va clausurar aquesta trobada amb una vetlla i una eucaristia caracteritzades pel testimoni i la celebració festiva. Les Trobades Mundials de la Família, instituïdes per Joan Pau II, es convoquen cada tres anys. Fins ara s'han celebrat a Roma (1994 i 2000), Rio de Janeiro (1997), Manila (2003) i València (2006).

«**E**stimats germans i germanes». Aquestes van ser les primeres paraules de Benet XVI en la intervenció de la vetlla del dissabte 8 i de l'homília a les famílies que des de la llei del Túrria o a través de la televisió i la ràdio seguien, segons les paraules del Sant Pare, el «moment culminant de la V Trobada Mundial de les Famílies»: l'Eucaristia de clausura del dia 9. El Papa no es va adreçar directament en cap moment als polítics o als cardenals, arquebisbes i bisbes. El Papa era a Espanya per les famílies i per transmetre un missatge d'esperança i d'alè.

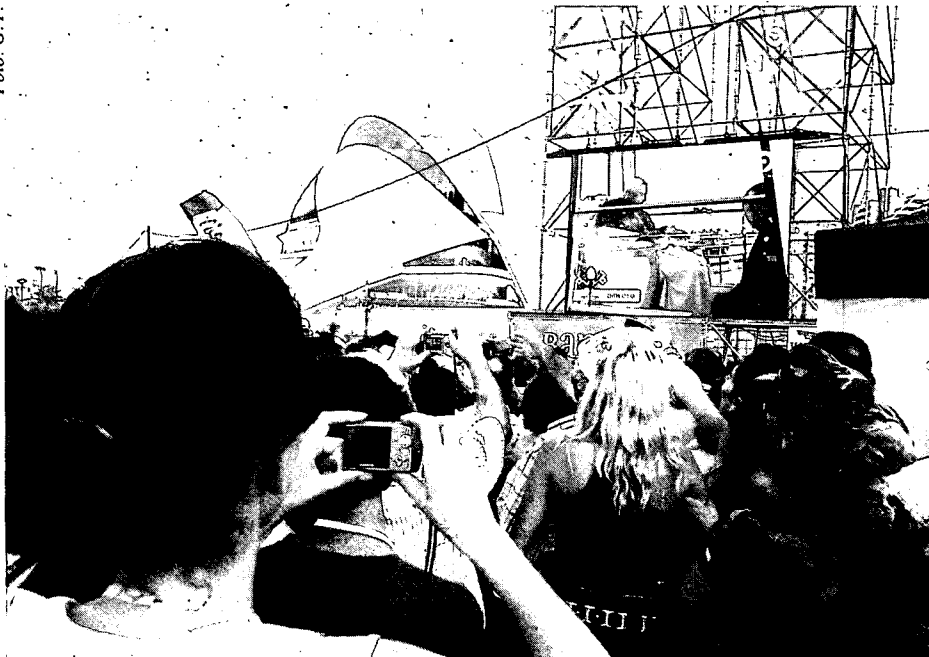
Mons. Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona, manifestava el seu desig perquè «aquesta trobada mundial pogués ajudar a veure que la família té present i molt de futur». L'arquebisbe de Barcelona no va quedar decebut ni pel missatge del Papa ni per l'ambient que durant tot el cap de setmana es va viure al voltant de la Ciutat de les Arts i les Ciències:

Una paraula descriu perfectament l'esdeveniment del 8 i 9 de juliol a València: la joia. Joia de trobar-se amb el successor de Pere, joia de coincidir amb catòlics d'arreu del món, joia per la comunió amb cristians d'altres Esglésies i confessions, joia, en definitiva, de celebrar en família la joia rebuda.

«**E**l Papa era a Espanya per les famílies i per transmetre un missatge d'esperança i d'alè»

Mons. Trujillo, responsable del Consell Pontifici per a les Famílies, donava la benvinguda al Papa afirmant que «el projecte de la família no s'està desfent, sinó que la família fonamentada en el matrimoni pren vitalitat renovada». Durant la intervenció de la vetlla, Benet XVI responia compromentent la comunitat eclesial en la «responsabilitat d'oferir acompanyament, estímulo i aliment espiritual a

Foto: G.F.

L'arribada del Papa es va viure amb molta expectació.

les famílies». Segons va dir el Papa en aquesta vetlla de testimoni i de pregària de les famílies, «la família és una institució intermèdia entre l'individu i la societat, i res no la pot suplir totalment. Ella mateixa recolza sobretot en una profunda relació interpersonal entre l'espòs i

l'esposa, sostinguda per l'afecte i la comprensió mútua».

Per a Benet XVI, «la família és un bé necessari per als pobles, un fonament indispensable per a la societat i un gran tresor dels esposos durant tota la vida. És un bé insubstituïble per als fills, que han

Foto: G.F.

La família Sauvignon al complet.

Tres consells per a les famílies

Mons. Martínez Sistach es mostrava satisfet de la resposta de l'arxidiòcesi de Barcelona: 30.000 inscrits a través de la delegació diocesana, més els que van participar en pelegrinatges organitzats per moviments i altres entitats catòliques. Segons l'arquebisbe de la Ciutat Comtal, aquesta trobada internacional «ajuda les famílies cristianes a viure amb més il·lusió la riquesa humana i cristiana del matrimoni i de la família». L'arquebisbe va aprofitar per donar tres consells a les famílies. En primer lloc, «demana que tota la vida dels esposos i membres de la família estiguin presidits per l'amor»; segon, que «els pares transmetin la il·lusió de la fe i els valors als seus fills»; i, finalment, que «visquin la presència de Déu en la vida del matrimoni i la família amb la coherència entre fe i vida a través de la pregària, la celebració de la fe i l'obertura a la societat assumint les seves responsabilitats socials, polítiques i culturals».

de ser fruit de l'amor, de la donació total i generosa dels pares». Així, recordava que «transmetre la fe als fills és una responsabilitat que els pares no poden oblidar, descuidar ni delegar totalment».

La nit del dissabte al diumenge va mantenir molts dels assistents en el lloc assignat per l'organització. En part, per no perdre posició, però sobretot per aprofitar cada instant d'aquesta ocasió històrica. Les hores van passar amb un son lleuger. Moltes persones es reunien per pregar, els avis vetllaven el descans dels nens, un grup a les sis del matí ja convidava a començar el dia amb el Rosari de

«**L**a família és l'àmbit on l'home pot néixer amb dignitat i desenvolupar-se d'una manera integral»

L'Aurora... Hubert i Mélanie Wilhem fa només vuit mesos que es van casar. Per a ells, haver vingut a la V Trobada Mundial de les Famílies des d'Àustria representa una referència en la seva recent història sponsalícia. Per a Hubert, també es tracta de la primera vegada que assisteix a una gran trobada amb el Papa, i l'ha marcat especialment «la comunió entre els cristians, la unitat amb el Sant Pare i tot el que l'Església fa per les famílies». Els Wilhem donen testimoni que «l'Església representa una escola d'amor i dona seguretat», de manera que se'n tornen a casa convençuts que, com a família jove, tenen un futur.

En aquesta trobada no ens podem oblidar del destacable el paper dels 10.000 voluntaris pel seu servei i disponibilitat, des de responsabilitzar-se personalment de dues dones argentines que havien perdut maletes i documentació, fins a tasques poc gratificants com mantenir nets els centenars de lavabos instal·lats.

Eucaristia multitudinària

L'organització de la V TMF va estimar en un milió i mig de persones el nombre de participants en la missa conclusiva de la trobada. Durant l'Eucaristia, Benet XVI va declarar que «la família comprèn no només pares i fills, sinó també avis i avantpassats. Per això representa una comunió de generacions i garantia de transmissió de tradicions i valors». El Papa no va poder evitar constatar que la societat s'està organitzant «a partir de desitjos subjectius i mutables, sense tenir en compte la veritat objectiva», i va defensar que «la família, fonamentada en el matrimoni indissoluble entre un home i una dona, expressa una dimensió relati-

Benet XVI es va emportar el caliu de València al cor.

Una gran família amb «l'avi del món»

Un dels valors que més aprecio quan s'organitzen activitats en el si de l'Església és el sentit de comunitat, d'unitat al voltant d'uns principis bàsics indiscutibles i d'un pastor universal. Els dies 8 i 9 de juliol a València m'he sentit més que mai membre d'una gran família, i he viscut el clima i l'ambient de comunitat en la seva màxima expressió. Veure pares i fills de nombroses famílies junts, celebrant l'arribada del Papa i compartint un espai comú, és molt edificant. La V Trobada Mundial de les Famílies ha servit perquè Benet XVI ens transmeti un missatge positiu, tendre, esperançador, amorós. És el missatge d'una persona que enfoca la seva concepció de la fe cristiana en la realitat més important per als creients: que Déu és amor. És per això que, tant

dissabte, en la vetlla de testimonis, com diumenge durant l'homilia de la missa, el Sant Pare ha situat la família com el centre de la transmissió de la fe. També ens ha recordat que la família es fonamenta en el matrimoni indissoluble entre home i dona, però no pas per denunciar un marc legislatiu determinat, sinó per proposar al món l'actiu que això suposa per a la societat i per al futur de la humanitat.

D'altra banda, de l'experiència que he viscut a València tant professional com personal, destaco la definició feta dissabte per un dels testimonis en referir-se al Papa Ratzinger: «l'avi del món». És una manera molt simpàtica i bonica de relacionar l'Església catòlica amb la institució familiar. Benet XVI, amb aquesta visita i en adreçar-se a pares, mares, avis, àvies, fills i filles, ha tornat a demostrar que sap combinar perfectament la defensa d'unes veritats bàsiques amb l'obertura al diàleg sense exclusions i, sobretot, amb la tendresa que embolcalla les seves reflexions, sense fronteres de nacionalitat, raça o fins i tot creença. L'avi educa i de vegades renya, però principalment ajuda i mostra una generositat sense límits. Així és Benet XVI amb l'Església que ara governa. Entre els comentaris que vaig sentir a València, n'hi ha un que segur que molts ja coneixeu: aquest Papa és sobretot per escoltar-lo. He sentit molts crits de «Benedicto, Benedicto...» i de «¡Viva el Papa!», però també he captat, quan el Sant Pare parlava, un silenci i una atenció mai vistes abans en una trobada d'aquestes característiques.

Finalment reproduïxo una frase extreta de la cançó oficial d'aquesta Trobada Mundial: anem a construir l'Església en família, Poble de Déu! El 8 i 9 de juliol a València he vist centenars de milers de persones, però no donava mai sensació d'aglomeració o massificació excessiva, perquè l'espai triat per a l'encontre, la Ciutat de les Arts i les Ciències, és molt gran. Gran com la mateixa Església, que sempre tindrà capacitat per acollir totes les persones allunyades. Aquests fills i filles de Déu tenen al davant la mà del Senyor per tornar-hi. Aquest seria un dels fruits d'aquesta moguda.

Ignasi Miranda

Periodista. Coordinador de redacció a Ràdio Estel.

El Pontífex va pregar per les víctimes de l'accident del metro.

onal, filial i comunitària, i és l'àmbit on l'home pot néixer amb dignitat, créixer i desenvolupar-se d'una manera integral». El Pontífex va assegurar que la presència de l'Esperit ajudaria els esposos «a no perdre de vista la font i mesura del seu amor i entrega», i que els ajudaria a realitzar-la, suscitant així el desig de la trobada definitiva amb Crist a la casa del Pare. «Això és el missatge d'esperança que vull llançar a totes les famílies del món», va acabar.

Les paraules del Papa no van deixar indiferents ningú. Raphaël i Hélène Sauvignon, amb la seva filla Cécile, venien de França, un país discret en participació durant la trobada de València, però que ha aportat ponents en cada àrea de reflexió del Congrés teologicopastoral. Aquesta jove família torna a casa amb el convenciment que «la Veritat triomfarà, i que l'Església ens ha dit la veritat del matrimoni i la família». El congrés els ha aportat la decisió de no rendir-se davant les agressions contra la família: «Podem transmetre la Bona Notícia de la família, però cal estar actius i adreçar-se a les autoritats.»

La celebració es va acabar amb el res de l'Angelus, on Benet XVI va anunciar que la VI Trobada Mundial de les Famílies se celebrarà l'any 2009 a la ciutat de Mèxic.

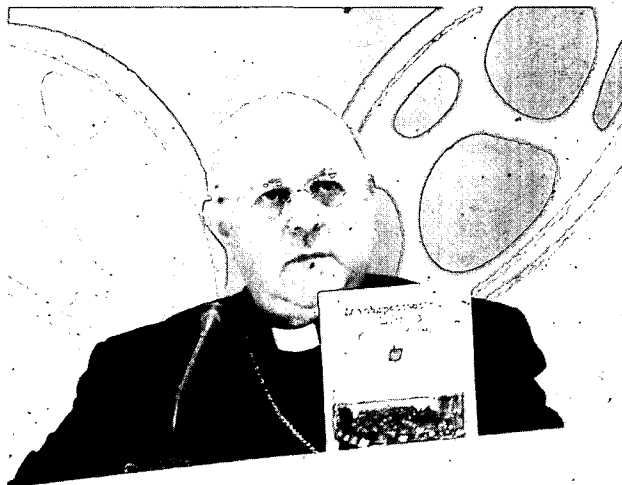
Dues paraules més que completen la vivència de la V Trobada de les Famílies són la profunditat i l'espiritualitat. Durant la setmana anterior s'havien celebrat els congressos per a adults, fills i avis, que van permetre una reflexió seriosa i fructuosa de la iniciació cristiana en la família. Les últimes xifres comptabilitzaven

10.000 congressistes. Per la seva banda, el Rosari de les Famílies va meditar els misteris de l'anunciació, el naixement, la trobada de Jesús al temple, les noces de Canà i la Crucifixió. Els 250.000 fidels reunits a la platja de la Malvarosa diven- dres 7 eren famílies senceres amb els fills, que van seguir atents les meditacions i oracions. (G.F.)

Llibres sobre la família

Aprofitant aquesta V Trobada Mundial de les Famílies es van presentar una sèrie de llibres relacionats amb la família. La Conferència Episcopal Espanyola (CEE) va presentar el llibre *Los obispos españoles y la familia. Escritos pastorales*. L'obra recull escrits, cartes i homilies de bisbes espanyols en matèria de família i ha estat editat per la CEE. El president de l'episcopat espanyol, Mons. Ricardo Blázquez, va assenyalar que la família «és el centre de la inquietud preferent dels bisbes espanyols». Per això, va explicar, «aquest no és un llibre exhaustiu ni exclouent, sinó que pot i ha de ser un instrument per a la pastoral dels agents programadors i pastors que treballen en l'acció de la pastoral familiar de l'Església».

Una altra proposta és la que van fer Càritas espanyola, la xarxa *Crescendo* i el moviment Vida Creixent. Es tracta de *El Papa y los mayores*, dedi-

Mons. Blázquez va presentar un dels llibres.

cat als missatges adreçats a la gent gran per Benet XVI, Joan Pau II i Pau VI. L'obra, editada per Càritas espanyola, pretén contribuir «a la defensa de la dignitat» de la gent gran i sensibilitzar sobre «la necessitat de promoure un envelliment cristià i humà», segons va indicar Concha Guillén, directora de Càritas diocesana de València.

Un darrer llibre és el que va presentar el cardinal arquebisbe de Madrid, Antonio M. Rouco, que recull els discursos, audiències, missatges, documents i homilies del papa Benet XVI sobre la família. L'obra, titulada *El Papa con las familias*, ha estat publicada amb motiu de la TMF i inclou missatges adreçats pel Papa als pares, esposos, nens de Primera Comunió, joves, malalts, els seus familiars i els que els atenen. Està editat per la Biblioteca de Autores Cristianos (BAC). (AVAN)

Vivències i testimonis

GERMANETES DELS POBRES

«Cadascú amb la seva presència proclamava un Sí a la família i a la vida»

Onze germanetes de diferents nacionalitats hem participat en la V TMF, concretament en el Congrés Teològic-pastoral sobre la família, que incloïa un congrés sobre la gent gran i el seu lloc i missió dins de la realitat familiar. Com a germanetes al servei dels ancians pobres, aquest congrés ha estat la causa de la nostra participació en l'esdeveniment, perquè la congregació pertany, juntament amb altres associacions, a la xarxa mundial *Crescendo* que promou un envelliment humà i cristià, i dóna suport i defensa el valor i la missió de la gent gran en la societat i en l'Església. Com expressa el seu nom, «cada ésser humà és una vida en creixement des de la primera espurna de la seva

existència fins al darrer sospir». *Crescendo* ha fet possible que per primer cop en aquestes trobades mundials la gent gran tingui una participació activa. I esperem que no sigui la darrera!

Quina alegria quan veïem, barrejats entre la multitud, els nostres: els més grans, amb els fills i néts, i fins i tot besnéts...! Diuen que el participant més jove, Noé, tenia tot just un mes!

Han estat jornades intenses, però plenes de vida. Un ambient boníssim, d'alegria, solidaritat, fraternitat, intercanvis enriquidors... Un ambient festiu i tranquil, alhora. Cadascú amb la seva presència proclamava un Sí a la família i a la vida, fonamentada en un amor veritable i coherent.

FAMÍLIA IANÉ-BERNAD

«Benedicto, amigo, la familia está contigo»

Del 8 al 9 de maig ens aplegàvem a València milers de famílies amb Benet XVI per celebrar la V Trobada Mundial de les Famílies. Ha estat cansat, no ho negarem pas, però ha estat una renò-

vació interior, un tornar a començar per continuar en el camí de la fe i transmetre-la als nostres fills.

Creiem que és molt important, en aquests temps, ensenyar als nostres fills l'Amor a Déu i als germans, que tots som una gran família, perquè som fills de Déu. L'ambient que s'hi respirava era increïble, una passada! Hi érem per veure i escoltar el Papa, perquè sabés que som amb ell i perquè el món sàpiga com n'és, de gran, l'Amor de Déu.

Intentarem en el dia a dia posar en pràctica el que hi hem viscut. No sé si podrem anar-hi, però ja esperem amb ganes la VI Trobada Mundial de les Famílies a la ciutat de Mèxic. Un cop més, volem repetir una frase que es cridava per tot València: «Benedicto, amigo, la familia está contigo».

DAVID I SONIA DE CASTRO MORA

«Amor, amistad i alegria»

El cap de setmana del 8 al 9 de juliol vam viure una experiència inoblidable. Un cap de setmana intens ple de felicitat quan vam veure per primer cop Sa Santedat Benet XVI. Van ser uns dies dedicats especialment a les famílies, i érem moltíssimes famílies per compartir-hi les nostres vides i donar testimoni de la nostra fe. Han estat moltes les experiències viscudes i és difícil expressar amb paraules els moments viscuts, tot i que les podem resumir en tres: AMOR, AMISTAT i ALEGRIA.

FAMÍLIA SINGLA-FERNÁNDEZ

«El cor se sent en pau»

Si Déu vol, el proper mes l'Elisa donarà a llum una nena i, per primer cop, serem pares! Estem molt il·lusionats amb aquest gran regal i, alhora, una mica espantats... i és que el que veïem al voltant nostre ens preocupa... els horaris laborals, l'educació, la televisió, la política, etc. Si ens deixem endur pel ritme diari ens resulta difícil recordar-nos de Déu, malgrat voler-lo posar en el centre de la nostra família!

La nostra experiència de Déu ens ha donat un horitzó ple d'esperança que ens anima a continuar afrontant els reptes que ens planteja la vida amb alegria i amb la confiança de sentir-nos estimats per Déu el nostre Pare. Per això vam anar a València a trobar-nos amb el Papa, perquè en aquestes trobades podem compartir els nostres anhels de seguir Crist amb moltes altres famílies, i aquestes vivències ens animen i ens reforcen la fe.

A més, aquest cop, hem pogut anar-hi en família, amb els nostres pares, germans i nebots, amb els nostres amics i amb els nostres germans del moviment de Schoenstatt. Ens sentim tan afortunats per això!

Compartir la calor, el cansament, l'espera... amb tantes famílies amb un mateix ideal, celebrar l'Eucaristia amb tants membres de la nostra Església, i fer-ho amb propietat, donant testimoni de la nostra fe, quan estem acostumats al fet que només se senti la veu dels qui critiquen la nostra estimada Església, són experiències úniques que sempre reconforten i encenen els nostres cors amb il·lusions noves.

Les paraules del nostre Papa ens van sorprendre i ens van quedar gravades molt endins; i és que malgrat que no diu res d'espectacular, aparentment, ens parla d'allò realment transcendent i el nostre cor se sent en pau.

CHRISTINE BOUTIN, DIPUTADA AL CONGRÉS FRANCÈS

«Sense la religió, l'home cerca una referència moral en la llei»

Christine Boutin és una catòlica convençuda que es va presentar a les eleccions presidencials franceses. Actualment és diputada i fundadora del partit Fòrum dels Republicans Socials. És un partit plural on es defensa la doctrina social de l'Església. En aquest sentit, la família és un dels fronts de batalla de Boutin, que va participar en el Congrés Teològic Pastoral de la V Trobada Mundial de les Famílies. En les intervencions, va quedar clar que la família és una qüestió pública.

—Vostè assegura que els polítics necessiten l'ajuda dels ciutadans, com pot ajudar la persona del carrer els polítics?

—Tenim tendència a minimitzar les possibilitats d'acció. Una paraula que falta, falta al conjunt. Si un ciutadà abaixa els braços i diu que no s'hi pot fer res, al final no es fa res. No s'ha de tenir por d'anar a veure els responsables polítics i de dir el que es pensa. N'hi ha prou amb el sentit comú per saber el que s'ha de fer. No calen grans estudis, encara que també està bé reflexionar i preparar dossiers que argumentin les nostres postures. L'únic que cal sempre és respectar la persona, encara que el polític que tenim al davant pensi diferent, de la mateixa manera que tampoc no hem d'estigmatitzar els homosexuals. No serveix de res posar-se en contra de les persones.

—A Espanya s'han aprovat lleis referents a la família que no reflecteixen la realitat social, quina força pedagògica té realment la llei?

—En un món on el fet religiós és controvertit i on les religions ja no tenen la credibilitat des de fa temps, l'home necessita referències, i per això dona a la llei el valor que ja no concedeix a la religió. Així, la llei configura la consciència de la gent. Els polítics poden prendre dues postures: els que s'aguen la moda i són els demagogs, i els que reflexionen i pensen en les conseqüències de les lleis, que són els pedagogs. Malauradament, en els estats democràtics s'escullen més sovint els demagogs que no pas els pedagogs.

—Vostè defensa que el conflicte d'aquesta mena de lleis no està entre homosexuals i heterosexuals. On és el combat?

—Ens trobem davant d'una ideologia que des de fa temps vol jugar amb la realitat. Des de sempre les lleis han confirmat la natura malgrat els règims del moment, per exemple, la diferència entre home i dona. Els primers que van demanar separar la naturalesa de la llei van ser els homosexuals, amb la reivindicació del matrimoni i de l'adopció, però m'adono que aquesta mentalitat està ja inconscientment en els heterosexuals: Es pot constatar en el fet que les dones tinguin por de dir a la feina que estan embarassades, és a dir, considerar la maternitat un obstacle per a la realització personal i professional. Homosexuals i heterosexuals van així en el mateix sentit: crear una falla entre natura i llei.

—Fins on es pot arribar?

—Hi ha un llibre a França que diu que abans de trenta anys es podran crear infants sense necessitat de la mare, gràcies a un úter artificial. Cal estar molt atents, perquè si es creen fills així, s'arriba a un nou esclavatge, el de crear per necessitat d'altres homes i els seus interessos econòmics i financers.

—Què és el que hi ha en l'origen d'aquesta tendència?

—Hi ha una lògica comuna en la ideologia comunista i en la lliberal, que cerca una igualtat que nega la diferència dels sexes i que redueix l'home a un objecte.

—En aquest context, quin ressò pot tenir la V TMF?

—M'ha marcat molt que essent un congrés i trobada per a les famílies també s'hagi parlat de moltes altres qüestions: pobresa, exclusió, fragilitat... Tot això també forma part de la família, i no només els pares i la seva relació amb els fills. Em sembla molt important que l'Església catòlica uneixi la vida i el seu respecte, la dignitat de la persona amb el seu medi social. Fins fa poc, quan es parlava de la vida es referia essencialment a l'embrió, al malalt i als ancians, i poc al pobre econòmic. Avui és molt difícil viure sense uns mitjans econòmics i, per tant, també cal evocar aquesta dimensió més social.

MONS. JUAN ANTONIO REIG, PRESIDENT DEL SOTSSECRETARIAT DE FAMÍLIA I VIDA DE LA CEE

«Hi ha un renaixement de la bellesa del matrimoni»

Un dels principals especialistes de la família a Espanya és el bisbe de Cartagena i president del sotssecretariat de Família i Vida de la Conferència Episcopal Espanyola, Mons. Juan Antonio Reig Plà. Des d'un seguiment atent de tot el que s'ha viscut aquests dies a València, fa una valoració de l'esdeveniment.

—Què ha estat el més innovador de les aportacions del Congrés?

—El caràcter d'universalitat on es posa de manifest les grans preocupacions que existeixen al llarg i ample de l'Església catòlica, i a la vegada de les diferents confessions cristianes orientals i occidentals. Qui hagi participat en el congrés ha pogut constatar no només la preocupació de l'Església per la família, sinó també les grans energies que estan promovent un renaixement de la bellesa del matrimoni i del gran bé de la família com a unitat de persones i Església domèstica.

—Quina imatge de la família cristiana ha rebut la societat?

—La imatge que es dona és la gran tradició cristiana que actualment continua generant el bé i el goig de ser família fundada en el matrimoni entre home i dona. El progrés de la societat i de l'Església descansen en la transmissió de la fe als fills, que es fa possible quan es crea des del matrimoni un hàbitat natural i una comunitat cristiana que testifica la fe i evangelitza els seus fills.

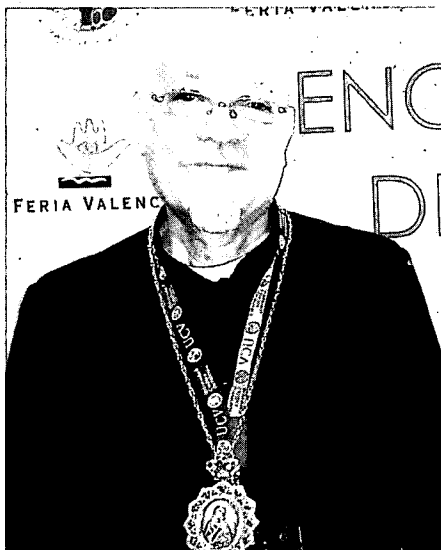
—Com ha rebut les paraules del Sant Pare Benet XVI?

—Han estat unes paraules que ens han confirmat en la fe com a successor de Pere i ens ha donat una paraula d'ànim a tots els que viuen la bellesa de l'amor esponsalici matrimonial, i treballen per al bé de la família.

MONS. ANTONIOS NAGUIB, PATRIARCA DE L'ESGLÉSIA COPTA CATÒLICA D'ALEXANDRIA

«La unitat es crea per les relacions personals»

L'1 de maig Mons. Naguib va ser consagrat patriarca de l'Església copta catòlica d'Alexandria, una de les Esglésies amb més tradició en la cristiandat. Són uns 250.000 fidels, amb seus a Europa, els Estats Units, Canadà i Austràlia. La majoria es troben a Egipte, on són una minoria en la minoria. Malgrat tot, és una Església dinàmica en l'acció educativa i caritativa, i amb un bon nombre de vocacions. La seva presència a València ha estat un signe de l'autèntica catolicitat de l'Església presidida per Benet XVI.

—Quina és la prioritat de les famílies còptes?

—La primera és la formació de base dels nens i joves, per donar-los la possibilitat de viure la fe i fer front a les dificultats i desafiaments que poden presentar-se amb molta confiança en el Senyor, esperança en el present i futur, i també amb una obertura de cor per al respecte, la col·laboració i el servei als nostres germans.

—Les Esglésies orientals catòliques són un pont o una dificultat en el diàleg ecumènic?

—S'ha esmentat molt la participació de les Esglésies orientals catòliques en el diàleg ecumènic, especialment des del Concili Vaticà II. A la pràctica, però, ens hem adonat que de vegades és un obstacle. Així i tot, la Santa Seu és ferma a mantenir una participació del 50% en

les comissions de diàleg amb les respectives Esglésies orientals ortodoxes. Estic convençut que el rebuig que podem trobar encara correspon a un període que passarà, perquè la Veritat tindrà la darrera paraula. El camí cap a la unitat es crea per les relacions personals, la col·laboració i les trobades de reflexions comunes.

—Hi ha un gran desconeixement de les Esglésies orientals entre els cristians catòlics d'Occident?

—Sí, i quan viatgem a Europa o Amèrica, se'ns veu com una cosa estranya perquè els vestits, la manera de pregar, els símbols, les tradicions són diferents. Però a poc a poc se'ns va coneixent. Ja en molts dels decrets del Concili Vaticà II hi havia mencions i, darrerament, a través de la immigració, deixa de ser estrany trobar esglésies d'altres ritus.

Reportatge:

Text i fotos: Guillem Farré
Enviat especial

Vaticà

església en el món

El P. Lombardi, nou portaveu de la Santa Seu

■ Substitueix en el càrrec l'espanyol Joaquín Navarro-Valls

CIUTAT DEL VATICÀ.— El Papa ha nomenat el pare Federico Lombardi, s.j., director de l'Oficina de Premsa de la Santa Seu. El P. Lombardi va néixer el 1942 a Saluzzo (Itàlia), va ser ordenat sacerdot el 1972 i actualment és, i ho continuarà sent, director general del Centre Televisiu

Vaticà i director general de Ràdio Vaticana. Benet XVI ha acceptat la renúncia de Joaquín Navarro-Valls i li ha agraït el seu llarg i generós servei. Navarro-Valls va néixer el 1936 a Cartagena i des del 1984 era director de l'Oficina de Premsa de la Santa Seu.

Amb motiu del seu nomenament, el P. Lombardi ha escrit una carta als periodistes acreditats a l'Oficina de Premsa de la Santa Seu. En la seva missiva, el P. Lombardi mostra el seu agraïment al Papa i als seus superiors «per la confiança que m'han dipositat, però penso en particular en tots els col·legues de la informació als qui sóc cridat a servir». Aquest jesuïta assenyala que fa temps que treballa «perquè l'activitat del Sant Pare i la realitat de l'Església siguin conegudes i enteses de forma objectiva i adient».

En el seu escrit no s'oblida de Joaquín Navarro-Valls, de qui diu: «Ha dut a terme el seu servei en aquest àmbit amb capacitat, intel·ligència i dedicació excepcionals. Tots li estem profundament agraïts i comptem amb la seva amistat. No puc pretendre imitar-lo, però podeu comptar amb l'esforç que posaré, amb els meus límits, però amb totes les forces disponibles, a servir el Sant Pare i la vostra bona feina». Per la seva banda, Navarro-Valls ha declarat que «estic molt agraït al Sant Pare pel fet d'haver acceptat la meua disponibilitat, manifestada en diverses

El P. Lombardi saluda al Papa davant la mirada del P. Kolvenbach, superior general dels jesuïtes.

ocasions, a deixar el càrrec de director de l'Oficina de Premsa de la Santa Seu després de tants anys. Sóc conscient d'haver rebut en aquests anys molt més del que he pogut oferir

i fins i tot del que ara sóc capaç d'entendre plenament».

Federico Lombardi va entrar el 1960 al noviciat dels jesuïtes d'Avigliano (Torí). És llicenciat en Filosofia i Matemàtiques. Del 1969 al 1973 va cursar teologia a la Facultat de Phil-Teol. Hochschule St. Georgen, dels jesuïtes de Frankfurt del Main, on va obtenir la llicenciatura en aquesta matèria.

Després de llicenciar-se també en Teologia, Lombardi va formar part del Col·legi d'Escriptors de la revista dels jesuïtes *Civiltà Cattolica*. En va ser redactor i allò va suposar la seva immersió en el món del periodisme. El 1977 va ser nomenat director de la revista i entre el 1984 i el 1990 va ser provincial de la Companyia de Jesús per a Itàlia. Va entrar a Ràdio Vaticana, la ràdio del Papa encomanada als jesuïtes, i des del 1991 fins al 2005 va ser-ne el director general de programes. Des de l'any passat n'és el director general. L'any 2001 va ser nomenat director general del Centre Televisiu Vaticà, l'organisme que gestiona la presència en aquest mitjà de la Santa Seu arreu del món. (VIS)

ÍNDIA

L'Església condemna els atemptats de Bombai

BOMBAL.— Després de la sèrie d'atemptats en els trens de la ciutat de Bombai, el secretari de la Conferència Episcopal Índia, Mons. Stanislaus Fernandes, arquebisbe de Gandhinagar, afirmava: «La Conferència Episcopal Índia expressa els seu dolor davant del fet que algunes persones hagin pres mesures extremes per fer sentir els seus problemes, preocupacions i oposició, destruint vides innocents i fent mal a la propietat nacional. Còndemnem enèrgicament aquestes accions.» També l'arquebisbe d'Agra i president de la Conferència Episcopal, Mons. Oswald Gracias, expressava el seu dolor: «El terror no té lloc en una societat civilitzada i el recurs al terror per reparar greuges no té mai justificació.» En la mateixa línia va parlar el president de la Unió Catòlica Índia, el Dr. John Dayal: «Persones innocents han estat objecte d'aquesta violència sense sentit que vol distanciar entre si les comunitats. Els nostres cors estan amb les víctimes, els ferits i els familiars dels qui han mort, mentre preguem per la pau i pel coratge davant d'aquesta conspiració covarda.»

Des del Vaticà arribava un telegrama del Papa a les autoritats civils i eclesiàstiques índies: «Benet XVI, profundament entristit per les notícies dels atacs terroristes a Bombai, assegura a tots els afectats la seva proximitat espiritual en la pregària. El Sant Pare deplora aquests actes insensats contra la humanitat i encomana les nombroses persones mortes a l'amor misericordiós del Totpoderós.» (OMPRESS)

El Vaticà tanca l'any 2005 amb superàvit

CIUTAT DEL VATICÀ.— El cardenal Sergio Sebastiani, president de la Prefectura per als Afers Econòmics del Vaticà, va anunciar, durant la presentació del balanç definitiu consolidat de la Santa Seu, que l'any 2005 va tancar-se amb un superàvit de 9,7 milions d'euros, «la qual cosa representa el valor més significatiu en els vuit darrers anys». L'any 2004 va haver-hi un benefici de 3,08 milions d'euros. Pel que fa a les activitats institucionals de la Santa Seu, el president va assenyalar que aquest sector va tancar amb un dèficit de 36,9 milions d'euros, superior al 2004, que va ser de 23,2 milions d'euros. El cardenal Sebastiani va afirmar que el sector de les activitats financeres va obtenir un resultat positiu de 43,3 milions d'euros, a diferència del 6,1 milions de l'exercici precedent.

L'activitat de les quatre institucions relacionades amb la Santa Seu: Ràdio Vaticana, Tipografia Vaticana/L'Osservatore Romano, Llibreria Editora Vaticana (LEV) i Centre Televisiu Vaticà (CTV), van tancar amb un dèficit d'11,8 milions d'euros, com a conseqüència en gran part dels resultats negatius de Ràdio Vaticana (23,5 milions) i de L'Osservatore Romano (4,6 milions). No obstant això, la Tipografia i el CTV van tenir un benefici de 653.000 euros i 650.000 euros respectivament. Així mateix, la LEV va tancar l'any 2005 amb un benefici de 934.000 euros i amb un creixement de l'activitat de 3,8 milions d'euros. En relació amb la darrera part del balanç, que fa referència a altres beneficis i despeses diverses, s'ha tancat amb un saldo negatiu de 7 milions d'euros, que reflecteixen les despeses durant el període de seu vacant, a l'abril del 2005. (VIS)

El Papa anima els bisbes croats a ser agents de pau

CIUTAT DEL VATICÀ.— A Croàcia encara sagnen les ferides provocades per la guerra dels anys noranta. Per això, Benet XVI va convidar els bisbes a ser promotors de la reconciliació i la pau. Va ser la consigna que els va deixar quan els va rebre en audiència, durant la cloenda de la visita quinquennal *ad limina apostolorum* que han realitzat a la Santa Seu. «El vostre país, malauradament, experimenta encara les conseqüències del conflicte recent, els efectes negatius del qual és constaten no només en l'economia, sinó també en l'esperit dels seus habitants», va reconèixer el Pontífex.

«Anuncieu sempre la reconciliació i si-gueu agents de pau entre els ciutadans de la vostra pàtria, i animeu-los a emprendre el camí de la reconciliació cristiana: el perdó allibera sobretot aquell que té el valor de concedir-lo», va afegir. El Papa va demanar a les comunitats catòliques de Croàcia que siguin «un estímul per a tota la societat en la recerca del bé comú i en l'atenció als més necessitats». En particular, va demanar ajuda «per a les famílies nombroses; que malgrat les feines dures que duen a terme, viuen en una situació de precarietat, per als aturats, la gent gran i els malalts». (Zenit)

AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

Campanya d'aportacions populars rifa 2006

Han resultat premiades les butlletes següents:

primer premi: 04.333

segon premi: 03.395

tercer premi: 04.747

Premi especial
talonari

296

(Ha tocat a Vic)

Gràcies per la vostra col·laboració

Espanya

L'esperit de sant Ignasi passats 450 anys

LOIOLA.— El 29 de juny van començar els actes commemoratius del 450è aniversari de la mort de sant Ignasi de Loiola. El bisbe de Sant Sebastià, Juan M. Uriarte, va presidir l'eucaristia a la basílica de Loiola

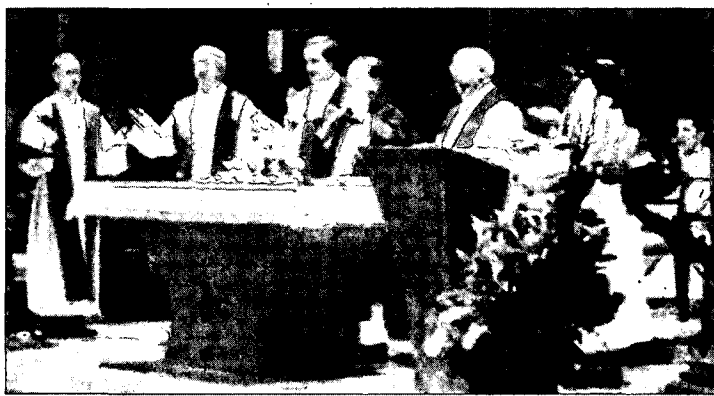
i obria així les activitats estiuenques amb motiu d'aquesta efemèride. A l'homilia, Mons. Uriarte va desgranar els trets ignasians que conserven l'actualitat per al moment social i eclesial que vivim.

Va concelebrar amb el bisbe Uriarte el provincial de Loiola, Juan Miguel Arregi, s.j. Mons. Uriarte va assenyalar que la nostra època està marcada per un fort individualisme, que «sofcava la solidaritat i el compromís», i que impossibilita la persona a obrir-se a l'acció de Déu i a la cooperació amb els altres. Segons el prelat, educar persones sòlides, coherents, de conviccions antropològiques i morals fermes, immunes al relativisme, suposa un repte per a l'Església i els seus responsables. En aquest sentit, «sant Ignasi és una referència digna de ser assumida».

Mons. Uriarte va destacar que sant Ignasi volia purificar una Església que veia massa humana i poc evangèlica: «Va ser un home radical, perquè va treballar perquè l'Església tornés a les arrels evangèliques i apostòliques.» Indicant que sant Ignasi no concebia una Església tancada i a la defensiva, el bisbe de Sant Sebastià va subratllar que els cristians han de promoure una Església que no ha de ser «una

censura rígida de la societat, encara que sí una instància crítica amb respecte pels seus aspectes deshumanitzadors. No ha de cercar suport existencial en la proximitat a les forces polítiques hegemòniques o resistents, sinó en el Déu de Jesucrist. No ha d'enyorar parcel·les de poder passades, sinó més aviat renunciar-hi almenys quan no estan clarament al servei dels més febles.»

També posava en relleu que l'Església «no ha de parlar un llenguatge rotund que sembli impositiu i poc sensible a les situacions humanes, molt sovint doloroses i dramàtiques que subjauen en allò que justament censura. A ella li pertoca proposar de manera incansable l'ideal cristià i assenyalar les desviacions que li semblin greus. Però respectant l'autonomia de la societat civil, la laïcitat i el pluralisme cultural i religiós. No ha de

Els actes es van iniciar amb una eucaristia.

els trets inhumans i tendeix a una lectura dicotòmica en la qual «el mal és a fora i el bé és a dins», la mirada de sant Ignasi enclou una lectura que cal aprendre».

Un cop finalitzada la missa, es va inaugurar l'exposició *El túnel de l'espiritualitat*, que mostra l'itinerari dels exercicis espirituals de sant Ignasi. Juan Miguel Arregi va exposar els trets fonamentals de l'espiritualitat ignasiana i els seus fruits, mentre que el *lehendakari* Juan José Ibarretxe va descobrir alguns passos de l'itinerari interior i exterior de sant Ignasi de Loiola.

El programa per als mesos de juliol, agost i setembre comprèn un cicle de concerts i conferències. Del 22 al 30 de juliol, a les 19.30, tindrà lloc una novena a sant Ignasi a la basílica de Loiola; el 31 de juliol, a les 12.00, festivitat de sant Ignasi, el bisbe de Huan-tayoko (Perú), el jesuïta Mons. Barreto, i els pares provincials europeus de la Companyia de Jesús concelebraran una eucaristia, i l'1 d'agost, a les

11.00, hi haurà una eucaristia concelebrada pels bisbes de les diòcesis de Donostia-Sant Sebastià, Bilbao, Vitòria-Gasteiz, i Pamplona-Iruña i Baiona. Del 20 al 26 d'agost, congrés mundial sobre els exercicis espirituals amb la participació d'experts procedents d'arreu del món; i el 3 de setembre, a les 12.00, eucaristia concelebrada, presidida pel cardenal Roger Etchegaray. (C.C.)

Residència Nostra Senyora de Fàtima al Tibidabo

- ✓ Instal·lacions amb espais enjardinats i de bosc molt amplis.
- ✓ Habitacions individuals amb bany i instal·lació per a TV i telèfon.
- ✓ Ampli menjador amb vistes panoràmiques.
- ✓ Capella, gimnàs, etc.

Equip humà de professionals: metge, assistent tècnic sanitari, assistent social, gabinet psicològic, podòleg, fisioterapeuta, perruqueria, personal assistencial i auxiliar.

Últims avenços informàtics, en el control postural i la localització de persones.

Disposem d'un nombre de places benèfiques per ajudar persones amb pocs recursos econòmics.

La qualitat de vida de les persones grans és la nostra prioritat

FUNDACIÓ B. NOSTRA SENYORA DE FÀTIMA
Carretera de Vallvidrera a Tibidabo, 102-104
08035 Barcelona
Tel. 934 343 630 - 609 101 344
Fax 934 343 650
e-mail: fundfatima@terra.es
web: www.fundacionintrasra fatima.org

Saps què sent un missioner quan rep notícies de casa?

APADRINA UN MISSIONER

Amb la teva aportació, ells o elles i encara més persones llegiran CATALUNYA CRISTIANA cada setmana

Marqueu amb una "x" les vostres preferències:

Preu d'una subscripció missionera: **Amèrica i Àfrica: 197,32 €** ☐
Àsia i Oceania: 265,13 € ☐
Missioner ☐ **Missionera** ☐
(Es pot mantenir correspondència)

Nom i cognoms .....
Adreça .....
Població ..... Província ..... C.P. ....

FORMA DE PAGAMENT:

Adjunto xec nominatiu ☐ Domiciliació bancària ☐
Titular ..... Data .....
Entitat ..... Oficina ..... DC ..... Compte .....

Envieu aquesta butlleta a: **CATALUNYA CRISTIANA**
Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona - Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

Donem més

Ho fem millor

Ens avancem

Primers a Espanya, Líders al Món

www.roca.es

Roca

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Barcelona

Benet XVI i els nous moviments eclesials

Del 26 al 29 de maig de 1998 va celebrar-se a Roma el I Congrés Mundial dels nous Moviments eclesials. En aquell congrés participà el cardenal Joseph Ratzinger amb una ponència sobre l'estatut teològic dels nous moviments en l'Església. La visió positiva d'aquestes realitats eclesials, suscitades per l'Esperit Sant en el si de l'Església i presentades pel cardenal més proper a Joan Pau II com a assessor teològic, fou d'una gran importància. Per això mateix, s'esperava amb especial interès allò que Benet XVI diria als moviments eclesials amb ocasió del II Congrés, celebrat a Rocca di Papa del 30 de maig al 2 de juny passats.

El missatge que porta la data del 22 de maig és un reconeixement molt positiu d'aquestes realitats, a les quals fa també algunes observacions i peticions que cal tenir molt en compte.

El Papa fa una lectura d'aquestes realitats a la llum de la història de l'Església. «En el curs dels segles —diu—, el cristianisme ha estat comunicat i s'ha difós gràcies a la novetat de vida de persones i de comunitats capaces de donar un testimoni incisiu d'amor, d'unitat i d'alegria. Aquesta força ha posat moltes persones en moviment en el decurs de les generacions. ¿No ha estat la bellesa que

la fe ha suscitat en el rostre dels sants allò que impulsat tants homes i dones a seguir-ne els passos?»

Existeix en l'Església una llibertat i un dret d'associació, que és el que sempre dona lloc en ella a realitats noves, suscitades per figures carismàtiques, que van des dels ordes i les congregacions religioses, fins als nous moviments i les noves comunitats eclesials. Malgrat el que es diu de vegades, a l'Església hi ha una voluntat de no apagar ni la llibertat ni el foc ni els carismes que l'Esperit Sant suscita constantment en ella.

Benet XVI, seguint en això les petjades de Joan Pau II, ha fet una lectura molt positiva d'aquestes realitats. «Els moviments eclesials i les noves comunitats —diu en el seu missatge— són avui un signe lluminós de la bellesa de Crist i de l'Església, la seva esposa. Vosaltres formeu part de l'estructura viva de l'Església.»

El Papa remarca alguns aspectes positius dels moviments i les noves comunitats. Els agraeix, en primer lloc, el seu compromís missioner. És ben significatiu aquest fet. He dit sovint als meus diocesans que el pitjor que li podria passar a una comunitat cristiana és renunciar a ser missionera, a difondre la seva fe. Seria realment un signe d'esgotament i de mort. La fe cristiana o és missionera o

no és res. Després els agraeix l'acció formativa i totes les accions que realitzen al servei de la família, que segueix essent un dels objectius bàsics de l'Església catòlica arreu del món.

Un dels agraïments de Benet XVI als nous moviments que ha suscitat una especial atenció és quan elogia els seus esforços per la «promoció de les vocacions al sacerdoti ministerial i a la vida consagrada». Aquí hi ha una prioritat la importància de la qual no podem desestimar i sobre la qual totes les comunitats i les associacions cristianes seria bo que féssim un examen de consciència.

Després assenyalava el Papa un motiu d'agraïment que és també una clara petició: «Us agraeixo la disponibilitat que demostreu per acollir les indicacions operatives no només del successor de Pere sinó també dels bisbes de les diverses Esglésies locals, que són, juntament amb el Papa, custodis de la veritat i de la caritat en la unitat. Confio en la vostra prompta obediència». Benet XVI no els amaga els problemes suscitats de vegades per aquestes realitats noves i demana que «qualsevol problema sigui afrontat pels moviments amb sentiments de profunda comunió i d'adhesió als legítims pastors».

Als quatre vents

Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Els àngels, amics nostres

En el símbol de la fe confessem que Déu és «creador del cel i de la terra, de totes les coses visibles i invisibles». Amb aquesta expressió reconeixem que, a més del món visible i material, en el qual l'ésser humà ocupa el lloc preminent, Déu també ha creat éssers espirituals, que anomenem àngels.

La Sagrada Escriptura, tant a l'Antic com al Nou Testament, en fa referència sovint, moltes vegades en paraules del mateix Jesús. El magisteri de l'Església sempre ha ensenyat la seva existència.

Els àngels estan molt presents en la vida de la comunitat cristiana. En la litúrgia ens unim a ells per adorar Déu i invoquem la seva assistència. Dels arcàngels Miquel, Gabriel i Rafael celebrem la memòria litúrgica i sempre han estat objecte de gran devoció en el poble cristià. Deixar de banda —com alguns han fet— l'existència dels àngels en la catequesi dels infants és; al meu

entendre, a més d'un error teològic, un desencert pedagògic i pastoral.

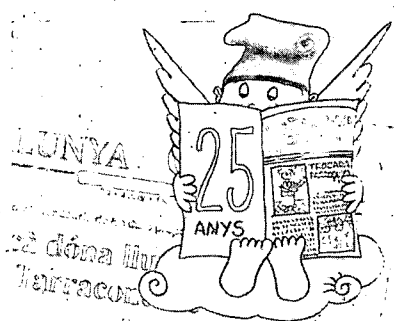
Com que són criatures purament espirituals, els àngels no tenen un cos material. Per això són invisibles als nostres ulls i són immortals. Aquestes característiques xoquen, sens dubte, amb la percepció fortament materialista de la cultura actual, que posa en dubte tot allò que no es pot veure o tocar. De vegades es parla de bruixes i d'horòscops, o de coses semblants, que sabem que no són veritat. Però quan ens referim als àngels i als dimonis no estem explicant faules, sinó que estem parlant de la realitat.

Els àngels són éssers personals dotats d'intel·ligència i de voluntat; tenen, per tant, una immensa capacitat d'estimar. La seva naturalesa espiritual els permet contemplar Déu cara a cara, i el glorifiquen i serveixen, i col·laboren en els seus dissenys amb vista a la salvació

dels homes. No són, doncs, espectadors de les històries humanes, sinó missatgers de Déu per ajudar-nos.

La tradició de l'Església ensenya que cada home i cada dona tenim un àngel que ha rebut de Déu la missió de custodiar-nos i conduir-nos fins a la vida eterna. La devoció a l'àngel de la guarda és sòlida i ben fonamentada en l'Evangeli (cf. Mt 18,10). El nostre àngel custodi ens estima com el millor dels amics, ens protegeix de nit i de dia, i ens parla al cor convidant-nos a fer les coses bé. Quan preguem, ell presenta la nostra pregària a Déu. Podem comptar amb la seva ajuda protectora, tant en les petites necessitats quotidianes com en els moments determinants de la nostra existència. Que bon amic que és, l'àngel custodi!

Val la pena, si potser els teníem una mica oblidats, fer presents els àngels en la nostra fe viscuda. Déu hi compta, i per a això els ha posat al nostre costat.

Missatgers de la Bona Notícia

www.catalunyacristiana.com

Més de 25 anys al teu costat

opinió

Punt de vista

Victòria Cardona
Profesora y orientadora familiar

Temps de vacances

Ha arribat l'estiu i, segurament, estem desitjant tots els pares i mares que ens arribin les vacances per gaudir tots plegats d'un merescut repòs. Mentrestant, potser, alguns dels nostres fills estan de colònies, de campaments, a un esplai o a casa dels avis, ja que hem hagut de continuar treballant fins que arribi el moment desitjat.

Arribaran les vacances, i per molt d'enrenou que tinguem amb els infants i els adolescents sense escola hi ha quelcom que ajuda a desconnectar: no estar tan pendent dels horaris, tenir més temps per compartir amb els nostres i fer sortides amb amics. Il·lustro aquest article amb un dibuix d'excursions. Anar d'excursió està considerat, per a mi, com una de les millors activitats per viure amb família i amb amics.

Hem de considerar el temps lliure dels nostres fills com a temps d'oci amb tres funcions ben determinades: temps de descans, de diversió i de desenvolupament de la personalitat.

- 1.— Temps de descans: el lleure dels nostres fills ha de ser considerat com a reparador de forces, de repòs de l'estudi, així com per als adults seria de repòs del treball. Llegim al Gènesi: «Déu va contemplar el setè dia l'obra que havia fet i va descansar de totes les obres que ja havia acabat.» Veiem en aquest text la contemplació de Déu per l'obra feta. Aprenem un aspecte important de l'oci, activitat relacionada amb l'esperit, que s'oposa radicalment al negoci (negació de l'oci) i que no cerca cap profit material.
- 2.— Temps de diversió: és necessari tenir activitats diferents de les obligacions escolars. Han de ser lliurement triades i han de distreure de l'estudi. Podríem quasi assegurar que aquestes afeccions, que habitualment s'inicien de petits, serveixen a l'adolescència per no caure en la «moguda nocturna», que tantes

procupacions comporta als pares. Divertir-se i relacionar-se amb joves amb interessos comuns més altruistes o d'esport, per exemple, ajuda a evitar les ocasions de cedir a l'alcohol i a la droga.

- 3.— Desenvolupament de la personalitat: al ser el lleure dels nostres fills fruit de l'elecció de l'activitat que ells han volgut triar (mai no pot ser imposada), podran exercitar la seva iniciativa, creativitat, inventiva i imaginació. En les activitats en grup com excursions, campaments, jocs, etc., podran fomentar l'amistat, la

lleialtat, la companyonia. A l'adolescència, edat dels grans ideals, viuran la generositat i la solidaritat amb activitats assistencials d'ajuda als més necessitats, per viure la felicitat de compartir, fent un servei als altres.

Aprofitem aquests dies per viure la comunicació, per divertir-nos junts, per conèixer millor cada fill i per donar afecte a mans plenes.

Us desitjo un bon estiu i unes bones vacances viscudes amb molta il·lusió per tota la família!

Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova

Misericòrdia vull, i no pas sacrifici

Heus aquí unes paraules de Jesús que l'Església va llegir el dia 7 de juliol a la missa. Són de l'evangeli segons sant Mateu. Corresponen a la crida que Jesús féu a aquest apòstol. El text afirma que seguí Jesús immediatament: ell s'aixecà i se'n anà amb Jesús. Mentre eren a taula, a casa de Mateu, amb altres cobradors d'impostos i els deixebles, els fariseus, sense misericòrdia, pregunten als apòstols per què Jesús menja amb pecadors. Això ja era massa! Jesús ho sent i els diu que el metge és per als malalts. I els cita els mots profètics: «Aneu i apreneu què vol dir allò de misericòrdia vull, i no pas sacrifici. No he vingut a cridar justos, sinó pecadors.»

Què va voler dir Jesús? La Bíblia de Montserrat ho exposa així: «Els sacrificis i els altres actes de culte exterior eren recomanats per la Llei, però tots els profetes havien predicat que Déu no volia sacrificis, ni festes, ni dejunis dels qui no eren justos i compassius amb el próisme.»

Sant Agustí d'Hipona comenta l'expressió profètica. I la lliga, tal com pertoca, a l'amor dels enemics. Un quefer ben difícil en molts moments. «Estimant el teu enemic,

desitges que sigui un germà. No l'estimes per allò que és, sinó per al que vols que sigui. Imaginem un bosc de roures sense tallar. Un artesà hàbil veu la llenya ja tallada al bosc. Li agrada aquesta fusta, ignora què en vol fer, però està segur que no és perquè és quedat tal com és que l'artesà vol aquesta fusta. El seu art el fa adonar del que podrà fer amb aquesta fusta; el seu amor no va adreçat vers la fusta en brut, sinó al que en farà.»

Déu, continua el sant bisbe, ens ha estimat perquè érem pecadors. No volia pas que romanguéssim en aquest estat. L'Artista «veia l'obra que faria en nosaltres»... «Semblantment et passa a tu: veus el teu enemic que se t'oposa, t'injuria amb paraules colpidores, és dur amb les seves ofenses, el seu odi et persegueix. Però tu ets atent amb ell pel fet de considerar-lo un home. Veus el que aquest home ha fet contra tu, i tu veus que és Déu qui l'ha fet. Com a home, és obra de Déu; l'odi que et té és obra de l'home. Tu què dius? «Senyor, sigueu benèvol amb ell, perdoneu-li els seus pecats, inspireu-li el vostre amor, canviu-lo.» No estimes en aquest home el que és, sinó el que tu vols que sigui. Així, doncs, quan estimes el teu enemic, estimes un germà.»

A propòsit de...

P-J Ynaraja

Capellà del Montanyà (ynaraja@ynaraja.telefonica.net)

Seda

Em desplaço a València amb motiu de la Trobada Mundial de les Famílies. El rector de l'Eliana, R. Arnau, m'ensenya la catedral i l'església que acull la imatge de la Mare de Déu dels Desemparats i posteriorment la Llotja. Li pregunto, després de contemplar la meravellosa edificació de gòtic civil, què és el que es venia en aquell recinte i em contesta: seda. M'explica ell, que, en temps antics, la riquesa del país sortia d'aquesta matèria. Ara recordo haver-ho llegit en aquells temps en què, com qualsevol noi d'aquestes terres, vaig tenir cucs de seda. Veig després, per algun parc de la ciutat, moreres precioses, les fulles de les quals constitueixen l'aliment de les larves, segurament són record d'aquella antiga indústria. Acudeix a la meua ment immediatament la pregunta habitual, surt, aquesta matèria, al text sagrat?

El poble bíblic feia servir habitualment teixits de llana o de lli. La llana podia ser de diferents animals. Mai no havien de barrejar-se fibres de diferents orígens. Israel no desconeixia el cotó, molt emprat en l'antic Egipte, ni la seda, arribada segurament de les llunyanes terres xineses. La seda no era d'ús comú i el nom que li dona l'Antic Testament, *mesi* en hebreu, ni tan sols estan segurs els comentaristes que correspongui exclusivament als teixits que nosaltres coneixem. Al Nou Testament, exactament a l'Apocalipsi 18,12; que apareix amb la paraula grega *sirikon*, sí que es tracta de la fibra de la qual parlem.

Tot i que són escasses les mencions explícites, el que també diuen els estudiosos és que quan a la Bíblia es parla de porpra pròpiament, es refereix a teixits tenyits amb una substància extreta d'alguns moluscos del gènere *Nuxex*. Si aquest tint, de preu molt més elevat que el mateix metall or, es devia fer servir per a alguna cosa, sens dubte es tractaria de teixits d'alt valor, per tant la seda. Ara em ve a la ment el simpàtic episodi narrat als fets dels Apòstols 16,14. Explica l'autor que van acudir Pau i companyia, un dissabte al vespre, al lloc on acostumaven a reunir-se amb els jueus. L'episodi va passar a Filipis. Va sentir l'Apòstol una comerciant de porpra. Suposen els autors que hauria de dir, per ser exacte: comerciant de teixits de seda tenyits amb porpra. Es tractaria, doncs, d'una empresària, de posició mitjana alta, autònoma i que sí que va demostrar interès en la doctrina que se li transmetia. Va tenir gràcia i poder de convicció per convèncer Pau que es quedés a casa seva. Lídia es va batejar i amb ella tots els de casa seva (atenció aquells que exigeixen majoria d'edat per rebre el baptisme) va ser la primera conversió europea que va aconseguir el dels gentils. Provenent de Tiatira, jueva prosèlita, tindria tant de talent i poder de convicció, que no només va pernoctar en aquella ocasió l'Apòstol a casa seva, sinó que enviat a presó, per raons de les quals no parlo avui, quan va sortir-ne, va tornar novament a la residència d'aquesta dona.

A la Babilònia condemnada per l'Apocalipsi es diu que entre les riqueses dels seus comerciants abundava la seda, que amb les altres matèries serà destruïda. Penso que la major part de nosaltres viuem força al marge dels teixits de seda natural que tot i que rica, és molt delicada. Santa Maria, al seu domèstic taller de Natzalet, mai no teixiria peces d'aquest origen, sortides d'aquells capolls que en la nostra infància tant ens van intrigar i mai no vam saber debanar.

Signes d'avui

Lluís Serra Llansana (lluis.serra@fms.it)

Limitacions i defectes

Les paraules tenen la seva importància perquè descriuen l'univers mental i emocional de qui les empra. Limitacions i defectes poden semblar el mateix, però confondre-les; a més de freqüent, resulta perillós. El límit apunta a la realitat i als fets. Es tracta de reconèixer-lo i d'acceptar-lo. En els esports, el camp de joc dibuixa unes línies a partir de les quals no hi ha reglament ni resultat. La majoria de les competicions olímpiques intenten traspasar els límits del temps i l'espai, però només els empetteixen perquè és impossible suprimir-los. La bona educació no prescindeix mai dels límits, sinó que ensenya a acceptar-los. Quantes famílies volen posar un límit horari als seus fills, els quals pugnen constantment per superar-lo? Hi ha qui confon límit amb frustració. Cras error, perquè la realitat és tossuda i no sempre se sotmet al desig. No és fàcil reconèixer els propis límits, que en això mateix consisteix la humilitat. L'orgull esborra la consciència del límit per la qual cosa l'ego s'engrandeix fins a la follia.

Viure les limitacions com a defectes suscita una altra dinàmica. Les primeres s'accepten. Els segons es combaten. El defecte el considerem imperfecció, ens mou al sentiment de culpabilitat i d'inferioritat, incomoda la persona. Existeix en nosaltres el neguit pèr ser el que no hauríem de ser. Ens trobem malament perquè ens manca allò que hauríem de tenir. No valorem el que tenim sinó el que ens falta. Perfeccionisme inconscient, potser, però disgust perquè no estem a l'alçada. Molt de patiment sense sortida possible. Se'ns obre l'autocrítica fins a nivells insospitats. Trobar-se malament per això és una conseqüència gairebé sempre ineludible. Existeixen els defectes, les mancances, les imperfeccions, però són potser només el rostre antipàtic d'unes limitacions naturals i comprensibles.

La natura juga amb els límits: la platja que atura els impulsos de les onades amb l'arena insignificant, les lleres contenen la força dels rius, l'horitzó del cel senyala els extrems de la terra o del mar, una serralada muntanyenca mostra uns cims sempre assolibles... De vegades, la natura traspasa els límits per moments, però les aigües tornen gradualment a mare. Les limitacions, viscudes com si fossin defectes, estavellen els somnis de grandesa contra el terra de la realitat en lloc de créixer-hi. Vergonya i culpabilitat. Enveja i perfeccionisme. Sentiments negatius que acompanyen una actitud equivocada.

Els defectes existeixen, però és signe d'intel·ligència treballar-los de manera constructiva. Saber aprofitar-los constitueix una possibilitat humana. Si una persona aboca la seva energia en el que té en lloc de consumir-la enyorant el que li manca, pot aconseguir un desenvolupament personal insospitat. Es tracta que la ferida sigui lluminosa. Hi ha persones que, quan experimenten el dolor d'una pèrdua, obren els ulls a noves realitats i la vida els adquireix un nou sentit. La mort pot ser afrontada amb serenitat i amor quan es considera com un límit que cal acceptar. Envellir no és un defecte sinó un moment del desenvolupament d'una vida que declina corporalment.

Tots tenim limitacions i defectes. Unes i altres ens conviden a viure des de la humilitat i constitueixen un reclam per ser compassius envers nosaltres mateixos i els altres. Per això, compartir ens permet complementar-nos els uns als altres. L'acceptació de la pròpia realitat no ens impedeix realitzar esforços sinó donar-los la dimensió autèntica. Des d'aquesta experiència és possible obrir-se a l'infinit, a la transcendència i a Déu.

Finestra a la vida

Victòria Molins, s.t.j.

Estiuejar al carrer

Me'n vaig uns dies a Puiggraciós a fer un recés.

Em sento una privilegiada. Uns dies dedicats a la pregària, al silenci i a la pau de la muntanya i en un lloc que ja és, en ell mateix, un regal a la vista. Realment això és un veritable privilegi pel qual dono moltes gràcies a Déu.

Però penso en la gent del meu barri. Els carrers sempre estan plens, atapeïts. I pujant als pisos on viuen, s'entén molt bé. Tants pocs metres quadrats per persona!

Curiosament, els locutoris i les perruqueries dels immigrants es converteixen en un lloc de convivència i de reunió. Hi ha grups de joves i adults per tot arreu parlant per les cantonades. I nens, nens que omplen d'alegria els carrers.

D'alegria i... de vegades de perill per als caps dels transeünts. Sortint de casa meua he d'anar esquivant les pilotes dels qui —acabada ja l'escola— es passen el dia jugant al carrer. Sembla inversemblant que en carrers estrets sense vorera puguin organitzar partits amb les seves improvisades porteries. Aquest matí una senyora protestava perquè els nois no aturaven el joc quan ella passava. Una mica de raó tenia, perquè a vegades, ja dic, és un perill. Però, on han d'anar, els pobres nanos?

És veritat que això no passa a la Bonanova. Els nens d'aquell barri, com els de tants altres barris de Barcelona, acabat el curs, tenen els seus esbarjos ben pagats: colònies, clubs, segones residències... I això deixant de banda que les seves llars són d'allò més confortables.

Per aquest motiu, estic molt contenta quan aconseguim beques perquè aquells nens i aquelles nenes que no tindrien

accés a un altre tipus d'estiueig més que el futbol del carrer, puguin anar de colònies. Sortir del seu entorn, veure un altre tipus de vida, gaudir del mar o la muntanya és el millor regal que els podem fer.

El mateix dic dels esplais d'estiu del barri, el d'Infants del Raval, el del Carme, el de la Fundació Escó i tants d'altres que, amb el voluntariat de joves, fan una tasca a favor dels nens sense recursos que, de veritat, val la pena.

Les ciutats, especialment els barris vells, no són els espais més adients per a la infantesa.

Recordo sempre el que em va passar amb una neneta de l'Equador que vivia aleshores en unes condicions d'habitatge tan dolentes que enyorava, als seus sis anys, la pobresa que havia deixat al seu país.

Caminava amb ella un dia per la plaça de Catalunya on hi havia una sèrie de paradetes d'ONG, amb motiu d'una festa intercultural. De cop i volta, la nena veu un pòster que li crida l'atenció. Aleshores sento la seva maneta que m'estira perquè m'aturi.

«Mire, así vivía yo nomás en mi país.»

Els seus ulls havien adquirit una lluentor que em va sorprendre. El pòster en qüestió era un camp amb unes casetes de totxos, molt d'espai al voltant i uns nens jugant a la sorra amb uns tapalls per vestit. Era un espai de pobresa, però de llibertat i de sol, de naturalesa i d'obertura.

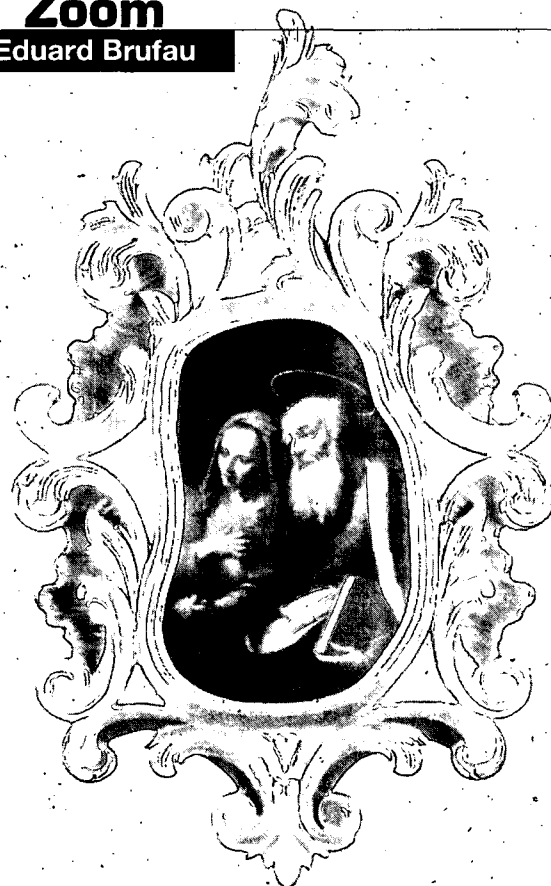
Vaig pensar que la pobresa té també els seus llocs privilegiats i els seus entorns excloents. I un d'aquests últims és el que denominem Quart Món. I és tan a prop del Primer!

Zoom

Eduard Brufau

El Museu de Belles Arts de Castelló i el veí monestir del Desert de les Palmes organitzen l'exposició *El Sant Desert*.

La mostra aplega un seguit d'obres artístiques conservades en aquest monestir carmelita, que van des del segle XII fins a l'actualitat. Les diferents peces —que inclouen orfebreria, pintura, escultura, indumentària i ceràmica— es podran veure fins al 17 de setembre al Museu de Belles Arts. A la imatge, *Sant Zacariés i Santa Elisabet*, de José Vergara, segle XVIII.

**Acol·lim i ajudem
les futures mares
amb problemes**

Fundació Pro Vida
de Catalunya

Nom: _____

Cognoms: _____

Adreça: _____

Núm.: _____ Pis: _____ Porta: _____

Codi Postal: _____

Població: _____

Província: _____

E-mail: _____

La informació que ens faciliteu serà recollida en el nostre fitxer automatitzat i confidencial. Tens el dret d'accedir-hi i rectificar-la o cancel·lar-la si ho desitges.

CARTES DEL LECTOR

□ Noces d'or

Vull opinar sobre les noces d'or de la família Tarruel-Llonch, una informació publicada a *Catalunya Cristiana* el 29 de juny del 2006. L'enhorabona a aquesta família que, públicament, ha volgut donar a conèixer la celebració solemne de les noces d'or.

Crec que aquests tradicionals costums catòlics que, antigament, sempre se celebraven amb gran alegria en família, han anat desapareixent, potser perquè la joventut no les ha conegut. Per això és molt bo que aquesta família exemplar ho hagi indicat públicament.

Sense l'ajut de l'Esperit la vida matrimonial seria a vegades difícil. Repeteixo a la família Tarruel-Llonch la meua felicitació més cordial i que el Senyor els doni molts anys de vida i salut per continuar duent per bon camí tota la família creada i estimada amb l'amor i voluntat amb què la van començar fa 50 anys. Jo també puc donar gràcies a Déu, perquè el 30 de juliol celebrem els 58 anys de matrimoni amb salut espiritual.

ANTONIO CAÑELLAS
Barcelona

□ Síntoma d'una greu malaltia social

Davant de l'esgarriós Informe Mundial de les Drogues 2006, que va presentar l'Oficina de Nacions Unides contra la Droga i el Delicte sobre el consum a Espanya, se'n podrien fer reflexions de tota mena però, en primer lloc, cal fer una constatació: ser els primers en aquest barèem és per avergonyir-se'n. Alguna cosa no rutlla en la nostra societat.

Que molta gent, un nombre cada cop més gran, consumeixi drogues toves o dures —distinció que crec que hauríem d'anar superant— és simptomàtic d'una malaltia greu en el nostre teixit social. En primer lloc, que algunes persones no sàpiguen recórrer a altres incentius per realitzar la seva vida ens parla d'una societat immersa en la recerca d'un plaer immediat, tot i l'alt cost que comporta, en el consum i la satisfacció fàcil, en la vivència de l'instant i poca cosa més...

Que Espanya destaqui en aquest rànquing, indica un cert deteriorament al nostre país de la idea d'autèntica qualitat de vida. Sens dubte, la conclusió que es pot extreure d'aquest informe és que és símptoma d'una greu malaltia social que els nostres governs no han arribat a intuir i per la qual no s'està fent res per guarir.

JESÚS DOMINGO MARTÍNEZ
Girona

□ Ha estat notícia

«A Roma, el Sant Pare, coincidint amb la seva encíclica *Déu és amor*, va celebrar el Corpus Christi, recorrent els carrers de la Ciutat Eterna—agenollat—davant de la Custòdia i acompanyat del fervor i de la participació dels fidels.» És un testimoni dels mitjans informatius. Sobren els comentaris.

GENÍS DE TERA i TEIXIDOR
Badalona

□ Rogatives per la pluja

Per la falta de pluja que fa setmanes que patim amb perjudici sobre l'agricultura, no s'haurien de fer rogatives?

Anys enrere es feien en èpoques com aquesta, complint les paraules del Senyor: «Allò que demaneu en la pregària us ho donaré.» És que ara això no és així?

Em fa l'efecte que no creiem en això o no sé si deu ser perquè confiem en la ciència però sense Déu. Quants cops la Sagrada Escripura ens reprova durament aquesta manera de ser? Recordo el fet entre Elies i els sacerdots dels falsos déus. Aquests no van poder encendre el foc per als sacrificis i Elies sí, invocant el Déu veritable. També en la lectura del diumenge XVII de durant l'any ens diu que Déu és senyor del cel i de la terra, i

que ens pot enviar la pluja quan vulgui i més si li ho demanem.

JAUME VALLS
Barberà del Vallès

□ Família, patrimoni comú i sense adjectius

Sento a la televisió la pesada al·lusió a la «família tradicional» que —diu— defensa l'Església. L'Església, quan parla de la família, es refereix senzillament a la família, sense adjectius, i no la contraposa a d'altres: només creu en una, de valor universal, patrimoni comú de la humanitat, fonamentada sobre la base del matrimoni (unió indissoluble del home i la dona, que parteix de l'amor mutu i del compromís). La família, cèl·lula viva de la societat, és la transmissora número u de valors humans i de les nostres arrels culturals, motor de benestar personal, econòmic i social.

Aquesta institució secular no ha estat instituída per l'Església ni per l'Estat, sinó que és anterior i comuna a les diverses cultures. L'Església la defensa i vol preservar-la dels errors que la podrien corrompre i fer malbé el millor dels tresors dels homes i el més valorat a escala universal. Si la família és sana i funciona, funciona la societat; si s'afebleix, la societat se'n ressent. L'Església, promotora de la bellesa, la bondat i la veritat, ens recorda a tots l'enorme importància de la família, de la qual procedim, en la qual ens eduquem (crea l'entramat de la nostra personalitat) i en la qual ens recolzem amb més confiança. L'Estat l'ha d'ajudar amb tots els mitjans al seu abast. Desgraciadament, a Espanya, la família és la ventafocs en els interessos del Govern. Deu ser per això que la família és a la cua d'Europa en prestacions socials? Com a filla de pares que es van estimar durant els seus llargs anys de matrimoni, i com a fundadora d'una família juntament amb el meu marit, agraeixo al Sant Pare la seva visita a Espanya a València per celebrar la meravella de la institució familiar.

JOSEFA ROMO
Barcelona

□ Ara fa 70 anys

La majoria de mitjans de comunicació, tant escrits, com de ràdio i televisió, van preparar per al 18 de juliol articles, comentaris, editorials i, fins i tot, llibres per recordar que fa 70 anys d'uns fets que encara són a la memòria de molta gent i que han quedat gravats en la història.

N'hem vist, sentit i llegit de tots els colors. Vull dir, moltes mentides i poques veritats; o mentides i veritats a mitges o manipulades com és costum des de fa temps. Són pocs, crec, els que han fet memòria dels milers de màrtirs, bisbes, sacerdots, religiosos, religioses, laics... que mereixen un record devot.

Els catòlics som cauts —massa— i no volem ferir susceptibilitats. En aquest context m'agradaria destacar una heroïtat poc comentada i poc estudiada. El gran sacrifici, l'heroisme de tantes famílies que des del primer dia es van jugar la vida per amagar i salvar la vida de tants sacerdots, religiosos i catòlics amagant-los a casa. A la meua, des del primer dia a l'últim, vam tenir sacerdots amagats, amb el consegüent perill; amb una por infinita, molta por. Quants Rosaris cada dia! I, ràpid, la missa de

matinada, amb l'orella a la porta. Cada trepig era una esglai! Encara guardem la copa i el platet de vidre on Déu venia a les nostres mans. Les hòsties, on Jesús es feia carn, les fèiem per nosaltres mateixos, amb una mica de farina cuita i aixafada entre dues planxes calentes... Se n'ha explicat poc. Recordem la manca de menjar. La gent amagada no tenia cartilla de racionament. El menjar es repartia. I, a vegades, una mà amiga, sense que ella ho sabés, et portava unes patates, cigrons o mongetes. I el pa...

De la guerra s'escriuen falsedats i barbaritats. Jo vaig fer la guerra al bàndol republicà, obligat. Durant tot aquell temps m'acompanyava una llibreta i un llapis amb què anotava fets, dies i hores puntuals del que passava al meu voltant. M'ha servit per escriure unes memòries que per a molts no són creïbles. Per exemple, al folre dels pantalons sempre vaig dur una creu-reliquiari de sant Antoni M. Claret. Ell va ser amb mi al front de Terol, d'Aragó, gairebé al de l'Ebre. En vaig sortir ferit, d'Aragó, i de l'Ebre, malalt. La providència va estar al meu costat.

La guerra? Celebrem aquest 70è aniversari amb veritats i pregàries perquè no torni mai més.

JOSEP BOSCH i MERCADER
Cassà de la Selva

EL CONSULTORI

PREGUNTES I RESPOSTES
SOBRE DOCTRINA I MORAL
pel Dr. Joan
Antoni Mateo

«Talla't la mà»

—Fa poc rellegia el fragment evangèlic on Jesús ens diu que ens hem de tallar la mà o el peu, o treure'ns un ull si són per a nosaltres causa de pecat. La veritat és que sempre m'ha desconcertat aquest llenguatge tan dur i radical i no entenc bé què ens vol dir Jesús.

—Jo crec que no és tan difícil entendre el missatge que Jesús ens vol comunicar amb aquestes expressions. A vegades, el Senyor fa servir un llenguatge fort i molt expressiu per cridar-nos l'atenció i despertar-nos de la letàrgia mortal i espiritual en què estem immersos.

En primer lloc és evident que el fragment evangèlic n'exclou una interpretació literal. Si ho haguéssim de fer així, les nostres assemblees estarien farcides de mancs, coixos, cecs, tolits i tota mena de mutilats...

Jesús és conscient de la nostra feblesa, de la força que exerceix la sol·licitud del mal sobre nosaltres i de l'enorme complicitat que nosaltres hi tenim. Ens adverteix que no podem viure escindits volent ser fidels a Déu, d'una banda, i flirtejant amb el mal, de l'altra. És aquella actitud típica del qui vol posar un ciri a Déu i un altre al diable. La vida cristiana demana determinació i radicalitat, la qual cosa no significa duresa ni intransigència excepte amb el pecat i el mal.

Moltes persones no avancen en la vida cristiana per la seva falta de determinació a l'hora de tallar amb realitats que els fan mal i els impedeixen créixer. És difícil ser al món sense ser del món, i molt sovint s'ha de nedar contra corrent. Fem malabarismes per aguantar tripijocs impossibles i ens escindim interiorment. Per què oblidem tan fàcilment el sentit d'aquelles renúncies que al nostre baptisme van fer per nosaltres els nostres pares i padrins i després nosaltres vam fer a la Confirmació?

És interessant constatar que abans de fer la professió de fe, se'ns exigeix renunciar al mal, al pecat, al Maligne. El sentit d'aquestes renúncies, que forma part de la més genuïna tradició, és molt profund. Ens recorda que viure com a cristià no és compatible amb viure de qualsevol manera, i que l'adhesió a Crist implica renúncies que poden ser tan doloroses com tallar-te una mà o arrancar-te un ull. A vegades, trencar amb una persona que és causa d'esgarriament, evitar una negoci fraudulenta, arrancar un mal costum arrelat en la nostra naturalesa... és fins i tot més dolorós que tallar-se un peu. Això no obstant, és absolutament necessari i possible amb la gràcia de Déu.

I no oblidem que, humanament i cristianament parlant, difícilment podem treure el millor de nosaltres mateixos si no és passant pel gresol del dolor.

• Si voleu enviar les vostres consultes al Dr. Mateo, podeu adreçar-vos a: elconsultori@hotmail.com www.balmesiana.org apartat de correus 121 - 25620 Tremp (Lleida). Cal indicar sempre «Consultori».

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

(Cicle litúrgic B; ferial 2)

Temps durant l'any

(Salteri: setmana 4)

JULIOL

23. Diumenge

XVI de durant l'any, Verd. Lectures: Jeremies

23,1-6 / Salm 22 / Efesis 2,13-18 / Marc 6,30-34

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Bernat d'Alzira, Maria i Gràcia, mr.; Santes, Brígida, rel. i fund.; Cunegunda, rel.

Festa Major: a Arnes, Canyelles, Foradada, Mont-ras, el Pont de Vilomara i Rocafort, Portbou, Rupia, Santa Bàrbara i Ullà.

24. Dilluns

Fèria, *Verd.* Lectures: Miquees 6,1-4.6-8 / Salm 49 / Mateu 12,38-42. Si es vol: *Sant Xarbel Makluf* (MLI), *Blanc*.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Víctor, mr.; Borís, mr.; Santes, Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria Àngels i Teresa, rel. i mr.

Festa Major: al l'Armentera, Lloret de Mar i Santa Cristina d'Aro.

25. Dimarts

Sant Jaume (S), *Vermell.* Lectures: Fets 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21;12,1-2-24) / Salm 66 / 2 Corintis 4,7-15 / Mateu 20,20-28

ALTRES CELEBRACIONS: Santes, Valentina, vg. i mr.

Festa Major: a Albons, Belianes, Bràfim, Camarles, Coll de Nargó, Creixell, Espinelves, Figuerola del Camp, Fornells de la Selva, la Fuliola, Gallifa, els Garidells, la Granja d'Escarp, els Hostalets de Pierola, Monistrol de Montserrat, Nalec, les Planes d'Hostoles, Riudoms, Salt, Sant Carles de la Ràpita, Sant Jaume dels Domenys, Sant Jaume d'Enveja, Sant Jaume de Frontanyà, Sant Jaume de Llierca, Sant Martí de Centelles, Sant Pol, Sant Ramon del Portell, Tivissa, la Torre de l'Espanyol, Queralbs i la Vilella Alta.

26. Dimecres

Sant Joaquim i Santa Anna (MO), *Blanc.* Lectures: Jeremies 1,1.4-10 / Salm 70 / Mateu 13,1-9

Festa Major: a Blanes, Castellvell del Camp i Llavorsí.

27. Dijous

Fèria, *Verd.* Lectures: Jeremies 2,1-3.7-8.12-13 / Salm 35 / Mateu 13,10-17. BARCELONA: *Sant Cugat* (MO), *Vermell.*

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Pantaleó, mr.; Celestí I, p.; Aureli, mr.; Santes, Juliana i Semproniana, vg. i mr.

Festa Major: a Mataró.

28. Divendres

Fèria, *Verd.* Lectures: Jeremies 3,14-17 / Jeremies 31,10-13 / Mateu 13,24-30

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Víctor I, p. i mr.; Nazari i Cels, mr.; Ursus, ab.; beat Urbà II, p.; Santes, Caterina Thomàs, rel.

Festa Major: a Fortià.

29. Dissabte

Santa Marta (MO), *Blanc.* Lectures: Jeremies 7,1-11 / Salm 83 / Joan 11,19-27 (o bé: Lluç 10,38-42)

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Adam; Fèlix III, p.

Festa Major: a Espolla, Lladorre i el Pla del Penedès.

Lectures bíbliques

Diumenge XVI de durant l'any

Lectura primera

Jr 23,1-6

Jo mateix recolliré totes les ovelles que em queden i els donaré pastors

Lectura del llibre de Jeremies:

Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del Senyor. Per això el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosaltres heu dispersat les meves ovelles i les heu fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte. Doncs ara jo passaré comptes amb vosaltres per reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les, ni en mancarà cap, diu l'oracle del Senyor.

Vénen dies, diu l'oracle del Senyor, que faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent, que farà regnar en el país la justícia i el bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

Salm responsorial

22

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, em fa descansar en prats deliciosos; em mena al repòs vora l'aigua, i allí em retorna. Em guia per camins segurs per l'amor del seu nom.

R. El Senyor és el meu pastor, no em manca res.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res, perquè us tinc vora meu; la vostra vara de pastor, m'asserena i em conforta. **R.**

Davant meu pareu taula vós mateix, i els enemics ho veuen; m'heu ungit el cap amb perfums, ompliu a vessar la meva copa. **R.**

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida, i viuré anys, i més anys a la casa del Senyor. **R.**

Lectura segona

Ef 2,13-18

És ell la nostra pau. De dos pobles, n'ha fet un de sol

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes:

Germans, vosaltres abans éreu lluny de les promeses però ara la sang del Crist us ha apropiat. Ell és la nostra pau. De dos pobles, n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barrera que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la Llei i els preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell. Per la seva mort en la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliats tots dos amb Déu. Per això ha vingut a portar-nos la Bona Nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit.

Al·leluia

Jn 10,27

Les meves ovelles reconeixen la meua veu, diu el Senyor; també jo les reconec i elles em segueixen.

Evangelí

Mc 6,30-34

Eren com les ovelles sense pastor

Lectura de l'evangelí segons sant Marc:

En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaven de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: «Veniu ara tots sols en un lloc despoblat i reposeu una mica.» Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni de menjar. Se n'anaren, doncs, tots sols amb la barca a un lloc despoblat. Però algú els veié quan marxaven; molts ho van saber, i van córrer a peu de tots els pobles i arribaren primer que ells. Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament.

Festa a València

Durant una setmana València va ser l'escenari d'una gran festa: la festa de la família. Milers de pelegrins d'arreu del món van inundar els carrers de color per donar testimoni de família cristiana i per acollir el missatge de Benet XVI. El Papa va llençar des de València un nou impuls a la família, a la qual va qualificar de «santuari de l'amor, de vida i de la fe». En aquest reportatge oferim un recorregut pels principals moments d'aquesta visita papal.

El primer viatge de Benet XVI a Espanya va durar vint-i-sis hores. Ja a l'aeroport va experimentar l'afecte i l'escalf dels pelegrins.

El Papa va demanar als bisbes espanyols que, «en situacions difícils», mantinguin els ulls fixos en Jesús, sense témer ni defallir.

Un tapís floral enorme, obra de Miguel Gabis, va lluir a la façana de la basílica de la Mare de Déu dels Desemparats.

«Benedicto, amigo, la familia está contigo» va ser un dels lemes en castellà més corejats pels milers de pelegrins.

Benet XVI va saludar personalment familiars de les víctimes que van morir a l'accident de metro dies abans.

Els més afortunats van poder veure Benet XVI a primera fila i rebre'n així l'esperada benedicció.

El Papa anava revestit amb una casulla de s...

Originalitat de les exèquies cristianes

Pere Tena, bisbe auxiliar emèrit de Barcelona

No és difícil, actualment, trobar una cerimònia de comiat a un difunt sense referència cristiana. En els tanatoris tot està previst per a aquesta diversitat de situacions. És el que anomenem «atenció personalitzada», que d'alguna manera s'estén també a les celebracions exequials cristianes: la música ambiental, la llista dels cants previstos, la música viva, etc. És a partir d'una experiència d'aquest tipus que vaig adonar-me clarament de la importància de seguir fidelment el ritual de l'Església en les exèquies dels seus fills; si no volem desfigurar, a poc a poc, el rostre mateix de la mort dels cristians.

Les exèquies, un moment emotiu

És normal, i evident, que el comiat d'un difunt constitueixi, especialment per als seus més propers, un moment de gran emotivitat. Em sembla que és bo que sigui així, i els cristians no som pas, en això, de menys sentiments que qualsevol altra persona. D'alguna manera, qualsevol difunt queda com «perdonat» per tots els seus coneguts, i en els mo-

ments del comiat es tendeix a subratllar allò que ha fet de bo en la seva vida i els bons records que ens deixa. El ritual ens fa donar gràcies a Déu pels beneficis que li ha fet durant la seva vida mortal.

D'aquí es passa molt ràpidament a posar el difunt en el centre de l'atenció dels que s'han reunit per acomiadar-lo, no només a causa de la presència física de les seves despulles, sinó també, i sobretot, per les intervencions del qui presideix la cerimònia, dels familiars, dels amics, dedicades totes a glossar la figura del difunt, i a cantar cants emotius o preferits del difunt durant la seva vida. En definitiva, el difunt està en el centre.

El centre de les exèquies cristianes

Però en les exèquies cristianes el plantejament és diferent. També es reuneixen els familiars i els amics per acomiadar el difunt, també estan emocionats i ploren, però no es paren a parlar només del difunt. Les exèquies cristianes són una confessió de fe en la mort i la resurrecció de Crist, i d'esperança en la resurrecció dels morts; són, alhora,

una pregària pel difunt i un adéu/a reveure en el Paradís. El centre no és el difunt, sinó el misteri pasqual de Crist, en el qual ha estat incorporat el difunt des del seu baptisme, i ha donat sentit a tota la seva existència.

Aquesta diferència amb els enterraments «civils» es manifesta en la lectura de la Paraula de Déu, en les pregàries, i sempre que és possible amb la celebració de l'Eucaristia. De maneres diverses, aquests elements remetent la celebració al misteri pasqual de Crist, sobretot a l'Eucaristia, en la qual se celebra «la victòria i el triomf de la mort de Crist», i en fer-nos present aquest misteri ens fa present també la companyia de tots els qui han mort en el Senyor. La Paraula de Déu, per la seva banda, proclama també en el sentit de la mort de Crist i del morir en Crist. La pregària de l'Església està amarada d'afecte cristià pel difunt, de petició a la misericòrdia de Déu per ell, i de confiança en la seva resurrecció.

Un enterrament «civil» només està atent al difunt, i queda tancat en la relació amb ell. Les exèquies cristianes re-

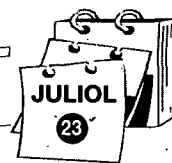
ben la llum del misteri de la Pasqua de Crist, sense oblidar el germà que ha estat cridat definitivament pel Senyor, ben al contrari, pregant per ell, acompanyant-lo en aquest trànsit misteriós, encomanant-lo a l'assemblea dels sants. Són unes exèquies extraordinàriament obertes.

El ritual de les exèquies dóna el títol de «mestre de la fe i ministre del consol» al sacerdot que les presideix, i és precisament responsabilitat seva assegurar que les exèquies cristianes mantinguin la seva originalitat. Per això ha d'estar en contacte amb la família del difunt, i ajudar-la a fer del comiat un acte d'Església, i assumir l'emoció espontània en un acte de fe, d'esperança i d'acció de gràcies. Per això, també, en l'homilia no pot ésser una glossa de la biografia del difunt com si fos el centre de la celebració, però tampoc oblidar-lo com si no estiguéssim reunits precisament per acomiadar-lo. Aquesta és la funció de les lectures, que, essent sempre la Paraula de Déu, il·luminen sempre aspectes del que ha estat la vida d'aquell cristià.

(Article publicat el 10 de novembre del 2005)

Per Eduard Brufau

El sant de la setmana

- ☐ Nascuda al castell suec de Finsta, prop d'Uppsala, el 1303
- ☐ Un cop vídua es va fer terciària franciscana
- ☐ Fundadora de l'orde de les brigitines
- ☐ Va morir a Roma l'any 1373
- ☐ Canonitzada per Bonifaci IX l'any 1391

Santa Brígida era de família noble i va rebre una educació molt completa per l'època. A part d'això, de ben petita ja sembla que estava especialment dotada per a una gran sensibilitat religiosa: amb només set anys va començar a tenir visions, la majoria de la Crucifixió. Aquestes visions i les experiències místiques la van acompanyar al llarg de tota la vida.

Quan encara no tenia catorze anys va ser casada en un matrimoni de conveniència amb Ulf de Nèrcia. La parella va tenir vuit fills, d'entre els quals va destacar Caterina, més tard canonitzada com a santa Caterina de Suècia. Quan l'any 1344 Brígida es va quedar vídua, va emprendre una peregrinació a Santiago de Compostel·la. En aquest pelegrintatge per mig

Santa Brígida de Suècia

Europa, i fins a la tomba de l'Apòstol, la nostra santa va sentir la necessitat d'abraçar la vida religiosa.

De tornada al seu país va entrar al convent de les terciàries franciscanes d'Alvastra, on va tenir nombroses experiències místiques de les quals va deixar testimoni en diversos escrits. Més tard, però, va decidir fundar un orde nou, el del Santíssim Salvador, que ben aviat es va estendre per tot Suècia i per la resta d'Europa.

Les religioses d'aquest orde, que ràpidament van ser més conegudes com a brigitines, encara existeixen en l'actualitat, si bé tenen una presència modesta. Santa Brígida també va destacar com a consellera de reis i Papes, que acceptaven les seves paraules sàvies i assenyades.

ni color ència

Foto: AVAN

Les falleres majors de València, les reines de la festa de Castelló i les Bellees del Foc d'Alacant van fer una ofrena floral.

Foto: F. J. Jané

El famós «papamòbil» va recórrer els carrers de València fins a arribar a l'altar construït sobre el pont de Monteolivete.

Foto: AVAN

La vista nocturna de la Ciutat de les Arts i de les Ciències de València oferia un espectacle impressionant.

Foto: AVAN

Els voluntaris han estat una peça importantíssima per al bon desenvolupament d'aquesta cita mundial de les famílies.

Foto: AVAN

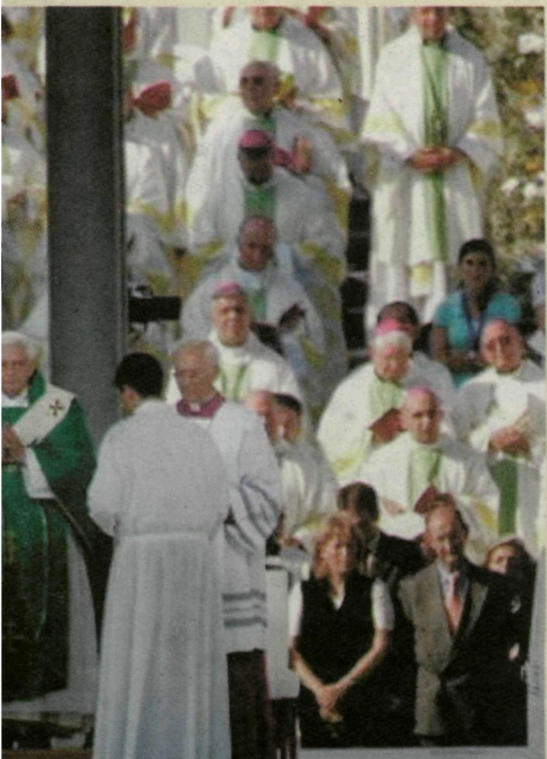

Benet XVI va celebrar la missa conclusiva amb el Sant Calze, considerada la copa que va fer servir Jesús en l'últim sopar.

Foto: AVAN

El Pontífex saluda el cardenal Norberto Rivera, amfitrió de la propera TMF, que se celebrarà a la ciutat de Mèxic.

da verda, realitzada especialment per a l'ocasió a València.

Amics de Catalunya Cristiana

Amics, subscriptors,
lectors i pelegrins de

CATALUNYA+CRISTIANA

ROMIATGE A MONTSERRAT

Amb motiu del 125è aniversari de la proclamació de la
Mare de Déu de Montserrat com a patrona de Catalunya

Presidit pel bisbe Joan Carrera, auxiliar de Barcelona

dissabte, 30 de setembre

Amics de
Catalunya Cristiana

BUTLLETA DE RESPOSTA Per tramete abans del dia 25 de juliol 06

RUMIATGE A MONTSERRAT

DELS AMICS, SUBSCRIPTORS, LECTORS I PELEGRINS

amb motiu del 125è aniversari de la proclamació de la Mare de Déu de Montserrat com a patrona de Catalunya

Presidit pel bisbe Joan Carrera, auxiliar de Barcelona

Nom i cognoms:

Tel.

Adreça

Codi

Població

☐ Hi anirem amb mitjans propis

☐ Amb autocar de Catalunya Cristiana: 11 €

☐ Tiquets de dinar, a 19 € cadascun

(Si és tot plegat 30 € per persona)

Podeu ingressar l'import de PAGAMENT i adjuntar-nos el comprovant, fent-ho a:

CAIXA DE PENEDÈS compte núm: 2081-0100-12-3300010800,

indicant **COMpte MONTSERRAT** i el **VOSTRE NOM**. Moltes gràcies,

AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69, 3r pis

08014 Barcelona

Telèfon: 934 092 700 - Fax 934 092 701

30

S
E
T
E
M
B
R
E

2006

L'horari d'atenció al públic serà de 10 a 13h. Gràcies.

c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona, Tel. 934 092 700 - Fax 934 092 701

Barcelona

diòcesis

La Santa Seu nomena Mons. Martínez Sistach membre del Tribunal de la Signatura Apostòlica

■ El dicasteri vaticà és el màxim organisme de justícia de l'Església catòlica

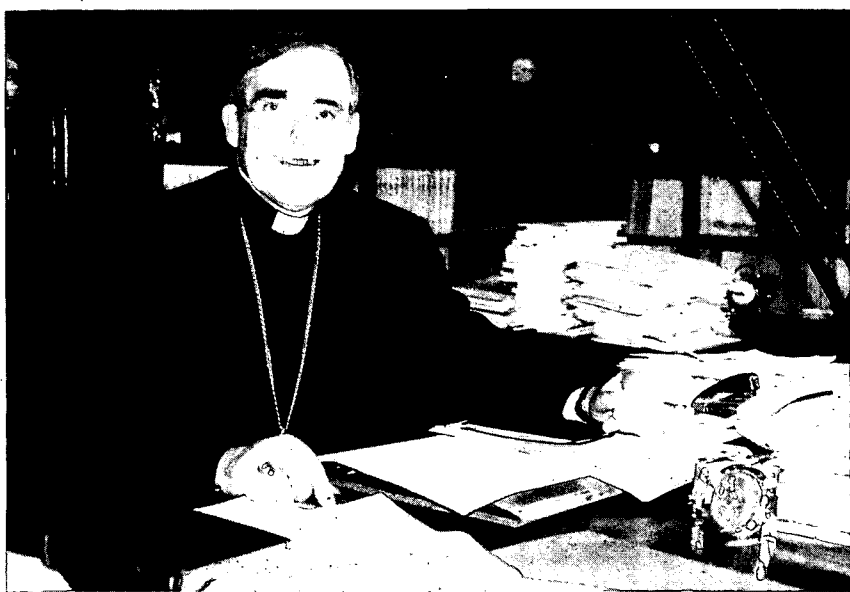
BARCELONA.— L'arquebisbe de Barcelona comença a acumular càrrecs a la Cúria vaticana. Mons. Lluís Martínez Sistach va ser nomenat el 8 de juliol passat membre del Tribunal Suprem de la Signatura Apostòlica, que és l'organisme jurídic

més important de l'Església catòlica. La nova responsabilitat de Mons. Martínez Sistach a la Cúria de la Santa Seu s'afegeix a les que ja tenia com a membre del Consell Pontifici per als Textos Legislatius i consultor del Consell Pontifici per als Laics.

Mons. Lluís Martínez Sistach es va assabentar a València, durant la Trobada Mundial de les Famílies amb el Papa, del seu nomenament com a nou membre del Tribunal de la Signatura Apostòlica. Hi havia alguns indicis, però res oficial. Va ser la felicitació d'un nunci de la Santa Seu la que va donar oficialitat als rumors, abans fins i tot que arribés a l'arquebisbat la notificació del Vaticà.

Amb data de 8 de juliol, Benet XVI va nomenar Mons. Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona i vicepresident de la Conferència Episcopal Tarraconense, nou membre del Tribunal Suprem de la Signatura Apostòlica. Aquesta nova responsabilitat ha estat acollida per l'arquebisbe «com a mostra de confiança del Papa en l'arxidiòcesi i en la meua persona». «Estic profundament agraït per aquesta deferència que el Sant Pare m'ha fet —va afirmar poc després de conèixer la designació—, i espero que pugui correspondre-hi complint fidelment les obligacions que comporta aquest nomenament.» Mons. Martínez Sistach afronta la seva entrada com a membre del tribunal de la Signatura Apostòlica com un servei al Sant Pare i a l'Església: «És una manera d'ajudar i col·laborar amb el Papa en la funció de vetllar per tota l'Església universal.»

El Tribunal Suprem de la Signatura Apostòlica és el màxim organisme jurídic del Vaticà. Està per damunt de tots els altres tribunals de l'Església i, sota l'autoritat directa del Papa, ha de sentenciar les causes que li són presentades. Actua, entre altres, sobre recursos de nul·litat matrimonial, litigis eclesiàstics i conflictes de competència. També li correspon vetllar per la recta administració de la justícia i el

Mons. Lluís Martínez Sistach.

bon funcionament dels tribunals eclesiàstics. Les seves atribucions estan determinades per la constitució *Pastor bonus* i pel canó 1.445 del Codi de Dret Canònic. La Signatura Apostòlica està formada per un president, que actualment és Mons. Agostino Vallini, i un nombre reduït de membres, arquebisbes i bisbes. Juntament amb Mons. Martínez Sistach també van ser nomenats el 8 de juliol passat nous membres del tribunal el cardenal Zenon Grochowski, prefecte de la Congregació per a l'Educació Catòlica, i Mons. Raymond Leo Burke, arquebisbe de Saint Louis (EUA).

Pont aeri amb Roma

Amb aquest nou nomenament, l'arquebisbe de Barcelona amplia fins a tres les seves responsabilitats dins de la Cúria

vaticana. Alguns s'atreveixen a afirmar que és el pas previ a la seva designació com a cardenal. Potser en el pròxim consistori. Davant d'aquesta possibilitat, Mons. Martínez Sistach en treu importància: «Jo només em plantejo servir l'Església.» L'arquebisbe de Barcelona és també vocal del Consell Pontifici per als Textos Legislatius i consultor del Consell Pontifici per als Laics. La suma de responsabilitats vaticanes suposarà alguns viatges més a Roma i un suplement de treball. Malgrat tot, el prelat considera que les noves atribucions no representen cap incompatibilitat amb l'exercici del seu ministeri a Barcelona. De fet, Mons. Martínez Sistach està convençut que «aquest nomenament, per a mi i per a tota l'arxidiòcesi, és bo que sigui un nou motiu per viure amb més intensitat la nostra comunió amb l'Església de Roma i amb

el seu bisbe, Benet XVI, el successor de l'apòstol sant Pere, al qual Jesucrist va voler com a pedra fonamental de la comunió en la seva Església».

El prelat barceloní insisteix molt a declarar que la seva participació en aquests tres dicasteris vaticans no seria possible sense la participació, d'alguna manera, de tota l'arxidiòcesi. Per això no es cansa d'agrair «al Sant Pare per la seva benevolència amb mi i per la comprensió i estimació que manifesta constantment tant envers tota l'arxidiòcesi de Barcelona, com també sobre la nostra província eclesiàstica de Barcelona i la província eclesiàstica germana de Tarragona, que mai no puc oblidar, ja que vaig ser bisbe d'aquesta antiquíssima seu de Tarragona».

Samuel Gutiérrez

El Palau de la Cancelleria de Roma acull el tribunal suprem de la Signatura Apostòlica.

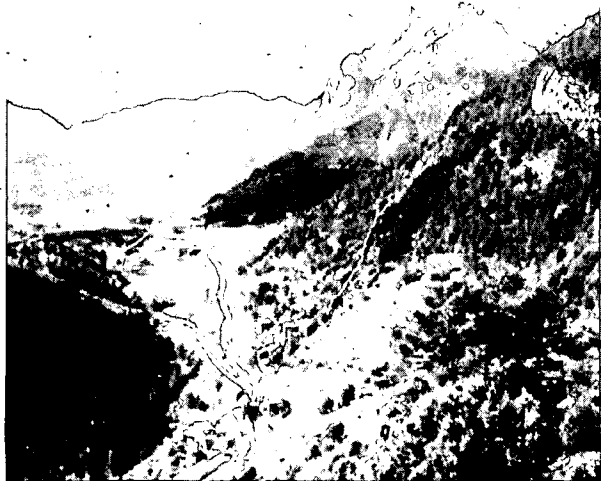
Crida jove a la interioritat

GISCLARENY.— Les delegacions de Pastoral de Joventut de la província eclesiàstica de Barcelona han convocat conjuntament, del 25 al 30 d'agost, un recés-convivència sota el lema «Hem sentit una paraula... que és Amor». Un any més el lloc escollit per celebrar aquest encontre de final de l'estiu ha estat Gisclareny (Berguedà), on el majestuós entorn natural permet compaginar l'ambient de silenci i pregària amb la contemplació del paisatge i la natura. La trobada, coordinada per Mercè Lajara, comptarà amb la presència i suport de tres joves capellans: Mn. Joan Obach, Mn. Josep M. Turull i Mn. Francesc Jordana. Els sacerdots no només presidiran les diverses celebracions litúrgiques, sinó que estaran a disposició dels joves per poder dur a terme un acompanyament personalitzat.

L'objectiu d'aquestes exercicis espirituals és ajudar els joves, entre 18 i 35 anys, a «aturar-se i cercar el silenci,

perquè puguin sentir la presència de Déu i escoltar la seva Paraula». Com expliquen els organitzadors, aquest recés-convivència, que se celebra des de fa uns quants anys a la província eclesiàstica de Barcelona, vol ser una crida a experimentar «l'eloqüència del silenci, la riquesa de l'oració i la joia de sentir Déu a prop». A més del temps per a la pregària conjunta i personal, també hi haurà xerrades, posades en comú i sortides per contemplar el paisatge. Des de l'organització s'ha previst també espais de convivència per compartir l'experiència viscuda, tot i que el silenci tindrà un pes important durant els cinc dies de recés. En definitiva, el gran repte és que els joves puguin fer experiència que «Crist ens allibera».

Tothom qui vulgui participar en els exercicis-convivència de Gisclareny ha d'adreçar-se abans del 21 de juliol a djoventut@infonegoci.com o trucar al tel. 933.011.277. (C.C.)

Gisclareny ofereix un entorn idíl·lic.

Tarraconense

El Simcos acomiada el curs

■ Els delegats de Mitjans de Comunicació de Catalunya aborden el tema de les publicacions

SOLIUS.— Del 29 de juny a l'1 de juliol els delegats diocesans responsables dels mitjans de comunicació de les Esglésies de Catalunya van reunir-se a Solius (Girona) per celebrar la seva trobada anual de fi de curs. El tema que es va escollir enguany per tractar durant les diverses reunions de la trobada feia referència a les publicacions parroquials, diocesanes i interdiocesanes.

Els delegats de Mitjans es van reunir a Solius.

Miriam Díez va parlar sobre les publicacions italianes.

La trobada de fi de curs del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social de les diòcesis catalanes —més conegut com a Simcos—, va tenir lloc del 29 de juny a l'1 de juliol a la Casa d'Espiritualitat Santa Elena de Solius, que les religioses de Sant Josep de Girona ofereixen als grups i col·lectius que busquen un espai tranquil i relaxat que acompanyi l'ambient de treball que necessiten.

Per ajudar a analitzar els continguts i les formes de les publicacions es va convidar Miriam Díez, periodista de l'agència

Zenit de Roma, professora a la Gregoriana i corresponsal de diferents publicacions catalanes, entre elles *Catalunya Cristiana*; Jean Bianchi, prevere, periodista i exdirector del departament de Comunicació de l'Institut Catòlic de Lió; Lourdes Reyes, coordinadora de Serveis de la Biblioteca Pública de la Casa de Cultura de Girona, i Rosa Seguí, professora de llenguatges documentals de la Univer-

sitat de Barcelona i col·laboradora del projecte «Lectura Fàcil». Tots ells, amb la seva experiència, van ser de molta utilitat per poder reflexionar sobre la situació actual de les publicacions diocesanes, el seu futur i la creació o potenciació d'una publicació interdiocesana forta i amb incidència a tot Catalunya.

Jean Bianchi va oferir una panoràmica dels continguts de les publicacions de què disposa l'Església a França. Una fórmula que funciona és la del magazine familiar, en la qual destaca el diari nacional *La Croix* i el setmanari cultural *Télérama*. A França s'estan renovant publicacions de temàtica espiritual i s'estan publicant revistes d'identitat cristiana dirigides als adolescents. De totes maneres, també va comentar la recessió contínua de la premsa parroquial i regional. La tendència a França és la d'anar a grans publicacions generalistes d'inspiració cristiana.

Prensa religiosa a Itàlia

Pel que fa a la situació de la premsa religiosa a Itàlia, Miriam Díez va parlar de l'excel·lència que suposa allà el món de les publicacions. El diari *Avvenire*, que forma part del conjunt de les publicacions que es venen al país, és un referent per a la resta de la premsa pel que fa a les opinions de l'Església. Disposen de publicacions plurals i obertes a les diferents tendències, publicacions que tracten tots els temes

d'actualitat, però donant una visió cristiana de la vida. Es venen molts exemplars i tenen una molt bona acceptació. També són importants els butlletins parroquials i diocesans. L'episcopat italià aposta fort per les noves tecnologies i pels mitjans de comunicació en general.

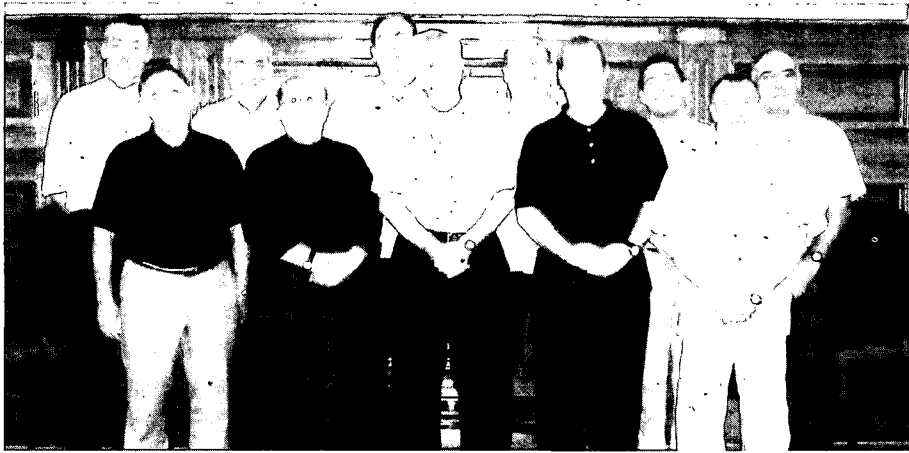
Les ponents Lourdes Reyes i Rosa Seguí van orientar els assistents a la trobada sobre les inquietuds dels lectors d'avui i van apuntar algunes idees sobre com fer més llegibles i entenedores les publicacions.

L'organització de la trobada de fi de curs del Simcos va convidar també a participar en diverses tertúlies Mn. Pere Domènech, vicari per al laicat del bisbat de Girona, Pilar Pla, delegada de Mañes Unides de Girona, i Assumpció Català, membre de Justícia i Pau. Tots ells, d'una forma distesa, van fer diferents aportacions sobre el moment actual de l'Església a Catalunya.

Els assistents a la trobada van poder compartir la missa conventual i el cant de vespres de la comunitat cistercenca de Solius, monestir contemplatiu que es troba a poca distància de la casa de residència. L'últim dia es va completar el programa amb una visita guiada a Tossa de Mar, a càrrec de Mn. Joan Carreras, rector del municipi. Es va visitar la vila vella i la vila romana d'aquesta popular població de la Costa Brava.

Carles Sánchez

Trobada a Tortosa dels rectors i formadors dels Seminaris de Catalunya

Rectors i formadors dels seminaris catalans.

TORTOSA.— Els dies 3, 4 i 5 de juliol va tenir lloc al Seminari Major de Tortosa la trobada de final de curs dels rectors i formadors dels Seminaris de Catalunya. La reunió va ser presidida pel bisbe d'Urgell i president de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats, Mons. Joan Enric Vives.

La trobada va servir per fer una revisió dels diversos aspectes del curs, i per reflexionar sobre el curs que els seminaristes realitzen amb motiu de la pre-

paració al ministeri i el discerniment per rebre els sagrats ordes del diaconat i del presbiterat.

Durant la celebració d'aquesta trobada els rectors i formadors reunits van tenir notícia de l'erecció del nou Seminari Major de Terrassa, amb seu a Valldoreix, i del nomenament del seu nou rector, Mn. Salvador Cristau. També es va anunciar el nomenament del nou rector del Seminari de Lleida, Mn. Manel Mercadé. (C.C.)

CASA GAY

SERVEI DE LLOGUER
Des del 1860

C/ Puigcerdà, 100-102
08019 Barcelona

Tel. 933 080 104 - Fax 933 087 193

Lloguer de: cadires, taules, tarimes, passarel·les, tanques metàl·liques, parament de taula, estovalles, peanyes per a protocol, penja-robes...

Muntatge de: festes, concerts, reunions, exàmens, congressos, conferències, desfilades de modes, banquets i tota classe d'actes a petita o gran escala.

CASA GAY Vendes Hostaleria: c/ Roger de Llúria, 12-14 - 08010 Barcelona - Tel. 933 181 495
Servei de lloguer: c/ Puigcerdà, 100-102 - 08019 Barcelona - Tel. 933 080 104

Lleida

Preparatiu per a la festa dels fanalets

■ Lleida celebra la festivitat de Sant Jaume des de la religiositat popular

LLEIDA.— La Rómeria dels Fanalets de Sant Jaume que Lleida reviu amb entusiasme cada 24 de juliol al vespre és una de les festes més singulars de la ciutat, marcada pel seu caire religiós i alhora popular. Té el seu fonament en una antiga i arrelada llegenda que ha estat transmesa de pares a fills i que evoca el naixement del cristianisme a les terres de Ponent.

Segons la narració llegendària, quan l'apòstol sant Jaume peregrinava per les terres de Lleida amb l'objectiu de donar a conèixer la Bonà Nova del l'Evangeli de Jesús, va arribar fins als peus de les muralles de Lleida. Era de nit, i cansat i famolenc es va aturar per descansar. Tot seguit, travessant una de les portes de la muralla, va entrar dins la ciutat, va continuar camí amunt, i malgrat la cura que tenia, va aixafar una bardissa i se li va clavar una punxa al peu que li impedia caminar. Adolorit, es va veure obligat a aturar-se. Tot i que va intentar treure's la punxa, la foscor feia infructuosos els seus esforços. Com que patia tant, els seus gemecs profunds van arribar fins a les orelles dels àngels del cel que van acudir en auxili del pelegrí amb «fanalets de llum». Van il·luminar la fosca nit i van fer possible que el pelegrí pogués treure's la punxa i continuar el seu camí apostòlic.

Des de temps immemorial, Lleida commemora aquest fet amb la tradicional Rómeria dels Fanalets de Sant Jaume, en la qual els infants acompanyen amb fanalets encesos la imatge de l'apòstol pels carrers de Lleida. És una popular i multitudinària

romeria organitzada per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes.

Aquesta entitat convoca amb anterioritat a la festa, un Concurs de Fanalets, que enguany arriba a la 65a edició. Els concursants van presentar el seus fanalets a la capella del Peu del Romeu de Lleida, el dilluns dia 17 de juliol, de 6 a 8 de la tarda, i restaran exposats al públic fins al 24 de juliol. Són de construcció manual, originals i sostinguts a l'extrem d'un bastó. El Jurat concedirà 12 premis i els accessits que cregui convenients. Els fanalets romandran exposats en aquesta capella, que és l'indret on, segons la tradició, es va produir el «miracle del fanalet», fins al 24 de juliol al vespre.

Vetlla de Sant Jaume

Durant la vetlla de la festa de Sant Jaume se celebren els actes més importants de la festa. A les 8 de la tarda, a l'església del Carme, té lloc l'anomenada Missa dels Fanalets, presidida pel bisbe de Lleida, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, per continuar tot seguit, a les 9 del vespre, amb la Rómeria dels Fanalets de Sant

Imatge de Sant Jaume dels Fanalets que presideix la Rómeria, obra de l'escultor lleidatà Jaume Gort.

Jaume, encapçalada pel Ball de Bastons i els Gegants de la Ciutat. La corrua d'infants amb els seus fanalets arribarà fins a la capella del Peu del Romeu, on té lloc la cloenda de la Rómeria, amb la benedicció

dels infants. A continuació es lliuraran els premis del Concurs de Fanalets a la Sala Alfred Perenya de l'Institut Municipal d'Acció Cultural (IMAC), sota la presidència del bisbe de Lleida i de les primeres autoritats.

El dia de Sant Jaume, a les 9 del matí, se celebrarà l'Eucaristia oficiada per Mn. Vicenç Alfonso, consiliari de l'Agrupació de Pessebristes, a la capella del Peu del Romeu, que romandrà oberta durant tota la jornada perquè els lleidatans puguin fer la tradicional «visiteta al sant». Ja a la tarda, es tancaran els actes de la festa al pati gòtic de l'antic Hospital de Santa Maria (IEI), amb la representació de l'obra *Sant Jaume ve de Galícia*, del lleidatà Carlos Cepero, adaptada al català per Albert Llorens, a càrrec de l'Agrupació Teatral TOAR.

Abans però, a les 12 del migdia, hauran repicat a festa les campanes de la Seu Vella de Lleida, a càrrec de la Confraria de Campaners de Catalunya.

Lleida per Sant Jaume és llum i festa. Sant Jaume dels Fanalets i els infants en són els protagonistes singulars i gairebé únics.

Jordi Curcó

Nou pelegrinatge diocesà a Lourdes

Els bisbes Ciuraneta i Salinas van copresidir l'eucaristia a la Gruta.

LLEIDA.— Prop de 450 pelegrins de la diòcesi de Lleida, 60 d'ells malalts, van participar del 30 de juny al 2 de juliol en el XIX pelegrinatge organitzat per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. El bisbe de la diòcesi, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, va ser un pelegrí més, juntament amb sis preveres, entre ells el consiliari, Mn. Ramon Galceran, i dos diaques, així com el nou president de l'Hospitalitat, l'arquitecte Ramon Maria Reig. El pelegrinatge diocesà va coincidir enguany amb el de les diòcesis de Tortosa i Tarragona.

Especialment emotiva va ser la eucaristia que l'1 de juliol els pelegrins de

les diòcesis de Lleida i Tortosa van celebrar de bon matí a la gruta de les Aparicions, copresidida pels bisbes respectius. A la tarda, com ja és costum, va tenir lloc la processó eucarística i la benedicció dels malalts, que enguany com a conseqüència de les condicions climatològiques, es va celebrar a la basílica de Sant Pius X. La jornada es va tancar al vespre amb el tradicional Rosari de Torxes, en el decurs del qual una representació de pelegrins de la diòcesi de Lleida va resar part d'un misteri en català. El mateix dissabte fou especialment emocionat el pas dels malalts de la diòcesi per la gruta a primera hora de la tarda, així

com l'anada a les piscines, on molts d'ells van tenir una inoblidable experiència de fe i esperança.

Els malalts van ser també objecte d'un homenatge. Tots ells van ser obsequiats amb un clauer de la Mare de Déu de Montserrat, que commemorava el 125è aniversari de la seva proclamació com a patrona de Catalunya.

El pelegrinatge va tornar cap a Lleida el diumenge 2 de juliol al vespre després d'haver participat a les 10 del matí en la

multitudinària missa internacional, presidida pel cardenal de Sevilla, Carlos Amigo, i concelebrada, entre altres, pels bisbes Lleida, Tortosa i Tarragona. Totes tres peregrinacions catalanes van coincidir aquest diumenge a Lourdes.

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes ha manifestat la seva satisfacció pel pelegrinatge i ha destacat el bon ambient de pregària i de germanor: «Els malalts han estat molt ben atesos pels voluntaris, *brancardiers*, infermeres i per un grup de joves del Col·legi Mater Salvatoris, que han treballat molt i bé servint en tot moment els pelegrins.» (J.C.)

BALCLI'S

SALA DE SUBHASTES

DES DEL 1979

COMPREM AL COMPTAT

ANTIGUITATS, PINTURA S. XIX I XX

MOBLES, OBJECTES

JOIES, ARGENT I RELLOTGES

PISOS SENCERS

VISITES A DOMICILI

☎ 932 175 607

C/ ROSSELLÓ, 227 BARCELONA

Tarragona

La diòcesi treballa per a la missió

■ Es tanca amb èxit el I Curs de Formació d'Animadors Missioners

TARRAGONA.— El 3 de juny passat, dia en què l'Església celebrava els sants màrtirs d'Uganda, es va clausurar a la diòcesi de Tarragona el I Curs de Formació d'Animadors Missioners. Iniciat el 3 d'octubre del 2005, els curs ha celebrat les seves sessions tots els primers dissabtes de mes durant dues hores.

Amb el lema «La missió *ad gentes* a la vida de l'Església» el I Curs de Formació d'Animadors Missioners organitzat per l'arxidiòcesi de Tarragona es va desenvolupar al llarg de vuit sessions celebrades a l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós. El curs tenia com a base el material proporcionat per la Direcció Nacional de las Obres Misionals Pontificies (OMP). Cada carpeta es desenvolupava al llarg de dues sessions.

Una de les sessions més destacades d'aquesta primera iniciativa de formació missionera a Tarragona va ser la reflexió sobre la *Missió ad gentes en la vida de l'Església*, dirigida per l'arquebisbe Jaume Pujol. També va ser molt ben acollida entre els assistents la ponència *Rep-tes per a la Missió avui*, a càrrec de Mn.

Alguns
dels
membres
del curs.

Miquel Babarà, vicari general, i Mn. Santi Soró, vicari episcopal. Mn. Norbert Miracle, rector del Seminari Interdiocesà, amb seu a Barcelona, va dirigir una altra de les sessions, amb el títol *La Missió de l'Església*. Per la seva banda Mn. Jòsep Pascual, delegat diocesà de Missions, va tancar el cicle amb el tema *Les Obres Misionals Pontificies*.

Després de l'experiència satisfactòria d'aquest curs, des de la delegació de Mis-

sions de Tarragona ja preparen el programa per al curs vinent. El temes a tractar seran: *Història de la Missió de l'Església*; *La Missió viscuda per les Esglésies dels diversos continents*; *Els camins de la Missió*, i *Animació i cooperació misioneres*.

La conclusió del curs, després d'una reflexió final i posada en comú, va tenir lloc a la capella de Sant Pau, erigida en l'entorn on, segons la tradició, va predicar l'apòstol en la seva visita a Tarragona. (C.C.)

GIRONA

Solius evita el polígon industrial

SOLIUS.— Passats quatre anys de campanya en contra de la construcció d'un polígon industrial a l'entrada de la vall de Solius, l'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro ha fet pública recentment la notícia que el polígon previst a Solius es trasllada a una altra zona que ja estava prèviament industrialitzada. L'anunci ha estat rebut amb molta satisfacció per la Plataforma Ciutadana Salvem Solius, en la qual han participat també molt activament dues comunitats religioses amb una presència important a la zona: les religioses de Sant Josep de Girona, al capdavant de la Casa d'Espiritualitat Santa Elena, i la comunitat de monjos del Cister del monestir de Santa Maria. Per a totes dues comunitats la creació d'un polígon industrial a la vall representava una alteració notable davant de les seves propostes, cadascuna amb el seu carisma, d'oferir un espai d'espiritualitat i silenci per trobar-se amb un mateix i amb Déu.

Al llarg dels darrers quatre anys la plataforma Salvem Solius ha recollit més de 5.000 signatures en contra del polígon i ha impulsat diverses manifestacions ciutadanes per reclamar la conservació de la vall com a espai natural privilegiat. També s'ha elaborat un *Manifest per Solius*, signat per 40 personalitats del món de la cultura i de la protecció mediambiental. (C.C.)

LA CAMPANYA DEL ROSARI VA CREIXENT

El 13 d'octubre del 1992, el pare Werenfried va començar a Moscou una gran campanya del rés del Rosari. En aquells moments, després de la caiguda del comunisme a Rússia, la campanya del rés del Rosari es va proposar un objectiu ecumènic: per a la conversió de l'Occident materialista, la victòria de Crist a Rússia i la reconciliació entre l'Església ortodoxa i la catòlica.

Però, la història no s'atura i objectius nous contribueixen al cada vegada més gran nombre de cristians que preguen cada dia a la nostra Mare com a mitjancera de les nostres súpliques. En aquests moments —i a petició dels senyors bisbes— l'objectiu de la nostra pregària diària va cap a Cuba. Quin n'és l'objectiu?: que 400.000 catòlics cubans puguin rebre un rosari beneït pel Papa i puguin sumar-se a la campanya del rés del Rosari.

Des del començament de la campanya el 1992, amb el títol *Sota la teva empara ens acollim*, es va publicar un llibret de meditacions sobre els misteris del Rosari en nou idiomes. Ara s'ha reeditat amb textos i il·lustracions nous, així com amb la inclusió dels nous cinc «misteris de llum».

Amb un donatiu de 6€ vostè pot o:

- Adquirir el rosari i el llibret de meditacions i unir-se a aquesta meravellosa campanya de pregària a la nostra Mare.
- Encarregar-nos que —en nom seu— enviem el rosari beneït pel Papa i el llibret *Sota la teva empara ens acollim* a un germà nostre en la fe de l'Església necessitada a Europa de l'Est o del Tercer Món.

Ajudeu-nos a propagar aquesta campanya!

El Rosari beneït pel papa Benet XVI i el Llibret de meditacions són a disposició de tots aquells que es vulguin unir a la CAMPANYA DEL ROSARI

COM S'AJUDA A LA CAMPANYA

Invitem tots els qui vulguin participar en aquesta campanya a enviar un DONATIU DE 6€. A canvi, rebran un rosari beneït pel Papa i el Llibret «Sota la teva empara ens acollim» i nosaltres n'enviarem un altre GRATUÏTAMENT en nom seu als creients de Cuba que ens ho estan sol·licitant.

Nova edició
en català

també
disponible
en castellà

EL ROSARI

Goig · Llum · Dolor · Glòria

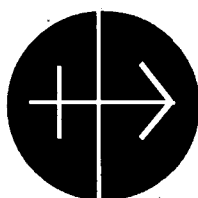
Ajuda a l'Església Necessitada

Associació Pública Universal dependent de la Santa Seu

Ferrer del Río, 3 - 28028 MADRID - Tel. 917 259 212

Filial: Luis Antúnez, 24, 2n 2a - 08006 Barcelona - Tel. 932 373 763

c/c: 0049-1806-91-2110636317 - BSCH - Barcelona

☐ Vull rebre..... Rosaris i llibrets, Nom i Cognoms .....

i unir-me a la CAMPANYA.

☐ Hi col·laboro amb ..... € Carrer ..... núm .....

Per: Gir ☐ Transferència ☐ Xec ☐ C. Postal i Població .....

Província.....

Urgell

Els conductors celebren amb joia Sant Cristòfor

■ La benedicció es va fer a gairebé totes les parròquies principals de la diòcesi

LA SEU D'URGELL.— De Coll de Nargó a Puigcerdà, d'Encamp a la Seu d'Urgell, les parròquies de la diòcesi d'Urgell han viscut amb molt seguiment la festa de Sant Cristòfor. Molts conductors, professionals o no, van passar sota l'aigua beneïda que aspergien amb força els rectors. Aquesta és una de les festes més populars, juntament amb Sant Sebastià o Sant Antoni, que també se celebren arreu del bisbat amb molta devoció.

Tres dies abans de la festa, al final de passeig Joan Brudieu de la Seu d'Urgell, uns cartells i uns senyals de trànsit ja ho advertien a tothom: a partir de les deu del matí de diumenge 9 de juliol, no es podria aparcar vehicles. Aquell era el lloc escollit per celebrar la benedicció de Sant Cristòfor. I als qui havien desatès l'advertència la grua els va retirar el cotxe des de primera hora.

A l'hora, els primers vehicles de la benedicció ja s'acostaven i lluien la planta. Vehicles històrics, antics, que encara rutllen prou per fer una trobada anual i una escapadeta amb d'altres de la seva classe i que tenen ganes de rebre un ruixadet de les asperges del senyor rector. D'altres, vehicles de capriciosos, descapotats o molts petits, vehicles nous de trinca, bicicletes, les grues municipals i les privades, motos ben diverses... i molts camions petits i de gran tonatge. Els conductors professionals van engalanar els tractors i

Benigne, com altres sacerdots, va preparar fins i tot uns recordatoris per posar al cotxe. També hi va haver benedicció molt guarnida a Sort el 10 de juliol.

A Ponts, a l'altra punta del bisbat, Mn. Bonifaci va fer la missa i la benedicció el 8 de juliol, i com que en aquesta població hi ha molts conductors professionals, se li va acudir fer una mena de servei a la carta... Després de fer la benedicció comuna, en la qual van participar nombrosos vehicles del poble i de la zona propera, se'n va anar a fer un recorregut pels tallers i garatges de la població. Dilluns, a la Mare de Déu de Valldelfors, a Tremp, 90 vehicles van passar sota les asperges de Mn. Mateo i van rebre un rosari beneït per a l'ocasió.

A la Vall d'Aran, la festa també és força popular. Mn. Pere va estar a Viella prop de tres quarts d'hora aspergint aigua per sobre de capots i motors, bicis tot terreny i altres enginyers per circular amb rodes. A Les, la situació es repetia, per bé que amb una mica menys de personal i també a Bossost, Arties, Salardú...

Confraries de Sant Cristòfor

Allà on hi ha una comissió que viu amb il·lusió la festa és on s'ha celebrat amb més requesta. A Puigcerdà hi ha una confraria que treballa perquè la festa sigui molt llúida i Mn. Jordi va estar força estona després de missa, beneïnt els conductors i les seves màquines.

Però el rècord de temps llençant aigua per sobre dels capots el té, de moment, el rector de la parròquia de Sant Ot i encarregat de la catedral, Mn. Xavier Parés. Més d'una hora va estar aspergint aigua per sobre dels capots, a les rodes i als conductors.

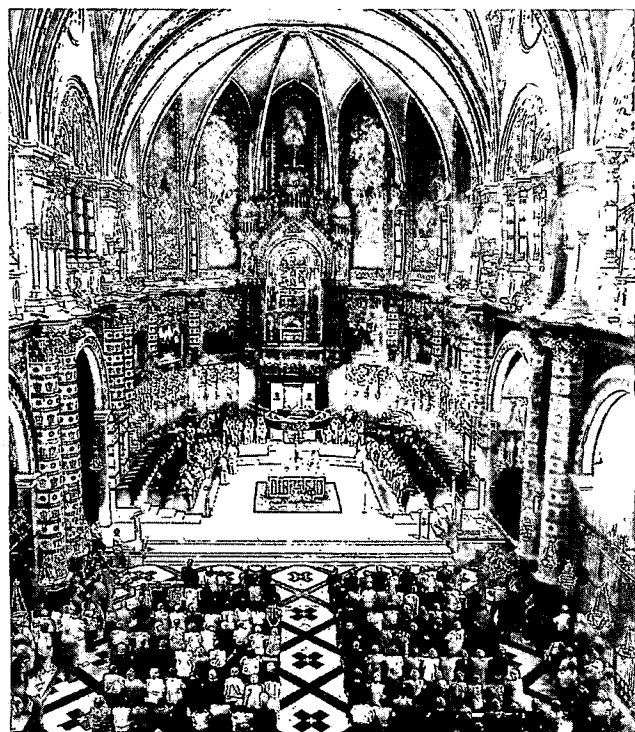
La festa va ser molt important. Al final del passeig de Joan Brudieu, mitja ciutat es va congregar en sortir de missa, a les dotze del migdia, per veure la gran quantitat de vehicles que volien ser beneïts. Van passar els més històrics: sis-cents, dos cavalls, cent-vint-i-quatre, engalanats i lluits, de festa, però també camions de gran tonatge de tota mena, fent sonar els clàxons i les botzines estrepitosament, fent les delícies dels infants amuntegats a les voreres del carrer, vehicles privats, alguns descapotats, amb tota la família dins, altres ben nous i lluits, gairebé d'estrena...

La comissió de Sant Cristòfor, formada per conductors professionals i per mecànics, va celebrar una diada plena i va oferir recordatoris als conductors. També van celebrar un dinar de germanor. Per a ells, aquesta és una diada assenyalada. Ja la nit abans, organitzen un ball popular amb una bona orquestra que actua a la zona més cèntrica de la població i que acull a molts vilatans. De Sant Antoni a Sant Cristòfor, els traginers moderns han canviat les ferradures de les muntures per les llantes dels cotxes, perquè en qüestió de benediccions, a l'hora de fer una feina que du pel món..., tothom vol protecció.

M. C. Orduña

Cada
diumenge

La Missa Conventual
de Montserrat
en directe
a les 11 del matí

□ Barcelona 106.6	□ Tortosa 90.1	□ Lleida 91.5
□ Tarragona 100.6	□ Girona 96.8	□ Cerdanya 104.4
□ Catalunya Central 93.7	□ Vic 91.3	□ La Seu d'Urgell 105.0
□ Girona 103.4		□ Andorra 107.5

www.radioestel.com

Els capellans van beneir vehicles de tota mena durant la festa de Sant Cristòfor.

els remolcs amb fanalets, garlandes, flors... i tot era a punt quan a les dotze es van iniciar les misses solemnes arreu del bisbat.

No cal dir que la catedral de Santa Maria es va omplir per a l'ofici, però també a Sant Esteve d'Andorra la Vella, a Sant Miquel de Viella, o a tantes altres parròquies que van fer la celebració entre el dissabte 8 de juliol i el dilluns 10, dia de la festa del sant. De les més grans a les més petites, molts fidels i molts conductors van viure la festa gaudint, sobretot, de la benedicció.

La festa va ser molt important a la zona de Ribes, a la comarca del Ripollès. A més de l'Assumpció de Ribes de Freser, l'església parroquial on es va fer una llarga benedicció de vehicles, hi ha tres esglésies més de la parròquia que estan sotà d'advocació de Sant Cristòfor: Ventolà, Nevà i Toses. Entre dissabte i dilluns, les misses i les benediccions es van anar succeint amb llargues corrues de cotxes i camionetes, que esperaven amb goig la benedicció de Mn. Melcior o Mn. Joan. En altres punts de la diòcesi hi ha pobles petits que també viuen amb intensitat la festa, ja sigui per antiga tradició o bé perquè la intercessió del sant pels afers automobilístics és molt preuada. Parlem de Coll de Nargó, a la comarca de l'Alt Urgell, on Mn.

Catalunya lliure de transgènics

■ La Plataforma Transgènics Fora impulsa una Campanya per a la Declaració de Municipis Lliures de Transgènics

Segons afirma l'emblemàtica organització ecologista Greenpeace, uns 6 milions de tones de soja arriben periòdicament a l'Estat espanyol, de les quals el 66% és transgènica; i també arriben un milió i mig de tones de blat de moro que han estat conreades a països que han optat per la utilització massiva de transgènics. Cal tenir en compte que dues terceres parts dels aliments que ingerim

contenen derivats de soja i de blat de moro i que els aliments transgènics són aquells que han estat modificats genèticament, que no existien abans a la natura i dels quals encara no se saben les conseqüències que poden produir en ser ingerits per l'ésser humà. Per tot això, s'ha creat la Plataforma Transgènics Fora amb la intenció de tenir allunyats aquests aliments del camp i de la taula catalana.

convencional i l'ecològica.

«Aquesta coexistència és tècnicament inviable —asseguren des de la Plataforma Transgènics Fora— perquè l'agricultura genèticament modificada contamina i altera els recursos naturals vitals per al desenvolupament i supervivència d'altres models agrícoles, i suposa un fort impacte ambiental, social i econòmic que ataca directament la delicada situació de la pagesia.»

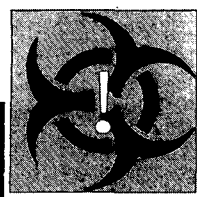
Segons la Plataforma, però, encara hi som a temps. Actualment 78 regions europees, 86 províncies i més de 3.400 municipis ja se n'han declarat lliures.

Una campanya per a tots

La Plataforma Transgènics Fora està fent una tasca de recerca conjunta amb els grups locals, dels municipis o barris interessats a participar en la campanya. S'ha preparat material bàsic per donar-hi suport que consisteix en: material de difusió (tríptic general, adhesius, cartells...) i un dossier amb tota la informació necessària per dur a terme la campanya (procediments seguits a diferents regions europees, models de cartes a ajuntaments, comerços i escoles).

Entre les línies d'actuació que es planegen hi ha: aconseguir que els menjadors escolars, d'institucions públiques i d'hospitals, fàbriques de pinso, etc, quedin lliures d'organismes modificats genèticament. També es proposaran mocions als plens municipals, així com la prohibició de llavors genèticament modificades en zones naturals protegides. De moment, ajuntaments com Ripoll i Rubí ja s'hi han adherit.

Consuelo Chaves

SI VOLS DUR A TERME LA CAMpanya O REBRE INFORMACIÓ
ESCRIU A PTF@MOVIMENTS.NET
PER A INFORMACIÓ:
WWW.TRANSGENICSFORA.ORG

Crema de blat de moro ecològic contaminat per transgènics. El mateix agricultor va participar-hi abans de consentir que la producció fos comercialitzada.

Un aliment transgènic és aquell obtingut a partir d'un organisme modificat per enginyeria genètica. Dit d'una altra manera, és aquell aliment obtingut d'un organisme al qual li han incorporat gens d'altres espècies per produir una característica desitjada. Per exemple, prendre els gens d'un peix, que li permeten resistir el fred i incorporar-los a un tomàquet. O, per exemple, el blat de moro transgènic que es conrea a l'Estat espanyol, segons l'ONG Greenpeace, porta gens de bacteri que li permeten produir una substància insecticida.

La diferència fonamental amb les tècniques tradicionals de millora genètica és que permeten traspasar les barreres entre espècies per crear éssers vius que no existien a la natura. Es tracta d'un experiment a gran escala basat en un model científic en entredit.

Perquè una plantació d'aliments transgènics rendeixi ha d'abastar un gran espai de terra, cosa que significa que cal disposar-ne, com també dels diners per adquirir-la o arrendar-la i cobrir els costos que comporta encarar aquesta producció.

Aquest espai s'ocupa llavors amb un únic conreu (monoconreu) i en mans d'una única persona o empresa, quan abans, en la majoria dels casos, era emprat per al conreu de diferents espècies (biodiversitat) per molts petits o mitjans agricultors. Aquí sorgeixen dos problemes nous perquè, en primer lloc el pas d'un conreu divers a un monoconreu causa degradació de la terra, resistència als herbicides, desaparició d'insectes beneficiosos, com els pol·linitzadors, entre altres efectes perjudicials per a l'ambient. L'altre problema que també sorgeix com a conseqüència directa és el fet que molts petits i mitjans productors queden arruïnats i endeutats perquè es crea una gran dependència de llavors i herbicides patentats per multinacionals.

A causa d'aquests motius, la Plataforma Transgènics Fora (PTF) ha posat enguany en marxa la Campanya per a la Declaració de Municipis Lliures de Transgènics a Catalunya. L'objectiu general és aconseguir que els municipis catalans s'autodeclarin lliures de transgènics i adoptin mesures perquè la declaració sigui vincu-

lant. «La presència cada cop més evident de transgènics al nostre país ens obliga a fer una oposició frontal i directa contra les multinacionals del sector i contra els estaments oficials i empreses públiques i privades que els donen suport», afirmen des de l'entitat la raó de la qual per existir és frenar l'arribada dels organismes modificats genèticament (OMG) al camp i a la taula catalana.

Des de l'any 2004 la Comissió Europea ha anat aprovant diferents directives i recomanacions per donar via lliure als transgènics i a la indústria de l'agronegoci en territori europeu, segons denuncia la Plataforma. El juliol del 2005 es van aprovar a l'Estat espanyol 14 noves varietats transgèniques de blat de moro. Actualment l'Estat espanyol i Romania són els únics països de la UE on hi ha llavors comercials d'OMG que el 2005 s'estimaven en 50.000 hectàries.

Les darreres recomanacions redactades per la Comissió davant del risc de contaminació genètica entre llavors pretenen una coexistència a Europa entre agricultura genèticament modificada, la

Generalitat de Catalunya
Departament
de Benestar i Família

xarxanet.org

XARXA ASSOCIATIVA I DE VOLUNTARIAT DE CATALUNYA

Espai obert i
compartit

Treball en xarxa,
punt de trobada

Gran porta d'entrada
als àmbits associatius

Informació,
coneixements,
reflexió...

Persones
i entitats

Per a més informació

0126 atenció
ciutadana

www.voluntariat.org

Campanya de sensibilització de Mans Unides a l'aeroport del Prat

■ L'objectiu és fomentar l'interès dels milers de persones que passen pel recinte

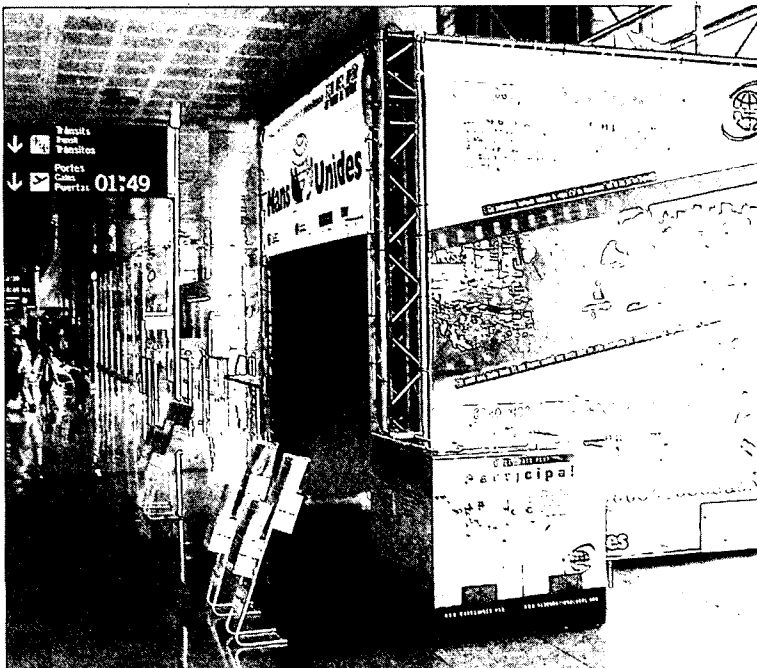
BARCELONA.— Mans Unides organitza una campanya de sensibilització sobre les contradiccions de l'actual model de globalització, amb la col·laboració de les ONG Càritas, Justícia i Pau, VOLS i Alternativa 3. *Fem del món la terra de tothom* és una exposició audiovisual itinerant que compta amb el suport de les institucions públiques, i romandrà a la terminal A de l'aeroport del Prat fins al proper 31 d'agost.

L'exposició audiovisual *Fem del món la terra de tothom* ha arribat aquest estiu fins a l'aeroport del Prat de Barcelona. Mans Unides ha engegat amb la col·laboració de les ONG Càritas, Justícia i Pau, VOLS i Alternativa 3 aquesta campanya de sensibilització, que denuncia les injustícies que provoca el model socioeconòmic actual que impera al nostre món. Aquesta campanya té com a element central una exposició multimèdia interactiva, que es va inaugurar l'1 de juliol a la terminal A del Prat. A partir del 31 d'agost i fins al mes de desembre l'exposició recorrerà altres espais de gran afluència de públic per tal d'incidir plenament en la societat.

Quatre pantalles gegants donen la benvinguda al visitant creen un espai on la música i les projeccions audiovisuals envolten completament l'espectador. Dins d'aquesta instal·lació audiovisual es reflecteixen les conseqüències que l'actual model de globalització provoca als països més desfavorits del planeta. I és que l'exposició

no es queda en la simple denúncia, sinó que dona conclusions i alternatives per aconseguir una globalització més justa.

L'exposició audiovisual itinerant *Fem del món la terra de tothom* compta a més a més amb el suport de la majoria d'institucions públiques catalanes (Generalitat de Catalunya, l'ajuntament de Barcelona, Diputació de Barcelona i Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana) i de mitjans de comunicació líders de Catalunya. Per a l'ocasió, Mans Unides ha comptat amb la col·laboració del popular humorista Andreu Buenafuente, que n'ha enregistrat la falca de ràdio de forma desinteressada.

Exposició de la campanya del Prat.

Aquesta campanya de sensibilització es complementarà durant el mes de setembre amb unes exposicions de petit format que voltaran per tot Catalunya i una exposició virtual i interactiva de participació a través de la pàgina web de la campanya www.alternativaglobal.org. Aquesta pàgina comptarà també amb la col·laboració de testimonis del Sud que compartiran les seves experiències des de països d'Àfrica, Àsia i Amèrica Llatina. (C.C.)

Condecoració pontifícia per al cònsol espanyol a Jerusalem

JERUSALEM.— En reconeixement per la seva sensibilitat vers els Llocs Sants i els cristians de la regió, el cònsol general d'Espanya a Jerusalem, José María Ferré de la Peña, ha estat distingit amb la condecoració pontifícia de la Creu del Pelegrí. La cerimònia es va celebrar al convent de Sant Salvador, seu central de la Custòdia franciscana de Terra Santa, després d'un dinar en el qual la comunitat religiosa va obsequiar el diplomàtic.

Amb la condecoració els franciscans de Terra Santa han volgut agrair al cònsol general d'Espanya la seva amistat cap als fills de sant Francesc, la seva estimació pels Llocs Sants i la seva preocupació pels cristians que viuen a la regió. La Custòdia de Terra Santa va afirmar que «la Creu del Pelegrí li ha de recordar el deure d'atenció i d'amor que tot cristià ha d'alimentar per la Terra de les nostres arrels cristianes».

La Creu del Pelegrí és una condecoració pontifícia creada pel papa Lleó XIII el 1901 que té per objectiu recordar al guardonat l'amor i la preocupació pels Llocs de la Redempció. (Zenit)

ONG i cohesió social

BARCELONA.— Els dies 6 i 7 de juliol va tenir lloc a Barcelona el seminari Organitzacions Socials per a la Inclusió i la Cohesió Social, organitzat per la Xarxa Europea de Lluita contra la Pobresa i l'Exclusió Social a l'Estat Espanyol (EAPN-ES) i la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya.

Allarg del seminari es van abordar els reptes i oportunitats per a una estratègia d'inclusió social, els reptes de la participació, i es van posar en comú diferents experiències que s'han dut a terme a Navarra, Castella-Lleó, Catalunya i Portugal. (C.C.)

Periodisme catòlic per la pau i l'educació a Costa d'Ivori

ABIDJAN.— En la darrera assemblea plenària de la Conferència Episcopal de Costa d'Ivori es va anunciar la creació de dos mitjans de comunicació catòlics amb l'objectiu de refermar la pau al país, immers en un conflicte intern que el divideix en dues grans zones des del 2002. Els bisbes ivorians tenen previst crear un diari, *La Nouvelle*, i una emissora, *La Voix de l'Évangile*, que hauran de cobrir tot el territori, tant el sud, controlat pel govern, com el nord, en mans

dels rebels de les anomenades Forces Noves. D'aquesta manera, aquests dos nous mitjans de comunicació d'Església pretenen superar aquesta divisió interna i arribar amb el mateix missatge de pau i fraternitat a tots els racons de Costa d'Ivori, i al mateix temps ser una eina d'educació.

La Conferència Episcopal de Costa d'Ivori també va tractar en l'assemblea la situació de les escoles catòliques al país. Si bé es va condemnar i lamentar que la violèn-

cia alteri la vida quotidiana dels alumnes, els bisbes van coincidir a assegurar que, afortunadament, els resultats acadèmics dels escolars no se n'han ressentit massa i que és semblant a les dues zones del país. Des que va començar el conflicte ara fa quatre anys l'Església catòlica no ha abandonat mai la població i ha continuat oferint suport espiritual, educatiu i material. La tasca que duen a terme especialment sacerdots i missioners assegura els serveis bàsics de sanitat i educació. (C.C.)

La bona notícia...

Premi Templeton per al progrés de la religió

El premi 2006 al guardó cèlebre Templeton per al progrés de la religió ha estat atorgat recentment al cosmòleg anglès Dr. John David Barrow, de 54 anys. El premi es dona anualment als qui s'han destacat i distingit més per la seva originalitat en l'avenç de la comprensió de Déu, del món i de la transcendència o espiritualitat.

Professor de matemàtiques a la universitat de Cambridge, John Barrow ha utilitzat les intuïcions de les ciències exactes, de la física i astronomia per suggerir als científics i teòlegs què poden i no poden entendre sobre el temps i l'espai, la matèria, el comportament de l'univers, etc.

En l'aportació que li ha valgut el premi, Barrow sintetitza la seva obra de 17 llibres traduïts a 27 idiomes, i de

400 articles, escrits en una prosa accessible i viva. Els seus raonaments il·luminen la comprensió de l'univers i els límits intrínsecs de la investigació científica. Igualment proposa als teòlegs i filòsofs interrogants inèl·ludibles que cal considerar en el moment d'examinar la naturalesa de l'univers i el lloc de la humanitat en ell.

Sir John Templeton va crear el premi que porta el seu nom al progrés i a la investigació o descobriment de realitats espirituals en el nostre planeta. Altres persones que han rebut el guardó són: Billy Graham (1982), Aleksandr Solzhenitsyn (1983), o el monjo benedictí i professor d'Astrofísica, Stanley L. Jaki (1987).

Francesc Gamissans

AUX. GERIATRIA

Organització d'assistència

Necessitem auxiliars de geriatria i similars, amb titulació, per a treball domiciliari.

Edat, de 25 a 55 anys.

Tel. 932 315 227

(de 10h a 14h i de 17h a 19h)

cultura

La «Bíblia de l'Infant» traduïda ja a 150 llengües

ROMA.— L'associació catòlica internacional Ajuda a l'Església Necessitada (AEN) tradueix des de fa anys la versió infantil de la Bíblia, coneguda com a «Bíblia de l'Infant», a diverses llengües del món. Aquest estiu, precisament, s'acaba de presentar la traducció número 150, que es tracta en concret de la versió en *sindhi*, una llengua parlada per uns 20 milions de persones al sud del Pakistan i l'oest de l'Índia. D'aquesta Bíblia, se'n farà un primer llançament de 10.000 exemplars.

Maria Zurowski, cap de la secció de Pastoral de la Família d'AEN ha manifestat que «l'obra ha estat traduïda a algunes de les llengües més rares del món, com ara el *tukà* dels indígenes de l'Amazònia o el *tshiluba*, una llengua tribal del Congo». Fins ara s'han distribuït arreu del món més de 43 milions de còpies de la «Bíblia de l'Infant», i AEN preveu imprimir-ne enguany uns 1,35 milions més. (Zenit)

Les eleccions pontifícies, a l'abast de tothom

■ 140 obres d'art il·lustraran com s'escull un Papa

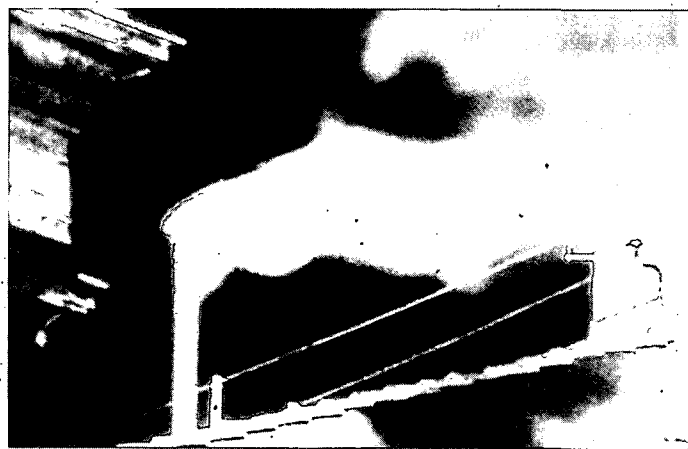
EL VATICÀ.— El 21 de juny passat va ser presentada en preestrena, al Palau Valentini de Roma, l'exposició *Habemus Papam. Les eleccions pontifícies des de Sant Pere a Benet XVI*, realitzada pels Museu Vaticans i pel Centre Europeu per al Turisme, amb el suport de la Província de Roma i en col·laboració amb nombroses institucions vaticanes i italianes.

La mostra, que s'instal·larà a les sales de l'Apartament de Representació del Palau Apostòlic del Laterà del 7 de desembre del 2006 al 9 d'abril del 2007, pretén reconstruir, en el transcurs dels segles, els moments i els esdeveniments més significatius del complex cerimonial que des de la mort del Papa porta a l'elecció del nou successor de sant Pere.

L'exposició il·lustrarà usos, pràctiques i modificacions del conclave, des de la seva primera institució, que va tenir lloc el 1059 per obra de Nicolau III amb el decret *In*

nomine Domini, fins a la recent actualització el 1996, amb la constitució apostòlica *Universi dominici gregis*, promulgada per Joan Pau II.

S'hi podrà veure una curiosa selecció d'uniques 140 obres d'art procedents de les principals col·leccions vaticanes i romanes, subdividides en quatre seccions. Entre les peces més preuades i els diversos documents inèdits hi ha: la carta enviada pels cardenals electors a Pietro de Morrone (després escollit amb el nom de Celestí V), el 1294, per induir-lo a acceptar el nomenament al solí pontifici, cedida de manera completament excepcional per l'Ar-

L'elecció d'un Pontífex està plena de gestos i símbols.

xu Secret Vaticà; dos tapissos de manufactura Barberini que representen el conclave del 1623, que va dur a l'elecció d'Urbà VIII (Maffeo Barberini, 1623-1644).

L'exposició comptarà amb obres de valor històric i artístic elevat: alguns sarcòfags paleocristians, rics vestits daurats d'època romana, l'urna reliquiari de Pasqual I, procedent del Sancta Sanctorum, i altres elements que es remunten a l'època medieval. (Zenit)

Claret

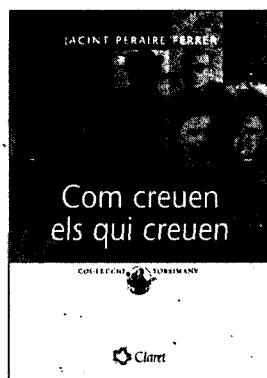
Roger de Llúria, 5 • 08010 Barcelona
Tel. 933 010 887 • Fax 933 174 830 • A/e: editorial@claret.es
www.claret.es

Jacint Peraire

Com creuen els qui creuen

Aquest llibre és un recull de trajectòries humanes, de vivències contemporànies, de testimoniatges de fe. Excel·lents, veritablement admirables. Nois i noies, homes i dones d'avui. De distints cultures i països. De desigual condició social i professió. Cadascú en el seu ambient... Són una dotzena i mitja de cristians de primera divisió, tots vivint la fe amb finesa i elegància d'enamorats!

Col. Torsimany, 10. 286 pàg.

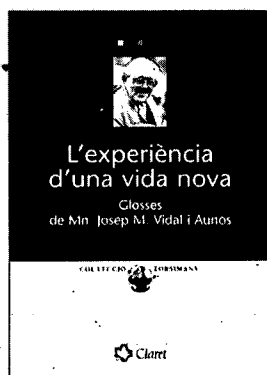
Joan Bosco Faner

Sol amb mi mateix

Fes revisió de vida, t'hi acompanyo

Ho va descobrir Elies, a dalt de la muntanya de l'Horeb: Déu no es manifesta en el vent impetuós, ni en el terratrèmol, ni en el foc, sinó en la brisa suau i tranquil·la. Com el profeta, nosaltres també podem sentir la presència de Déu en els petits fets de cada dia. I per apreciar l'alè de Déu, per entendre el seu missatge, precisem de la solitud: estar sols amb nosaltres mateixos.

Col. Gresol, 10. 304 pàg.

L'experiència d'una vida nova

Glosses de Mn. Josep M. Vidal i Aunós

Edició a cura de Josep Bigordà

La paraula de Mn. Vidal és paraula que informa sobre coses, esdeveniments, records, iniciatives, etc., que dibuixen la realitat o, si més no, alguna realitat que es viu i que es veu. És paraula que revela allò que la realitat informada desvetlla en el seu pensament i en el seu cor, transfigurant-la en experiència autèntica i creïble. És paraula que comunica, que interpel·la, que crea comunitat.

Col. Torsimany, 9. 310 pàg.

L'Albergueria celebra 10 anys amb tres exposicions

VIC.— El Centre de Difusió Cultural del bisbat de Vic, L'Albergueria, continua el cicle «El passat és el pròleg / 10 anys de l'Albergueria», que durant tot l'estiu, fins al 24 de setembre ofereix tres exposicions simultànies, *La cicatriu d'Ulisses*, de Josep Ricart, *Claustre concret*, d'Ernest Altés, i *Col·laboració*, d'Enric Pladevall.

La mostra de Ricart és un conjunt de dibuixos inspirats en l'episodi de la *L'Odissea* en què Ulisses torna a casa i és reconegut per la criada gràcies a la cicatriu que té al peu. L'artista pretén, així, induir a una

«Claustre concret», d'Ernest Altés.

reflexió sobre el coneixement dels altres i d'un mateix. El muntatge d'Altés és possiblement el més sorprenent de tots, ja que consisteix en una paret nova que recorre les naus del claustre de la catedral. L'objectiu de l'escultor és crear un àmbit escultòric-arquitectònic nou que «reexposi» el claustre. Finalment la proposta de Pladevall és una lluna d'acer de grans proporcions que descansa sobre un tronc d'arbre gruixut. L'escultura està situada al pati annex al claustre de la catedral de Vic. (C.C.)

Nou cicle de Concerts d'Estiu a Montserrat

MONTSERRAT.— Un any més la basílica montserratina ofereix la possibilitat de sentir un petit cicle de música selecta, principalment religiosa. Aquest estiu els concerts es concentren en dues dates, el 21 de juliol i l'1 de setembre. En el primer actuarà el conjunt anglès Julia Gooding Ensemble, que oferirà «Veus i clarors del barroc», que inclourà peces religioses i profanes de grans composi-

tors del segle XVII com ara Claudio Monteverdi i Heinrich Schütz. Pel que fa a l'1 de setembre l'actuació serà a càrrec de Neapolis Ensemble, un grup prestigiós de la ciutat de Nàpols que interpretarà «Villanelle, Canzoni & Tarantelle», amb un repertori de música culta i popular de la rica i variada tradició napolitana. Tots dos concerts tindran lloc a la basílica de Montserrat a les 9 del vespre. (C.C.)

Aquest estiu, el «Misteri de la Selva»

■ És una mostra excel·lent de teatre religiós medieval

LA SELVA DEL CAMP.— Els dies 14 i 15 d'agost, coincidint amb l'Assumpció de la Mare de Déu, com cada any a l'església parroquial de la Selva del Camp es representarà el *Misteri de la Selva*. Es tracta d'una peça teatral originària de l'edat mitjana, concretament del segle XIV, que narra —combinant els trossos parlats i els cantats— l'assumpció al cel de la Verge Maria. Som davant del drama assumpcionista íntegre més antic d'Europa, que enguany, a més, veu reeditat el manuscrit original.

Tot i que no hi ha certesa absoluta d'on va néixer el *Misteri*, sembla que se'l pot relacionar amb una representació que se sap que es va escenificar a la plaça de la Font de la ciutat de Tarragona l'any 1388. El text, però, va ser descobert a la Selva del Camp, i des de fa vint-i-sis anys aquesta població ha recuperat la tradició de representar-lo, amb la participació de més d'un centenar de veïns.

Els organitzadors d'aquest drama religiós medieval no dubten a qualificar-lo d'«esdeveniment cultural de primer ordre». Certament, tant el text de l'obra —amb una clara voluntat literària— com la música original, són d'una qualitat que sorprenen l'espectador. El *Misteri*, doncs, atrau per raons molt diferents: pel seu interès religiós, històric, literari i musical al

mateix temps. A tot això enguany hi hem d'afegir una novetat: la reedició del llibre *Representació de l'Assumpció de Madona Santa Maria*. Es tracta d'una revisió del manuscrit original a càrrec del professor Daniel Piñol, basant-se en la transcripció que en va fer Amadeu Soberanas l'any 1983. Aquesta reedició incorpora novetats, com ara una introducció del teòleg Armand M. Puig i Tàrrach, fill de la població, la inclusió de fotografies en color, una bibliografia sobre teatre assumpcionista, la revisió del text en català actual i els comentaris musicals a càrrec de Camil Ferrater. Els exemplars del llibre es podran adquirir a l'entrada de l'església parroquial els dies de la representació, que tindrà lloc el 14 d'agost a les 22.30 i el 15 a les 20.00. (C.C.)

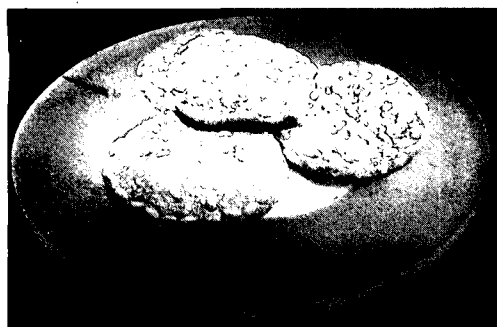

Escena central del Misteri.

Espiritualitat i art al Rosselló

PERPINYÀ.— La diòcesi de Perpinyà-Elna juntament amb la Delegació de Santuaris i Pelegrinatges de l'arquebisbat de Barcelona organitza un recés al Rosselló entre el 18 i 23 de setembre. Sota el lema «Pregar amb l'art català» aquesta iniciativa pretén combinar els exercicis espirituals amb la visita a diversos monuments religiosos de la comarca, com ara les catedrals de Perpinyà i Elna, el monestir de Sant Miquel de Cuixà o el priorat de Serrabona. Els interessats en aquest recés s'han d'inscriure abans del 15 d'agost trucant a la Delegació de Pelegrinatges de l'arquebisbat de Barcelona, tel. 93 752 28 78, o bé directament a la diòcesi de Perpinyà, tel. 04 68 68 32 40. (C.C.)

El pa com a nexa de les tres grans religions

Un dels pans de l'exposició.

Les diverses comunitats cristianes presents a Terra Santa han cedit diferents peces per a aquesta exposició que es podrà veure fins al 21 d'octubre. Així la congregació de les Filles del Calvari ha aportat uns quants motlles amb els quals fan el pa d'àngel. Els franciscans van presentar nou objectes, entre els quals hi ha un tabernacle del segle XVIII i una patena; igualment, armenis, russoortodoxos, sirocàtics i les comunitats jueves i musulmanes també han cedit els seus objectes relacionats amb el pa.

La inauguració de l'exposició va estar carregada de simbolisme: amb la presència de representants i fidels de les tres religions germàniques, es va compartir un pa de sàbat de sis metres de llarg, que va ser beneït pel gran rabí d'Israel, Yona Metzger. (C.C.)

JERUSALEM.— La setmana passada el Museu d'Israel va inaugurar una exposició que té com a objecte central el pa. Aquesta mostra sigular, titulada *El pa: quotidià i diví*, presenta un recorregut pel procés de fabricació del pa i el seu abast popular, social, religiós o fins i tot polític en les tres grans religions monoteistes: judaisme, cristianisme i islam.

Les diverses comunitats cristianes presents a Terra Santa han cedit diferents peces per a aquesta exposició que es podrà veure fins al 21 d'octubre.

La catedral de Solsona vibra amb el «Rèquiem» de Mozart

SOLSONA.— El diumenge 18 de juny més de 400 persones van assistir a la catedral de Solsona per gaudir de la interpretació del famós *Rèquiem* de Mozart a càrrec de l'Orfeó Nova Solsona, l'orquestra Simfònica i la Coral de la Camerata de Sant Cugat i la Coral Polifònica de Tremp. El concert es va convertir, així, en el principal acte commemoratiu de l'Any Mozart a la capital del Solsonès.

La interpretació del *Rèquiem* que es va poder sentir a la catedral per part dels diversos conjunts corals i musicals va ser força singular. Es tractava d'una versió del concert *Instint Mozart*, un espectacle cre-

at per Xavier Baulies (director de la Camerata de Sant Cugat) a partir de la *Missa del Rèquiem* de Mozart i els sonets de William Shakespeare. Aquesta obra va ser estrenada al Teatre Auditori de Sant Cugat del Vallès el 2 d'octubre del 2005.

El concert, que va comptar amb la col·laboració de l'Ajuntament i el bisbat de Solsona, va tenir també la seva part emotiva; els membres de l'Orfeó Nova Solsona van regalar a la seva directora, Anna Camps —que fa 21 anys que és al capdavant de la formació—, la interpretació d'un quintet per corda i clarinet interpretat pel clarinetista Joan Pere Gil. (Ramon Estany)

LES RECEPTES DE

JOAN
Villaró

La cocció a la papillota

Un cop tret del forn i posat sobre la safata de presentació, aquest lluç —prèviament embolicat amb paper d'alumini i envoltat de verdures multicolors tallades uniformement— sembla una dama alegre vestida, a punt d'enamorar un altre peix.

Aquesta forma de cuinar conserva totes les propietats nutritives perquè es cou l'aliment al forn embolicat i ben tancat, com si fos un paquet, i s'evita així que s'escapin les aromes i sabors intensos que conté.

ESCOLA DE CUINA JOAN VILLARÓ

c/ Emili Botey, 5, local 2 - 08400 Granollers

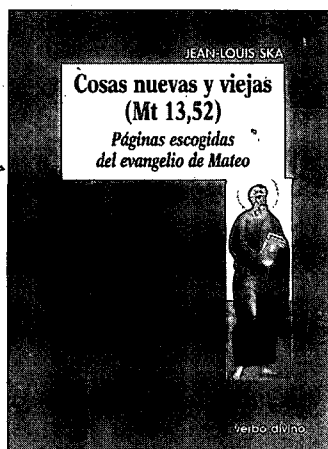
Tots els interessats a adquirir el seu llibre *Aprèn amb mi* truqueu al tel. 938 793 402 • www.joanvillaro.e.telefonica.net

Llibres

Meditar amb l'evangelí de Mateu

Les meditacions recollides en aquest volum formen part del pla de treball proposat als grups del Moviment Rinnascita Cristiana durant els cursos 2002-2003 i 2003-2004. La finalitat d'aquest llibre és obrir noves perspectives sobre un evangelí molt conegut, molt estudiat i meditat, però que en poques ocasions és presentat com a relectura sistemàtica d'algunes pàgines fonamentals de la tradició bíblica i hebrea a la llum de l'esdeveniment cristià. (C.C.)

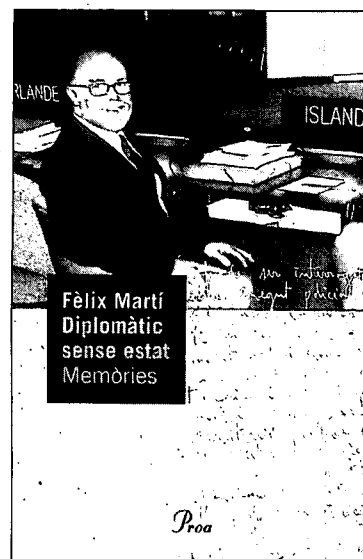
Jean-Louis Ska, *Cosas nuevas y viejas (Mt 13,52): Páginas escondidas del evangelio de Mateo*. Editorial Verbo Divino. Col·lecció El Mundo de la Biblia. Horizontes, Estella 2006, 238 pàg.

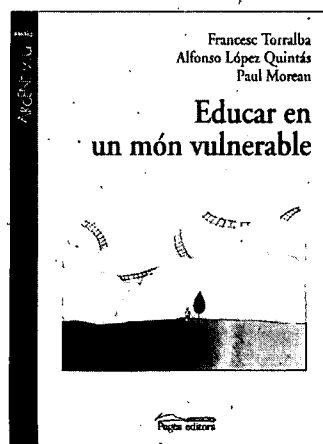
Un català internacional

Les memòries de Fèlix Martí ens condueixen per una activitat internacional prodigiosa duta a terme no només sense amagar la seva identitat, sinó amb la voluntat d'aconseguir espais inequívocs d'afirmació per a una nació que no és encara un estat. A més d'explicar la seva activitat com a portaveu de la realitat catalana arreu del món, Fèlix Martí ofereix la seva visió del panorama polític i social de les últimes dècades sense cap mena de filtre i des de la més absoluta llibertat personal. (C.C.)

Fèlix Martí, *Diplomàtic sense estat. Memòries*. Editorial Proa. Col·lecció Perfil, Barcelona 2006, 398 pàg.

Per una educació de qualitat

L'àmbit educatiu és un món viu i problemàtic. Els educadors experimenten, sovint, impotència i perplexitat. No sabem com transmetre el que creiem i, a vegades, ens sentim incapaços d'afrontar determinades influències. Amb tot, els autors d'aquest assaig consideren que l'educació és l'única cosa que pot garantir un futur millor, més noble i més humà. El seu objectiu consisteix a analitzar alguns problemes associats a l'educació. (C.C.)

Francesc Torralba, Alfonso López Quintás i Pau Moreau, *Educar en un món vulnerable*. Editorial Pagès Editors. Col·lecció d'assaig Argent Viu. Lleida 2006, 93 pàg.

Per què hi ha paella al menú dels dijous?

Roger Costa Solé

Preguntes curioses

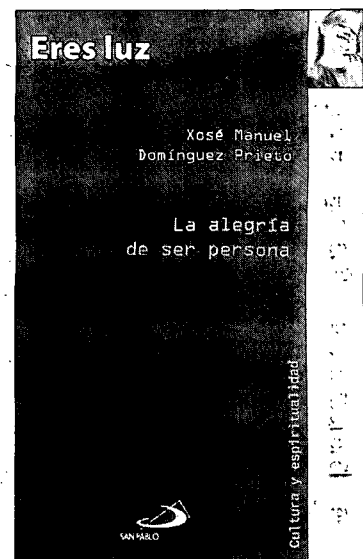
Per què es diu que els reis tenen sang blava? Per què la majoria de societats del món són masculistes? Per què diem «Jesús» quan fem un esternut? D'on ve l'expressió «estar a la lluna de València»? Per què s'enterra la sardina quan s'acaba el carnestoltes? Ara podem satisfer la nostra curiositat amb aquest llibre que recull les preguntes i respostes sorprenents de la secció «La pregunta de...» de la prestigiosa revista d'història *Sàpiens*. (C.C.)

Roger Costa Solé, *Per què hi ha paella al menú dels dijous?* Editorial Ara Llibres, Barcelona 2006, 108 pàg.

Camí cap a la plenitud

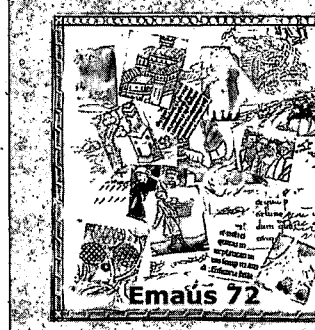
Aquest llibre neix d'una intuïció que és també una experiència: les persones som com llum, la nostra essència és lluminosa. Aquesta visió metafòrica i al·legòrica és una invitació a continuar un camí per intentar arribar a la nostra veritat més profunda, a viure aquesta llum i afrontar-la amb joia. Descobrir l'autèntica alegria de ser persones passa per un viarany que ens parla de necessitat, ruptura, dolor esperançat, justícia, compassió, difanitat, pau i alegria en l'adversitat. (C.C.)

Xosé Manuel Domínguez Prieto, *Eres luz. La alegría de ser persona*. Editorial San Pablo. Col·lecció La persona. ¿Qué és?, Madrid 2006, 170 pàg.

Contes i paràboles de Jesús

Rodolf Puigdollers

Parlava en paràboles...

Pels camins de Galilea, o assegut vora el llac, o a casa de Pere a Cafarnaüm, o en tants altres llocs, Jesús parla a la gent. I sovint ho fa amb relats senzills i populars, amb històries tretes de la vida de cada dia, amb narracions o contes breus. Aquest llibre vol apropar les paràboles a la nostra vida. L'autor convida, a joves i no tan joves, a aplicar-nos el que Jesús deia i a pregar per saber viure el que ell ens proposa. (C.C.)

Rodolf Puigdollers, *Contes i paràboles de Jesús*. Centre de Pastoral Litúrgica. Col·lecció Emaús, Barcelona 2006, 70 pàg.

INGREDIENTS:

oli, 2 porros
1 pastanaga
1 poma
3 cullerades de nous
3 grans d'all
8 rodanxes de lluç
sal i pebre
paper d'alumini

PREPARACIÓ:

En una paella amb una mica d'oli d'oliva, fregirem la part blanca de dos porros, juntament amb una pastanaga i una poma que afegirem al final amb tres cullerades de nous i tres grans d'all laminats. Posarem aquest resultat a sobre de les 8 rodanxes fresques i formoses de lluç ja salpebrat. Embolicarem amb paper d'alumini cada tall i en farem paquetets individuals. El forn ja el tindrem preescalfat a 190°. En deu minuts, ja estaran llestos.

Si teniu algun dubte d'aquesta recepta Joan Villaró us atindrà al tel. 938 793 402.

Lluç a la papillota

La crítica literària d'aquesta setmana

Javier Marías acadèmic

És notícia recent: a proposta de Gregorio Salvador (lingüista), Arturo Pérez-Reverte (novel·lista) i Claudio Guillén (poeta), ha estat elegit membre de la Real Academia de la Lengua Española el novel·lista Javier Marías.

Autor de diverses narracions de qualitat, es destaca sobretot per la seriositat. No té ni una engruna de frivolitat, i n'advertim de seguida el desig de ser original, sense deixar-se portar per laberints argumentals o estilístics estranys. La seva formació literària i l'especialitat en llengua anglesa el fan deutor d'una literatura que no té res d'extravagant, i sobresurt per un nivell més que acceptable d'honestat.

El fet de ser fill del filòsof Julián Marías li va obrir certes portes, però ell ha sabut ser fidel al seu propòsit literari.

D'ençà de la publicació de *Corazón tan blanco* (1992) es va consolidar com una cosa més que una promesa de futur, i el premi Fastenrath que li va atorgar la Real Academia l'any 1995 per la novel·la *Mañana en la batalla piensa en mí*, el va consagrar definitivament.

Ja és acadèmic, ...no hi tenim res a

objectar.

Però ens sembla útil fer certes consideracions, sobretot arran de la Real Academia. Fundada per Felip V, el primer Borbó de la nostra història, que va introduir molts elements que va dur de França i va escombrar-ne molts més dels que teníem en la tenebrosa Espanya que li va tocar, després de la mort de Carles II —escanyolit i encisat darrer descendent de la casa d'Àustria.

L'anomenada «docta institució» té, des de bon començament, aquell triple lema tan sabut: «*Limpia, fija y da esplendor*.» Caldria suposar que els seus membres es dedicarien a una revisió constant de la llengua castellana/espanyola, i majoritàriament tindrien la missió de transformar el seu «honor» en una invitació seriosa i compromesa per fer certes paraules de la missió que els encomanava el seu lema.

Si al castellà, hi afegim l'espanyol de Llatinoamèrica, ens adonarem de l'enormitat de la tasca. La col·laboració de les acadèmies dels diferents països del Con Sud va ser important, però ens preguntem si actualment els acadèmics, si més no

d'Espanya, són conscients de la seva tasca, o ho consideren un honor merescut per la seva labor literària, però no una crida a emprendre una recerca d'estudi de la parla comuna.

Hi ha hagut exemples meravellosos des del principi. I en les darreres èpoques noms com el de Dámaso Alonso, Lázaro Carreter, Laín Entralgo, Martí de Riquer, Zamora Vicente, Alarcos Llorac, Manuel Alvar, García Yebra, Rafael Lapesa, en són una bona prova.

Però si resseguim la «nòmina» de la resta de membres, ens adonarem que hi ha molts noms els mèrits dels quals podríem discutir... Dic «mèrits» com podria dir capacitats per complir la missió a la qual es comprometen quan accepten el nomenament.

Certs rancors, exabruptes i comentaris dels que no són dins —i creuen que haurien de reivindicar-ne el lloc—, i la inactivitat i pobresa d'altres, ens plantegen dubtes seriosos sobre el judici que ens ha

de merèixer dita institució.

Citar noms pot obrir polèmiques —i n'hi ha—, per a què? Tinguem-ne prou aquest cop dient que Javier Marías és un autor que hauria de ser llegit, i que no deixa cap empremta de frustració. I ja és molt.

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

Federació Sardanista de Catalunya
web: <http://fed.sardanista.com>

Iniciatives de revisió musical de la sardana

Ja el 1981, la Companyia Elèctrica Dharma, unint esforços amb la Coblà Mediterrània, va plantejar una nova forma d'entendre la música moderna als Països Catalans fent rebrotar aquell so amb arrels —batejat originalment els anys setanta com a *sardanarock*— que tant ha caracteritzat el grup de Sants. Aquella embranzida ha trobat, ara, el seu ressò en diverses propostes que estan aflorant actualment arreu del país.

El darrer mes de juny, La Principal de la Nit, el grup que lidera Marcel Casellas, ha presentat el segon volum d'una projectada trilogia discogràfica: *El cremallera de Núria*, que arriba després del primer CD titulat *L'envelat violeta*. La fórmula que proposen és fer una escudella on hi entren l'ancestral amb el modern, l'universal amb el català. Això es tradueix en l'ús d'instruments de la cobla i de la «cuina catalana» (simbombes, rigo-raga, guitarres de canyes o ossos, espasí eivissenc, ferrets mallorquins, pandero quadrat...) i en un bon ús del joc de veus, *loops* i bases pregravades.

També el juny del 2006, l'inquiet músic rossellonès Pascal Comelade s'ha presentat al Palau de la Música Catalana amb un eclèctic repertori on hi ha hagut lloc per a sardanes, boleros, havaneres i peces més rockeres, com a fidel mirall de l'inclassificable estil d'aquest músic de la Catalunya Nord que està treballant per a una col·la-

boració al Mercat de la Música Viva de Vic amb la «sardana psicòtica» com a tema.

Dijous Paella és una de les macrobandes amb un so més festiu i fresc, que també participa d'aquest corrent que treballa en la fusió i que concretament incideix a combinar la rumba amb aires de la sardana. En el seu projecte s'hi poden trobar tant la base d'un grup de pop i rock, com instruments procedents de la cobla o un conjunt rumber.

Cal ressenyar finalment que el Mercat de la Música Viva de Vic, en col·laboració amb el Festival de Músiques de Torroella de Montgrí, ha posat en marxa un projecte de revisió de la sardana des d'una perspectiva contemporània, dirigit per Pau Guillemet, més conegut com Guillemino, un barceloní d'ascendència empordanesa que ja ha experimentat amb la sardana, posant-la en igualtat de condicions amb altres ritmes electrònics d'última generació, en el seu segon disc *Somnis de llop*, editat per BankRobber. Guillemino no està sol en aquest projecte que es presentarà a Vic del 14 al 17 de setembre. També hi participen altres grups i músics destacats de l'escena alternativa barcelonina com ara els sempre brillants i desconcertants 12Twelve, The Linn Youki Project, Dedo (Víctor Nubla) i Yacine Belahcene (Cheb Bawowski), tots ells compartint aquest experiment amb la cobla La Bisbal Jove. (C.C.)

Catalunya
Cristiana
Una xarxa per a
l'evangelització

Subscriviu-vos-hi ara
només per 95,90€ l'any

Desitjo subscriure'm al
setmanari CATALUNYA CRISTIANA
durant un any (52 números)

Edició en català ☐ Edició en castellà ☐
Nom Cognoms
Adreça Població
D.P. Tel. N.I.F.

FORMA DE PAGAMENT

☐ Amb un únic pagament de 95,90€ per any ☐ Amb dos pagaments semestral de 47,95€
☐ Domiciliació bancària (Ompliu l'ordre de domiciliació) ☐ Xec nominatiu que adjunto

Senyors,
Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avis, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Titular Data
Entitat Oficina DC Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:
CATALUNYA CRISTIANA
(Departament de Subscripcions).
Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona
Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

VACANCES

Misses a llocs d'estiu de l'interior

✓ ALELLA

Parròquia de Sant Feliu
V.: 20.00 h, D.: 10.00h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ ALMACELLES

Parròquia de la Mare de Déu
de la Mercè
V.: 21.00 h, D.: 10.00 h, 11.15 h,
18.00 h.
Suchs
D.: 8.30 h, 12.30 h.

✓ BAGÀ

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.0 h, D.: 11.00 h.
Santuari de Paller
D.: 10.00 h.
Residència
D.: 9.00 h.

✓ BANYOLES

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h, D.: 10.00 h, 12.00 h,
20.00 h.
Monestir
V.: 18.00 h, D.: 9.00 h.
Sant Pere
V.: 19.00 h, D.: 11.00 h.

✓ BERGA

Parròquia de Santa Eulàlia
D.: 12.00 h,
Església de Sant Joan
V.: 20.30 h, D.: 10.00 h., 19.00 h.
Convent dels Franciscans
V.: 20.00 h, D.: 8.30 h, 11.30 h,
20.00 h.
Sagramentàries
V.: 19.30 h, D.: 11.00 h.
Santuari de Queralt
D.: 11.00 h, 12.00 h.

✓ BISBAL d'EMPORDÀ, LA

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h, D.: 9.00 h., 20.00 h.
Convent dels Franciscans
V.: 19. h, D.: 11.00 h.

✓ BESALÚ

Parròquia de Sant Vicenç
V.: 20.00 h, D.: 9.00 h, 12.00 h.

✓ BORGES DEL CAMP, LES

Parròquia de l'Assumpció
V.: 20.30 h, D.: 12.00 h.
Capella del Carme, D.: 19.30 h.

✓ CABRILS

Parròquia de Santa Creu
V.: 19.30 h, D.: 9.00 h, 12.00 h,
19.30 h.

✓ CALDES DE MALAVELLA

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.00 h, D.: 11.00 h.

✓ CAMPRODON

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h, D.: 8.00 h, 12.00 h,
20.00 h.
Capella del Carme D.: 10.00

✓ CASTELLAR DE N'HUG

Parròquia de Santa Maria
D.: 12.00 h.

✓ CASTELLFOLLIT DE LA ROCA

Parròquia del Santíssim Salvador
V.: 19.45 D.: 11.30 h.

✓ CASTELLÓ d'EMPÚRIES

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.30. h., D.: 9.00 h., 10.00
h., 12.00 h., 20.30 h.
Empúriabrava: Centre Cívic
V.: 19.00 h.

✓ Cerdanya, LA

Alp
Parròquia de Sant Pere
V.: 20.00 h, D.: 11.00 h.
Bellver
Parròquia de Sant Jaume
V.: 20.00 h. (Santuari de Talló)
D.: 12.00 h.
Bor
D.: 13.00 h.
Das
D.: 10.00 h.
Prats
V.: 18.00 h.
Prullans
D.: 10.30 h.
Urús V.: 18.30 h

✓ FIGUERES

Parròquia de Sant Pere
V.: 18.00 h, 20.00 h, D.: 9.00 h,
12.00 h, 20.00 h.
Parròquia de La Immaculada
i St. Pau
V.: 20.30 h, D.: 11.30 h, 20.30 h.
Parròquia del Bon Pastor
V.: 20.00 h, D.: 9.00 h, 11.30 h.
Parròquia de la Sgda. Família
V.: 20.15 h, D.: 10.30 h.
Capella dels Desemparats
V.: 19.00 h, D.: 8.30 h, 10.00 h,
19.00 h.
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h, D.: 10.30 h.

✓ GARRIGA, LA

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.30 h.
D.: 9.30 h, 11.30 h, 20.30 h.

✓ GUALBA

Parròquia de Sant Vicenç
V.: 19.30 h, D.: 12.00 h.

✓ GUARDIOLA DE BERGUEDA

Parròquia de Sant Llorenç
V.: 20.00 h, D.: 12.00 h, 20.00 h.

✓ LA JONQUERA

Parròquia de Santa Maria
D.: 12.00 h.

✓ LLANARS

Parròquia de Sant Esteve
V.: 19.00 h, D.: 10.30 h, 20.30 h.

✓ LLÍVIA

Parròquia de la Mare de Déu
dels Àngels
V.: 19.00 h, D.: 12.00 h, 19.00 h.

✓ MARTINET

Parròquia de Sant Eloi
V.: 20.00 h, D.: 12.00 h.

✓ MORELLA

Parròquia de l'Assumpció de
Maria (Basílica)
V.: 20.15 h, D.: 12.00 h, 18.30 h.
Parròquia de Sant Joan
Baptista
D.: 10.00 h.

✓ OLOT

Parròquia de Sant Esteve

V.: 20.00 h, D.: 11.00 h, 12.00 h,
20.00 h. (vespres)

Temple del Carme

V.: 20.30 h, D.: 7.30 h, 9.30 h,
11.30 h, 20.30 h. (vespres)

Santuari del Tura

D.: 9.00 h. (Ràdio) 11.00 h.

Divina Providència

V.: 18.30 h, D.: 18.30 h. (vespres)

El Cor de Maria

V.: 19.00 h, D.: 13.00 h.

Residència del Tura

V.: 18.00 h, D.: 11.00 h, 18.00 h.
(vespres)

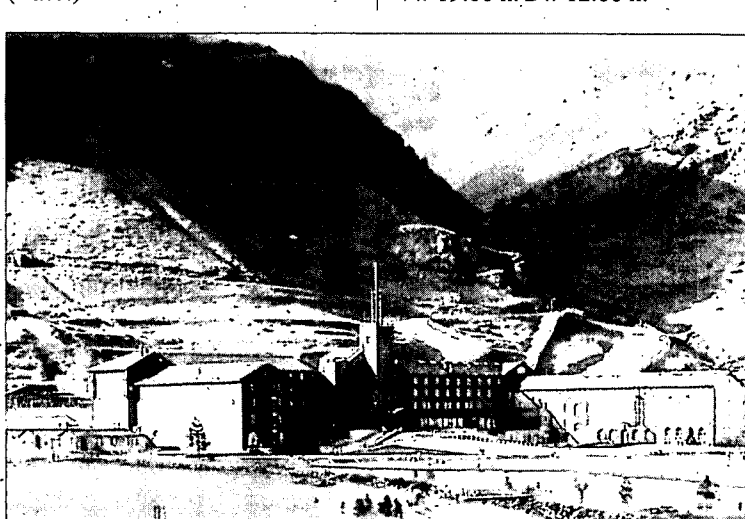
Parròquia de Sant Cristòfol (Les Fonts)

D.: 10.45 h.

Sagrat Cor (Caputxins)

V.: 19.00 h., D.: 9.30 h,

Parròquia de Santa Maria (Batet)

Vall de Núria.

D.: 12.15 h.

Parròquia de Sant Pere Màrtir

V.: 20.00 h, D.: 10.00 h.
Maria Reina, D.: 12.00 h.

Les Planotes

V.: 18.00 h.
Parròquia de Sant Roc
V.: 19.00 h, D.: 11.00 h.

✓ PALS

Parròquia de Sant Pere
V.: 20.00 h, D.: 12.00 h, 20.00 h.

✓ PERALADA

Parròquia de Sant Martí
V.: 21.00 h, D.: 12.00 h.

✓ POBLA DE LILLET, LA

Parròquia de Santa Maria
V.: 19.00 h, D.: 11.30 h, 20.00 h.
Santuari de Falgars
D.: 13.00 h.

✓ PONT DE SUERT, EL

Parròquia de l'Assumpció
V.: 20.00 h, D.: 12.30 h, 20.00 h.

✓ PRADES

Parròquia de Santa Maria
V.: 19.15 h, D.: 13.00 h.

✓ PREMIÀ DE DALT

Parròquia de Sant Pere
V.: 20.30 h, D.: 9.00 h, 11.30 h,
20.00 h.
La Cisa
V.: 18.30 h.

✓ PUIGCERDÀ

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h, D.: 8.00 h, 10.00 h,
11.00 h, 12.00 h, 13.00 h, 20.00 h.

✓ QUERALS

Parròquia de Sant Jaume
V.: 20.00 h, D.: 11.00 h.
Santuari de la Mare de Déu de
Núria
V.: 19.00 h, D.: 12.30 h.

✓ RIBES DE FRESE

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h, D.: 9.45 (Residència
Geriatrica) 12.30 h, 20.00 h.

✓ RIPOLL

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h.
D.: 8.00 h, 11.00 h,
Parròquia de Sant Josep Obrer
V.: 19.00 h, D.: 12.00 h.

✓ VALL D'ARAN

Vielha - Parròquia de Sant
Miquel V.: 19.30 h, D.: 11.00 h,
19.30 h.

Baqueria - Parròquia Mare de
Déu de les Neus V.: 19.30 h.

Bossòst - Parròquia de la
Purificació de N. S. V.: 20.00 h,
D.: 12.00 h.

Salardú - Parròquia de Sant
Andreu D.: 11.00 h.

Les - Parròquia de Sant Joan
Baptista V.: 19.15 h, D.: 11.00 h,
19.30 h.

Arties - Parròquia de Santa
Maria D.: 12.30 h.

Betren - Parròquia de Sant
Serni D.: 9.00 h.

✓ VALLS D'ANDORRA

Canillo

D.: 11.30 h.

Sòldeu.

D.: 10.00 h.

Santuari de Meritxell

V.: 18.00 h, D.: 12.30 h.

Encamp

Parròquia de Santa Eulàlia

V.: 19.30 h, D.: 12.00 h.

Parròquia de Sant Miquel

D.: 10.30 h.

Pas de la Casa, El

V.: 19.30 h, D.: 19.30 h.

Ordino

V.: 19.30 h, D.: 11.00 h, 19.30 h.

La Massana

V.: 20.15 h, D.: 10.00 h, 12.00 h.

Arinsal V.: 19.00 h.

Santa Coloma

D.: 10.30 h.

Sant Julià de Lòria

V.: 19.30 h, D.: 8.30 h, 11.30 h,
19.30 h.

Escaldes, Les

V.: 19.30 h, D.: 8.00 h, 11.00 h,
13.00 h, 19.30 h.

✓ ANDORRA LA VELLA

Parròquia de Sant Esteve

V.: 19.30 h, D.: 8.00 h, 10.30 h,
12.00 h, 19.30 h.

Parròquia de Santa Maria Fener

V.: 20.30 h, D.: 9.00 h, 17.00 h.

V.: 19.30 h, D.: 8.00 h, 10.30 h,
12.00 h, 19.30 h.

Parròquia de Santa Maria Fener

V.: 20.30 h, D.: 9.00 h, 17.00 h.

✓ VALLS D'ÀNEU

Sort

V.: 20.00 h, D.: 12.30 h, 20.00 h.

Rialb

V.: 19.00 h, D.: 12.00 h.

Llavorsí

D.: 12.00 h.

Ribera de Cardós

V.: 20.00 h, D.: 12.00 h.

Esterri d'Àneu

V.: 20.30 h, D.: 12.30 h.

Gerri de la Sal

V.: 20.00 h, D.: 13.00 h.

València d'Àneu

D.: 11.00 h.

✓ VILADRAU

Parròquia de Sant Martí

V.: 20.00 h, D.: 12.30 h, 20.00 h.

✓ VILASSAR DE DALT

Parròquia de Sant Genís

V.: 20.00 h, D.: 8.30 h, 11.30 h,
20.00 h.

Hospital de Sant Pere, D.: 10.00

LA 2, A LES 10.30, SANTA MISSA

amb la participació del grup Abril-Maig-Juny de Sant Julià de Vilatorrada (Osona), sota la direcció de Teresa Serra.
(Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Ignasi Miranda.)

NOTES

V.: Vigílies. D.: Diumenges i dies festius.s.

Des del carrer

Fa més de 17 anys que Peter Echtermeyer està implicat en l'àmbit de la Pastoral Penitenciària. Aquest diaca permanent alemany, casat i amb dos fills, és mestre en teologia i capellà del centre penitenciari de Celle. Des del 1999 també és el màxim representant europeu de la Comissió Internacional de Pastoral Penitenciària Catòlica, que és l'organisme encarregat de coordinar l'acció dels cristians en el món de les presons. Recentment va ser a Barcelona, on es va celebrar la trobada trimestral de l'ICPPC en la seva regió europea.

Heinz-Peter Echtermeyer, president del Comitè Europeu de la Comissió Internacional de Pastoral Penitenciària Catòlica (ICPPC)

«Jesucrist ens convida a visitar-lo a les presons»

—Quina és la missió de l'ICPPC?

—Com molt bé es descriu al capítol 25 de sant Mateu, la presència de cristians a les presons respon al reconeixement de Crist en els presos. «Era a la presó i em va venir a veure.» No hi ha dubte que Jesucrist ens convida a visitar-lo a les presons. La proposta és molt explícita a la Bíblia i també tenim la interpretació que n'ha fet l'Església des de fa molts segles. Fins i tot han nascut ordes dedicats específicament a servir els presos, com els mercedaris, que ara celebren 800 anys. Des de l'ICPPC la nostra missió és la coordinació de la presència de l'Església a les presons, no només l'acció de les conferències episcopals, sinó també dels religiosos, religioses i els laics que es fan presents com a Església en el món penitenciari.

—Què ha de caracteritzar l'acció dels cristians a les presons?

—Davant de la complexa realitat que ofereix la realitat de les presons, perquè cada intern és un món, creiem que és molt important la formació. Cal treballar sobre una base teològica fonamentada, però també psicològica,

antropològica, en estreta relació amb els serveis socials, pedagògics i jurídics. És importantíssim un treball integral, coordinat, en equip. També creiem que és important que la pastoral penitenciària sigui la veu dels presos a la societat. Ens sentim cridats a dir les coses que els presos no poden dir i que realment atempten als drets inalienables de les persones, sobretot al tercer món. He visitat presons en les quals hi havia 70 persones en una sola cel·la, i amb un sol lavabo. Això és una cosa degradant.

—També treballen en la reinserció?

—Un dels nostres reptes actualment és el desenvolupament d'iniciatives, a través sobretot de la creació de llars, en les quals, després de sortir de la presó, els interns poden dur a terme amb garanties un procés de reinserció social. Tot i que a Europa occidental aquesta realitat ja és coneguda, no passa així amb molts altres llocs del món, especialment en països del Sud.

—Què creu que està cridada a aportar l'Església al món de les presons?

—Crec que el més valuós que podem aportar és l'experiència del perdó

i de la reconciliació amb la qual Déu vol obsequiar tots els homes. Davant de Déu, tots som fills molt estimats. No importa les coses terribles que haguem fet. La seva misericòrdia és infinita. Aquest missatge és el motor del nostre treball a les presons. Volem dur esperança a un lloc que tendeix a ofegar-la. Crist va morir a la creu per nosaltres, perquè puguem reconciliar-nos per Déu. Personalment em resulta molt bonic pensar que un dels primers a salvar-se va ser un pres, el Bon Lladre, a qui Jesucrist a la Creu va prometre el cel: «Avui seràs amb mi al paradís.» Aquest és el missatge que impulsa la pastoral penitenciària.

—Molts es deuen preguntar si realment es pot viure la fe en un lloc com la presó...

—Doncs que vinguin i ho vegin. Els convido a anar a una missa o celebració de la paraula a la presó. Personalment crec que és en llocs com la presó on la fe és viscuda amb una intensitat forta del normal. Alhora, per a molts la fe neix i es desenvolupa àmpliament a la presó. La fe a la presó atorga la força per portar una vida que no és gens fàcil.

—Creu que els cristians estan prou implicats en les presons?

—Podríem estar-ho més. Es fan moltes coses, i certament hi ha molts voluntaris sobretot a Europa, però podríem fer més i millor.

Samuel Gutiérrez

Joan Carrera Planas

Bisbe auxiliar de Barcelona

El servei de la discreció

Del Bisbe de Roma —del Papa— n'esperem sempre el servei de la comunió: és el seu carisma essencial. En la seva vinguda recent a València, en el marc del Congrés de la família, l'ha exercit amb eficàcia pel camí de la discreció: una discreció, la seva, intel·ligent i respectuosa, fruit de les virtuts cardinals de la prudència i de la fortaleza.

Ens ha fet bé, aquesta actitud del Papa. Ens ha portat comunió. La necessitàvem especialment, en aquesta hora inquieta del catolicisme espanyol. Ara ens cal assimilar bé —amb humilitat— la seva lliçó. Ens convé a tots. Seria una irresponsabilitat voler portar l'aigua de la paraula del Papa cadascú al seu molí... o pensar que només els altres han de canviar.

Probablement en el magnífic aplec de la Ciutat de les Arts i de les Ciències, més de quatre haurien pogut fer seu el zel d'aquells apòstols que demanaven permís a Jesús per fer baixar foc del cel contra els samaritans... (Lc 9,54). Alguns aplaudiments

semblaven apuntar en aquesta direcció. I és comprensible. El nostre entorn social i, en alguns punts sensibles, legal, a molts se'ls fa pesat. Resulta, a més, perillós per a l'educació dels infants. Però Benet XVI no va esmerçar el seu temps a polemitzar amb aquell entorn ni a adreçar invectives als polítics que l'afavoreixen. Va preferir dir-nos que, més enllà d'aquesta atmosfera, és possible respirar l'aire fresc de l'Evangelí. Més d'una vegada, en oferir la visió cristiana del matrimoni i de la família, va al·ludir a la seva bellesa. Així

ens ensenyava a posar en primer terme l'encís del projecte de Jesús que dona sentit a l'acceptació de la seva creu. No a l'inrevés.

Qui sap si, fins i tot, a algú li hauria agradat sentir el Papa intervenint en contenciosos humans o polítics, deixats a la lliure discussió dels homes... Benet XVI, però, se situà en línia amb aquella resposta de Jesús a dos germans que discutien a causa de l'herència: «Home, qui m'ha manat que fos jutge o mediador entre vosaltres?» (Lc 12,14). El Papa es va mantenir al marge d'opcions purament polítiques que es disfressen de valors morals.

També, probablement, dins del gran aplec de València i, sobretot, en seu exterior, alguns haurien desitjat menys claredat i fermesa en el discurs del Papa sobre el matrimoni i la família. Però una cosa és ser discret i una altra, feble. Benet XVI ens va oferir el testimoniatge de les seves conviccions mantingudes sense agressivitat, però amb valentia: «Ningú no encén una llàntia per posar-la sota una mesura, sinó en el portallànties, perquè faci llum a tots els qui són a la casa» (Mt 5,15).

Gràcies, papa Ratzinger!

Ara mateix

Rauxa

Cristianisme i llibertat

A vegades es retreu al cristianisme i a les religions monoteïstes en general el fet que el concepte de pecat hi és massa present, cosa que, a parer d'alguns, les fa estrictes i repressores. Però és realment així? El pecat sorgeix en el moment que l'home pren una decisió moralment equivocada que té com a conseqüència el mal per a ell mateix, els altres o Déu. Quan diem que el pecat sorgeix sempre —sense excepcions— arran d'una decisió humana, el que el cristianisme pressuposa, naturalment, és que l'home té la capacitat de triar, és a dir, que és lliure. La llibertat, per tant, implica necessàriament la possibilitat de caure en l'error.

Així doncs, el cristianisme, en donar rellevància al pecat, no fa més que assumir plenament que l'home és una criatura lliure. No es pot dir, de cap manera, que el cristianisme és una religió repressora, sinó tot al contrari: és una religió que creu en la llibertat humana, en la capacitat de les persones per decidir per elles mateixes, encara que això comporti el risc, ben real, de l'error. El cristianisme s'estima més assumir aquest risc —i oferir la possibilitat del penediment— que negar la llibertat de l'home. En canvi, les cultures, les societats i les ideologies que rebutgen la idea de pecat per considerar-la repressora, en el fons rebutgen el gran do de què gaudeix l'home: la llibertat.

Eduard Brufau